

CREDINȚA APOSTOLICĂ

“Să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.” — Iuda 3

Vol. I. Nr. 6

Los Angeles, California, Februarie - Martie 1907

Abonament gratuit

CINCIZECIMEA PE AMBELE MALURI ALE OCEANULUI

Dumnezeu încă își manifestă puterea Lui în Los Angeles.

* * *

Cincizecimea a traversat imensitatea de apă pe ambele maluri spre Insulele Hawaiene la vest și respectiv spre Anglia, Norvegia, Suedia și India la est.

* * *

Un frate în Honolulu a primit Cincizecimea auzind despre lucrarea lui Dumnezeu prin intermediul ziarului. Când s-a aplecat la rugăciune, să ceară cu sinceritate, Domnul l-a botezat cu Duhul Sfânt și el a vorbit în două limbi.

* * *

Ne bucurăm să auzim că Cincizecimea s-a revărsat în Calcutta, India, la peste 16.000 de kilometri distanță, pe cealaltă parte a lumii: Lăudat să fie Dumnezeu! Noi am primit scrisori din China, Germania, Elveția, Norvegia, Suedia, Anglia, Irlanda, Australia, precum și din alte țări, de la suflete înfometate care își doresc Cincizecimea. Unele dintre aceste scrisori sunt în limbi străine. Misionarii scriu că sunt înfomețați după această revărsare a Duhului, despre care ei cred că e adevărata Cincizecime. Lumea pare a fi gata de recoltă pentru Cincizecime în toate țările și Dumnezeu o trimite. Amin.

* * *

Unul dintre misionarii din Los Angeles, aflat în Liberia, Africa, a fost în stare să vorbească oamenilor în limba Cru. O altă soră de acolo a scris într-o limbă necunoscută, fiind sub puterea Duhului, iar limba a fost înțeleasă și citită de către unul dintre regii nativi de acolo.

* * *

Cereri de rugăciune sosesc de pretutindeni. Se dorește mântuirea din păcat, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt și vindecarea trupurilor. Astfel, cererile sunt prezentate, baptezatele sunt binecuvântate și puterea lui Dumnezeu vine peste noi când ne rugăm pentru acestea. Și mai primim scrisori care spun că oamenii își primesc Cincizecimea și că sunt vindecați. Lăudat să fie Dumnezeu.

* * *

Data de 19 martie a fost o zi minunată la Misiunea de pe strada Azusa. Trei slujitori din Tennessee au primit îmbrăcarea cu putere din înălțimi și slava lui Dumnezeu a umplut odăița de sus. Alții au primit ungerea Duhului, iar alții au căzut sub puterea lui Dumnezeu.

* * *

Fratele Stewart din Phoenix, Arizona, a venit la Misiunea Azusa căutând botezul cu Duhul Sfânt, iar Dumnezeu l-a trântit prin puterea Duhului, preluând controlul lui deplin și vorbind prin el în limbi. Fratele a fost astfel umplut și din el s-a revărsat Duhul Sfânt când s-a întors în Arizona. De asemenea, mama Griffith, din Arizona, a venit și ea, primindu-și botezul.

* * *

Lucrarea de la Misiunea Azusa este în creștere profundă și mult mai puternică, precum niciodată. Lăudat să fie Dumnezeu. Adunările continuă în fiecare zi cu stăruitori la fiecare serviciu, iar cele trei adunări se desfășoară foarte aproape împreună. Duminica sunt adunări toată ziua. Alte trei Misiuni Credința Apostolică continuă în oraș și binecuvântarea lui Dumnezeu este peste ei. Lucrătorii din aceste misiuni și din localitățile suburbane se adună pentru conferință în zilele de luni ca să cerceteze Scripturile, să pătrundă cât mai profund în lucrurile lui Dumnezeu și pentru lucrarea Domnului. Duhul de unitate, de dragoste și de putere se manifestă. Alte misiuni asemănătoare sunt fondate într-un număr de orașe.

* * *

Fratele Andrews și soția, care sunt lucrători ai Evangheliei în Tennessee, au venit la Misiunea Azusa cu scopul clar de a-și primi Cincizecimea, iar fratele Andrews a fost botezat cu Duhul Sfânt și este plin, iar Duhul Sfânt se revarsă din el. El și soția lui au fost atât de înfomețați și au avut o astfel de credință, pentru că Domnul a vrut ca ei să vină, încât, fără să aibă mijloacele necesare, ei au pornit la drum, mergând pe jos o distanță apreciabilă, până când Domnul s-a îngrijit de călătoria lor, iar acum El îi răsplătește din belșug.

* * *

Fratele W.H. Durham de pe 943 North Avenue, Chicago, Illinois și fratele H.L. Blake din Ruthton, Minnesota, care sunt predicatori ai Evangheliei, au venit la Los Angeles ca să vadă și să investigheze ce făcea Dumnezeu. Amândoi au fost botezați cu Duhul Sfânt și s-au întors plini și saturați de puterea lui Dumnezeu, vorbind în limbi și preamărind pe Dumnezeu. Pentru noi a fost o mare binecuvântare să îi avem printre noi, să vedem ce lucruri mari a făcut Domnul pentru ei și să vedem binecuvântarea revărsată peste toți copiii lui Dumnezeu. Ei sunt membri ai Asociației Credința Misionară a Lumii (World's Faith Missionary Association).

* * *

Sora Rees din Oakland a vizitat recent Misiunea Azusa. Ea ne-a transmis o înștiințare venită din partea sfinților din Oakland că lucrarea de acolo are nevoie de un conducător, unul chemat și pregătit de Domnul. Noi ne-am rugat ca Dumnezeu să cheme pe cineva. Fratele Irwin a primit chemarea și a plecat cu soția sa. Vestea de la el a ajuns tocmai când ziarul urma să se tipărească: Oakland, California, 21 martie – „Aici Dumnezeu a preluat totul. Două persoane și-au primit Cincizecimea în seara trecută cu dovada din Biblie. Alții caută îndurare, sfințire și făgăduința Tatălui.“ – B.H. Irwin.

* * *

Un anumit număr de persoane din Winnipeg, Canada, au venit în Los Angeles și acum se bucură în botezul cu Duhul Sfânt. Alții au venit de pe coasta Atlanticului, din Colorado, din alte state și au primit o Cincizecime din Biblie, dovedită prin vorbirea în limbi, iar din alte centre lucrătorii merg până la marginile pământului, până când nu mai reușim să le dăm de urmă. Domnul își pregătește cu iuțeață poporul pentru venirea Lui.

* * *

Nu putem să prezentăm un raport al tuturor celor care au plecat în lucrare de la ediția ultimului ziar, pentru că se pleacă aproape în fiecare zi. Fratele și Sora H. McLaine s-au dus în San Jose, California, ca să își asume responsabilitatea lucrării de acolo, iar sora Agnes Jacobson și fratele Harmon Clifford sunt și ei în San Jose. Vedeți raportul de acolo despre felul în care Dumnezeu lucrează. Fratele Turney și soția dumnealui, care erau și ei tot în San Jose, acum sunt în Honolulu. Între timp, fratele și sora E.W. Vinton, care sunt de lângă Boston, Massachusetts, și care și-au primit Cincizecimea în Los Angeles, s-au întors să le ducă vestea bună. Adresa lor este următoarea: 12 Leyden Street, Medford, Massachusetts. Cei doi se așteaptă ca fratele C.E. Marsh să li se alăture în predicarea acestei Evanghelii. Grupuri de lucrători au mers în alte locuri și au început lucrarea.

* * *

De la ultimul număr al ziarului, Fratele Seymour a vizitat San Francisco și San Jose anunțând că Dumnezeu are pe unii dintre cei mai de preț sfinți umpluți cu Duhul Sfânt, strălucind pentru Dumnezeu, cum el nu a mai văzut niciodată, iar puterea lui Dumnezeu s-a manifestat în chip minunat.

* * *

Există un anumit număr de ziare pe linia apostolică și care își fac apariția. Nu putem să vă spunem cât de multe sunt, pentru că auzim de unele noi pe care nici nu le-am văzut. Dar există trei ziare clar croite pe lângă Credința Apostolică, care sunt întru totul pentru o Cincizecime a Bibliei, potrivit cu Fapte 2:4 având abonament gratuit. Acestea sunt: Apostolic Light (Lumina Apostolică) Portland, Oregon, The New Acts (Noile Fapte), Alliance, Ohio (care include și Pentecostal Wonders [Minuni Penticostale]) și The Apostolic Evangel (Evangheliarul Apostolic), Royston, Georgia (fostul ziar Live Coals [Cărbuni Aprinși]). Toate aceste ziare sunt cam de mărimea numărului din ianuarie a acestui ziar și sunt pline cu minunatele lucrări ale lui Dumnezeu, răspândind vestea bună a unei alte Cincizecimi pretutindeni în lume. Toate aceste ziare sunt pe deplin sprijinite prin dărniciile de bună voie.

CINCIZECIMEA ÎN ALTE ȚĂRI.

În Londra.

Strada Gairloch Road, nr. 23, Camberwell, S.E. Londra, 20 ianuarie – Un mic grup de creștini își așteaptă aici, de aproape nouă luni, Cincizecimea lor și eu sunt bucuroși să vă spun că o soră și-a primit Cincizecimea cu vorbirea în limbi. Lăudat să fie El! Continuați să vă rugați ca toți să poată să primească, inclusiv autorul acestor rânduri. Mă simt foarte înfometat.

Al vostru în Isus Cristos, C.H. Hook.

În Stockholm.

Stockholm, Suedia, 4 martie. – Vă rog iubiților, ajutați-ne să-L lăudăm pe Domnul. Primul suflet a ajuns la capăt în seara aceasta primind botezul cu Duhul Sfânt și dovada din Biblie. Bindecuvântat să fie Dumnezeu!

Eric Hollingsworth și soția.

Acest mesaj tocmai a fost primit de la fratele și de la sora noastră care au plecat în Suedia cu această scumpă Evanghelie. Ei ne-au scris despre mântuirea și despre sfințirea sufletelor, iar acum noi ne bucurăm cu ei fiindcă Cincizecimea s-a revărsat în capitolul Suediei.

În Suedia.

Avem parte de un timp minunat în Suedia. Sute de suflete au fost mântuite și sfințite. Peste o sută de suflete au fost botezate cu Duhul Sfânt. Lăudat să fie Dumnezeu! Slavă! Slavă! Slavă! Mulți au fost vindecați de scumpul Domn. Semnele, ca în Ziua Cincizecimii, însoțesc vorbirea și cântatul în limbi. Nu pot să vă spun acum tot ceea ce Dumnezeu înfăptuiește. Lucrarea se răspândește iute. Mulți sunt în căutarea unei inimi curate și este unitate în rândul oamenilor lui Dumnezeu. Dumnezeu va primi toată slava!

Eu încă vorbesc și scriu în limbi. Un misionar a tălmăcit ceea ce am scris în limba siriană și în limba armeană. Într-o seară un misionar a spus că eu cântam în limba chineză. Sunt ocupat în fiecare zi și merg din loc în loc. Am parte de multă împotrivire din partea multora, dar Dumnezeu îmi dă biruința. Slavă!

Andrew G. Johnson, adresa: Skofde nr. 48, Suedia.

În Honolulu.

Honolulu, Hawaii, 11 martie. – Imediat după ce am ajuns aici, am găsit două suflete pe deplin consacrate, care înfometau după mai mult din Dumnezeu. Fratele Mayfield și-a încredințat misiunea în brațele noastre și ne-a spus să mergem în lucrare. Așa că, noi am deschis focul împotriva dușmanului din prima seară a sosirii noastre aici. Dumnezeu a deținut și a binecuvântat adevărul. Nouă și-au primit Cincizecimea și în fiecare dintre cazuri ei au vorbit în limbi noi. Sora Mayfield și-a primit Cincizecimea și vindecarea după un necaz la plămâni. Eu și soția mea vorbim în limba coreeană, iar coreenii care sunt prezenți mărturisesc același lucru. Credem că acolo va fi următorul ogor de lucru.

H.M. Turney și soția.

În Calcutta, India.

Data de 21 februarie. – Domnul a călăuzit-o pe sora Nelson și pe mine aici în Calcutta ca să vedem minunatele lucrări ale lui Dumnezeu. El a trimis trei dintre martorii Lui din America, plini cu Duhul Sfânt, ca să-și arate puterea Sa și să proclame această minunată Evanghelie, după care noi și mulți alții au înfometat atâta vreme. Lăudat să fie Numele lui scump! Cei trei sunt: domnul și doamna A.G. Garr și domnișoara Gammon. Dumnezeu lucrează cu putere deosebită în mijlocul nostru. Câțiva au primit botezul Duhului Sfânt și vorbesc în limbi și mulți au fost mântuiți. Avem adunări în fiecare zi începând în jurul orei patru după-masă, adunări care continuă atât cât Domnul călăuzește.

Mary Johnson.

Adresa de acasă: Dehiwala, Court Lodge, Ceylon, India.

În Norvegia.

Solfies, Pl. 2, Christiania, Norvegia, 29 ianuarie. – Dumnezeu Își demonstrează în chip minunat puterea Lui aici în capitala norvegiană. Au trecut aproape zece zile de când am ținut prima adunare într-o sală de gimnastică de dimensiuni mari care poate să găzduiască mulțimi cuprinse între 1.500 până la 2.000 de suflete. Oamenii de la toate profesiunile se grăbesc să ajungă la adunări. Peste douăzeci și-au primit Cincizecimea lor și vorbesc în limbi. Câțiva dintre ei au fost în transe și au avut vedenii cerești. Unii L-au văzut pe Isus în adunările noastre, iar limbile de foc au fost văzute din nou deasupra capului meu de un liber-cugetător, convingându-l de puterea lui Dumnezeu. Mulți caută mântuirea și sufletele sunt mântuite în chip slăvit. Sute și sute caută o inimă curată, iar focul se pogoară pe jertfa curățită. Focul se răspândește cu mare repeziciune. Slavă lui Dumnezeu! Am primit vești din districtele țării că focul se pogoară și acolo. Oamenii care frecventează adunările duc focul cu ei în localitățile dimprejur. Relatarea despre lucrarea lui Dumnezeu pentru sufletul meu a fost cuprinsă în multe ziare religioase și a produs agitație. Toți pot să o vadă ca fiind lucrarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Aleluia! Unele dintre limbile vorbite sunt europene. Duminica trecută, dimineața, la Casa Studenților, un bărbat a fost aruncat pe spate, un predicator, iar când s-a ridicat el a vorbit în patru limbi, una dintre ele era limba engleză. Înainte, el nu a vorbit nici una dintre aceste limbi. Apoi, el a prorocit și a invitat păcătoșii să vină la Cristos. Câțiva s-au aruncat ei înșiși la podea și au început să strige după mântuire, curățire și după arzătorul botez cu Duhul. Lăudat să fie Dumnezeu! Câțiva predicatori își caută Cincizecimea. Continuați să vă rugați pentru înaintarea Împărăției Domnului și Împăratului nostru în această veche și grandioasă țară. Salutări frățești de la cei botezați cu putere și foc din înălțimi.

Al vostru în Cristos, T.B. Barratt.

Dacă primești lumina în sufletul tău, va trebui să mergi înainte ori, altfel, vei cădea.

Cu cât ai mai mult din Duhul Sfânt, cu atât mai mult ai dragoste, umilință și laude.

Religie nu este: „Să faci, să faci.“ Religia este a Domnului Isus Cristos. Omul trebuie să se nască din nou. Nu puteți să o duceți până la capăt prin cultură morală, rafinament sau renunțare, ci trebuie să vă nașteți din nou. Și aceasta este prin Fiul iubit al lui Dumnezeu care te spală, te curățește și te face un supus potrivit pentru cer.

Fiecare persoană sfințită are ungerea care rămâne în sufletul ei, și cunoaște că Sângele Lui curățește în orice clipă, dar tu ai nevoie de botezul cu Duhul Sfânt care este îmbrăcarea cu putere, ca să fii un martor până la marginile pământului.

Evanghelia aceasta ne costă prea mult ca să deraiăm în fanatism și să fim conduși de vedenii și vise. Când ajungem spirituali, există o ispită mai mare de a te îngâmfa. Trebuie să punem toate vedeniile și visurile pe pătratul Cuvântului lui Dumnezeu și să le testăm. Cuvântul trebuie să dovedească toate lucrurile. Atunci când aruncăm adevărul lui Dumnezeu, dreptarul Cuvântului Său, apare falsul.

Oamenii primesc botezul cu Duhul Sfânt în timp ce sunt la muncă. O soră din Whittier a primit botezul în timp ce prepara o plăcintă la cuptor.

Duhul Sfânt este o Persoană reală, vie, care vine peste tine cu multă și mare putere. Iubiților, când El vine peste tine, vei cunoaște. Când intră în tine, El vorbește. Fălcile îți vor fi dezlegate și El începe să vorbească prin tine.

Acum noi suntem mireasa spirituală a lui Cristos, dar va avea loc o nuntă reală și va fi un ospăț real al nunții. Cei care vor șede jos la ospăț vor fi regina Lui, cei care și-au albit veșmintele și care au pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor. O, să nu pierdem acest ospăț. Acum ascultăm atenți ca să auzim zgomotul roților carelor Sale.

Domnul a scos spiritualismul și știința creștină din oameni în această misiune și i-a umplut cu Duhul, iar ei stau la picioarele lui Isus. Noi propovăduim învățături împotriva teozofiei, a științei creștine, a vindecării magnetice, a spiritualismului, a hipnotismului și a tuturor lucrărilor diavolului.

NOUA TREZIRE SPIRITUALĂ SCANDINAVĂ.

Mărturia „Limbilor“ manifestată în Christiania.

Următorul raport al trezirii spirituale pentecostale din Norvegia este publicat în North Mail (Poșta de Nord), din Edinburgh, Anglia. Este o scrisoare de la Episcopul Tuturor Sfinților (Vicar of All Saints) din Sunderland, Anglia, fratele A. A. Body. El fost în Christiania, Norvegia, vizitând adunarea fratelui Barratt.

Cele patru zile ale mele în Christiania nu pot să fie uitate ușor. Îmi amintesc bine cele întâmplare în urmă cu doi ani, când mă aflam la amvon cu Evan Roberts la Ton-y-Pandy, lucruri minunate întâmplare în Țara Galilor, așa au fost lucrurile din Sala Misiunii Torvegadon și din alte locuri unde au fost mult mai supranaturale. Eu cred că foarte curând vom fi martori ale aceluiași lucruri în Anglia.

Întâmpinat cu căldură de către păstor și de tovarășii lui lucrători, am stat, de nevoie, pe joasa platformă largă, cu o masă și patru bănci. Sala era o cameră la etaj, jos era o curte dând spre o stradă aglomerată. Sala era foarte sărăcăcioasă și toate băncile erau fără nici un fel de spătare. Însă, adunarea entuziastă nu se gândea la confort.

Băieți și fete, aflați în jurul meu, având vârste cuprinse între șapte și doisprezece ani, au avut vedenii și vorbeau în limbi – la fel ca și oamenii în vârstă.

Un băiat cu față strălucitoare a strigat cu foarte mare tărie (avea ochii închiși, mâna dreaptă pe inimă, iar mâna stângă întinsă) – „O... văd casa lui Satan aruncată jos și mai jos... iar acum oștile intră în Cer. O!... ușa are să se închidă! Iar unii vor veni prea târziu. O, Isus, Isus!“ Apoi, el a început să strige într-o altă limbă, iar mai târziu, după câteva minute, a devenit din nou același băiat norvegian drăguț.

Un student la universitate (aflat sub puterea Duhului) strigă cu mare tărie (către „Diavol“), „Du-te... Vei merge! Vei merge!“ În tot acest timp probabil zeci de persoane vorbesc, se roagă în limbi sau prorocesc, iar rugăciunile și laudele „în Duhul“ continuă peste tot. După aceea, dintr-o dată, un glas muzical cu timbru înalt este auzit intervenind în orice – prelung, iar apoi se stinge. Este o femeie care aduce laude lui Cristos în Duhul.

Un frate aflat în stânga mea izbucnește în limbi. De trei ori în același serviciu el a făcut la fel. Prima dată părea să fie în engleză, cu vorbire foarte rapidă: „Vino, vino, vino, vino acum la Mântuitorul,“ etc. Apoi, părea să fie în limba chineză: „chung, chew, chow,“ etc., sau cuvinte ca acestea. După aceea, a schimbat-o într-un fel de cîrpit al limbii. Eu sunt încredințat că toți aceștia sunt oameni ai Duhului Sfânt. „Se poate ca firea să intervină puțin,“ zice bunul păstor, „dar nu mult.“

"Limbi" în Keswick.

Desigur că oamenii ridiculizează, dar acele adunări continuă în fiecare zi, chiar și de două ori pe zi, și nu într-un singur loc, nici într-o singură localitate. În Christiansand și Frederickshaldt și în multe alte localități același lucru continuă și se răspândește repede de la fiecare persoană care primește Darul!

Un comerciant creștin care deține o poziție înaltă în Danemarca a venit cu alți oameni să vadă și să audă, după care mi-a spus că era convins că lucrarea este de la Dumnezeu. În primul rând clasa muncitoare simte profund adunările, iar dificultatea constă în a-i determina să plece când se apropie momentul încheierii acestora.

Și mai trebuie adăugat faptul că rezultate practice urmează după aceste adunări neobișnuite.

Păstorul Barratt (despre care se spun mai multe mai jos) a zis că, până recent, a fost greu a atrage oameni la adunări religioase. Un ofițer de la Armata Mântuirii (Salvation Army) a făcut reclamă că un bărbat se va ridica din sicriul său și că va predica Evanghelia, dar nici acest anunț nu a atras oameni cu eficiență. Dar acum, de două ori pe zi, zilnic și săptămână de săptămână adunările sunt ticsite cu mulțimi entuziaste, care au ieșit să răspândească neobișnuita flacără, de care ei sunt convingeți că este Cincizecimea Cerească și Scripturală.

Adunările pot să fie supuse, în orice moment, unei măturări făcută de trecerea unui val al puterii duhovnicești care îndepărtează complet toate înțelegerile omenești. Uneori, zgomotul este de o venerație surprinzătoare, aproape înfiorătoare, pentru cineva „din afară.“

Unii dintre noi ne punem întrebarea: Cum va afecta Convenția de la Keswick (strângerea anuală) serviciile sau întrunirile în anul acesta? Cei care au „limbi“ vor fi de față și ei nu vor fi în stare și nici dornici să se stăpânească când for fi mișcați de Duhul.

Păstorul Thomas Ball Barratt, conducătorul acestei mișcări, e aproape norvegian. Fratele avea doar patru ani când părinții lui, originari din Cornwall, l-au adus în Hardanger. În cele din urmă, el a ajuns misionar al Bisericii Episcopale Metodiste, dar, practic, s-a desprins de orice legături cu biserica, simțind că lumea este parohia lui.

El a fost la New York în toamna anului trecut când influențele mișcării din Los Angeles au început să ajungă și la el, primind astfel o puternică „Cincizecime“ dovedită prin „limbi.“ O scrisoare pe care a scris-o acasă a stârnit un duh de așteptare, iar la sosirea lui lucrarea a început imediat și în Ziua Anului Nou a pornit trezirea spirituală din Norvegia, care a continuat de atunci încoace și care se răspândește tot timpul.

În privința experiențelor mele lăuntrice din timpul acestor adunări, trebuie să mă abțin de a le scrie în momentul acesta, dar cu respect îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru privilegiul de a fi fost de față.

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul.“ Se cuvine să-L acceptăm pe Duhul Sfânt înaintea oricărui alt învățător. Nu trebuie să avem nici un învățător între noi și Duhul Sfânt.

Pagina 2

CREDINȚA APOSTOLICĂ

Strada Azusa Nr. 312

Publicată de

MIȘCAREA CREDINȚA APOSTOLICĂ

din Los Angeles.

Abonament gratuit.

Vă rugăm să scrieți foarte citeț când ne trimiteți adresa dumneavoastră pentru ziar. Unele scrisori trebuie să ajungă la coșul de gunoi pentru că adresele nu pot să fie citite sau sunt incomplete. Dacă este ceva care nu primește ziarul, vă rugăm să ne anunțați.

Noi expediem ziarele gratis, dar donații benevole ajung aici, ceea ce ne învrednicește să publicăm și să trimitem tuturor celor care le solicită.

Noi publicăm 30.000 de ziare la o ediție, iar din numărul acesta sunt tipărite 40.000 de ziare.

Oricine dorește să distribuie ziare, trebuie să ne trimită o carte poștală precizând câte ziare poate să distribuie cu folos, dându-ne adresa foarte citeț, iar noi vi le vom expedia prin poștă sau cât mai curând posibil.

O Conveție pentru rugăciune urmează să aibă loc în Alliance, Ohio. Sfinții din Akron, Cleveland, Canton și East Liverpool se vor întâlni acolo și va fi, fără nici un fel de îndoială, un timp de mare putere și binecuvântare. Data fixată este 30 martie.

DOUĂ ZIARE ÎNTR-UNUL.

Numărul șase al ziarului Credința Apostolică a fost extins. Este un ziar dublu, numărul pentru februarie-martie. Noi nu avem un timp definit al publicării, dar ne așteptăm să putem publica în fiecare lună, cu voia Domnului. De data aceasta ziarul a întârziat fără a se putea evita acest lucru. Mulți l-au căutat și s-au întrebat de ce nu a apărut ca înainte. Îl laudăm pe Dumnezeu pentru privilegiul de a-l trimite acum la sufletele înfometate și ne rugăm la Dumnezeu ca ziarul să fie o dublă binecuvântare.

Domnul a extins mult lucrarea. Ne sosesc grămezi de scrisori la care nu am fost în stare să răspundem, dar corespondenții noștri pot să considere acest ziar ca fiind un răspuns, pentru că mâinile noastre sunt încărcate de această scumpă lucrare. Am primit multe vești binecuvântate și mărturii care au fost greu a le comprima în acest ziar. Multe scrisori scumpe au trebuit să fie lăsate la o parte din lipsă de spațiu.

CUMPĂRAREA MISIUNII AZUSA.

Pământul și clădirile din Strada Azusa nr. 312 au fost cumpărate de Misiunea Credința Apostolică, iar cinci bărbați plini de Duhul Sfânt au fost aleși să fie administratori care să dețină proprietatea.

Noi credem că Dumnezeu a ales acest loc pentru lucrarea Sa, pentru că El a revărsat în chip minunat Duhul Lui în această misiune, care a început cam cu un an în urmă cu adunările pentru rugăciune dintr-o căsuță unde Cincizecimea s-a revărsat pentru prima dată. Acum, prin cei botezați în Duhul, care au plecat în lucrare, și prin ziarele publicate aici, s-a ridicat o puternică oștire. Lăudat să fie Dumnezeu!

Proprietatea a fost cumpărată cu 15.000 de dolari, iar 4.000 de dolari deja au fost achitați ca avans. Orișicare prieteni dornici să aibă o cotă-parte în cumpărarea acestei Misiuni pentru Domnul pot să trimită dărniciile fratelui Reuben Clark, care este secretarul consiliului de administratori. Adresa: Strada Azusa nr. 312, Los Angeles.

A fost necesar a se cumpăra această misiune ca să fie sediu pentru lucrare, ca să o mențină, întrucât în curând ar fi fost vândută pentru alte scopuri. Situația este favorabilă, misiunea fiind amplasată central, iar în vecinătate nu va fi nimeni deranjat de rugăciuni sau de strigătele uneori produse toată noaptea. Lăudat să fie Dumnezeu! Clădirea misiunii a fost inițial un loc de închinare în care sufletele fuseseră mântuite cu ani în urmă. Locul a ajuns astfel să fie un loc sacru, iar în decursul ultimului an, sute de persoane au fost mântuite, sfințite, vindecate și botezate cu Duhul Sfânt.

ZIUA DE 9 APRILIE O ZI DE SĂRBĂTOARE.

Către: oamenii de la Credința Apostolică, sfinți și prieteni. Ziua de 9 aprilie este ziua de naștere a Cincizecimii pentru noi, întrucât Cincizecimea s-a revărsat aici în ziua de 9 aprilie, 1906. Fie ca toți cei care au primit acest scump dar, botezul cu Duhul Sfânt, să cinstească această zi ca o sărbătoare aniversară, cu laude și mulțumiri adresate lui Dumnezeu pentru trimiterea vechilor vremuri ale Cincizecimii din nou înapoi pe pământ.

Noi ne rugăm lui Dumnezeu ca o mare trezire spirituală a mântuirii să poată să curgă în toate misiunile în ziua aceea, pentru ca noi cu toții să fim una; și credem că focul lui Dumnezeu se va revărsa în fiecare misiune și că mulți vor primi botezul așa cum s-a primit în Ziua Cincizecimii, potrivit capitolului al doilea din Fapte. Lăudat să fie Dumnezeu! Avem multe motive să-L laudăm pe Dumnezeu. Într-un an, El a răspândit această lucrare pe pământ. Aleluia Numelui Său Sfânt!

Dumnezeu încă lucrează aici în Los Angeles. Sufletele își primesc Cincizecimea lor personală. Binecuvântăm Numele Lui Sfânt! Ne așteptăm să primim vești de la toate misiunile unde această minunată Evanghelie este predicată, biruință imensă în acea memorabilă zi.

Duhul folosește Cuvântul lui Dumnezeu să dovedească lumea vinovată în privința păcatului, a neprihăririi și a judecății. El îi arată păcătosului că are nevoie să fie scăpat de la iadul care arde cu foc și pucioasă. S-ar putea să spui că tu nu crezi, dar, totuși, în Biblie citești că bogatul a fost „grozav chinuit în văpaia aceasta” și că l-a solicitat pe Lazăr ca să-i aducă o picătură de apă ca să-și răcorească limba arsă. Dacă învățătura anihilării ar fi adevărată, atunci bogatul de ce nu a fost mistuit de foc?

VIRTUTE ÎN TRUPUL DESĂVÂRȘIT AL LUI ISUS.

Isus ne-a dat ochii Lui desăvârșiți, auzul Lui desăvârșit, mirosul Lui desăvârșit, gustul și simțul tactil; pentru că Isus a dat un trup desăvârșit, care a zăcut în mormânt trei zile și trei nopți și a fost înviat de puterea Duhului Sfânt. Acei ochi care au dormit în mormânt sub apăsarea mării puteri a morții au fost înviați și au fost din nou aduși la viață prin puterea Duhului Sfânt. Astfel, prin trupul desăvârșit al Domnului nostru Isus Cristos, putem să primim vindecarea deplină a vederii, a auzului, a gustului, a mirosului.

În scumpul Cuvânt al lui Dumnezeu (Fapte 2:26) citim acolo unde David vorbește de Domnul Isus: „De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde: căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.“ Și aflăm că trupul lui Isus nu a fost carnal. A fost un trup pe care Dumnezeu L-a pregătit din Cer prin Duhul Sfânt și L-a trimis jos în lumea aceasta ca să fie Pâinea Vieții. De aceea Isus a putut să vorbească cu autoritate în Ioan 6:51 zicând: „Eu sunt Pâinea vie care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu pe care Îl voi da pentru viața lumii.“

Evreii nu au putut să înțeleagă acest lucru. Ei au întrebat: „Cum poate Omul acesta să ne dea Trupul Lui să-L mâncăm?“ Atunci, Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.“ O, cât de adevărate sunt aceste cuvinte. Fie ca zilnic să bem Sângele Lui și să mâncăm Trupul Lui prin credința în Cuvântul Lui pentru mântuire, sănătate și vindecare. Dacă Trupul Lui ar fi văzut putrezirea, atunci nu am putea să avem vindecare pentru trup, nici să căutăm vreun trup nemuritor din Cer. Astfel dar, iubiților, avem vindecare pentru trupul nostru, pentru sufletul nostru și pentru duhul nostru și avem chiar și un trup nemuritor din Cer la venirea Lui, prin Trupul desăvârșit al lui Isus. Lăudat să fie Dumnezeul nostru!

FORÂND PENTRU PETROL.

Odată l-am întrebat pe un om care forța puțuri pentru petrol, cum a găsit petrolul. Omul a răspuns: „Am forat în pământ între 180 până la aproape 250 de metri, apoi am dat de stâncă. După aceea, am străpuns acea stâncă cam un metru și jumătate și am continuat în jos până la a doua stâncă și care era cu aproximativ un metru mai subțire decât prima. Apoi, am descoperit un zăcământ de petrol.“

Faptul acesta mi-a amintit de mântuire. Forând sau săpând până la stâncă reprezintă pocăința. Când străbați toată murdăria și noroiul și ajungi la stâncă, aceasta reprezentând mântuirea în Cristos, fiindcă Cristos este Stâncă. Dar când ajungem pe Stâncă, trebuie să zidim.

Omul a spus că a trebuit să se străpungă cele două stânci înainte ca să se pătrundă în zăcământul de petrol. Aceasta mi-a reamintit de cele două lucrări ale harului. Treceam Marea Roșie, apoi râul Iordan, după aceea ne primim moștenirea. Elisei a trecut râul Iordan privind la Cer în timp ce Ilie a fost răpit în carul de foc, iar mantaua lui Ilie a căzut peste Elisei. Acesta este un fel de primire a botezului cu Duhul Sfânt, pentru că Elisei s-a rugat pentru o îndoită măsură a duhului lui Ilie.

A doua stâncă reprezintă a doua lucrare a harului, sfințirea. Mergi mai jos prin acea stâncă și atingi zăcământul de petrol care țâșnește din abundență. Petrolul reprezintă botezul cu Duhul Sfânt. Unii primesc ungerea și sunt umpluți cu râset sfânt, considerând că acela este botezul. Dar dacă mergem mai departe vom ajunge acolo unde este zăcământul de petrol.

Când avem botezul Duhului, avem parte de o experiență potrivit cu ceea ce scrie în Deuteronom 32:13,14 „L-a suit pe înălțimile țării, și Israel a mâncat roadele câmpului, i-a dat să sugă miere din stâncă, untdelemnul care iese din stânca cea mai tare, untul de la vaci și laptele oilor, cu grăsimea mieilor, a berbecilor din Basan și a țapilor, cu grăsimea grâului, și ai băut vinul, sângele strugurelui.“ Lăudat să fie Dumnezeul nostru! Constatăm că, înainte ca oamenii să primească Cincizecimea, cu greu au suficient pentru ei înșiși; dar atunci când scapă și intră în Canaan, țara făgăduită, care este chiar simbolul intrării noastre în făgăduința Tatălui, ei ajung bogați, în stare să împrumute altora și să dăruiască, pentru că au roade din abundență, totul este din belșug. Botezul cu Duhul Sfânt ne oferă și nouă râuri de mântuire. Lăudat să fie Dumnezeu! O, fie ca fiecare copil al lui Dumnezeu să ceară tot ceea ce El are pentru fiecare dintre ei.

NICI O SCUZĂ PENTRU PĂCAT.

În neprihănire putem să învingem toată puterea vrăjmașului. Nu avem dreptul să trăim în păcat nici o clipă. Cel pe care Fiul îl face slobod este „cu adevărat slobod.“ Din ce anume este el eliberat? Este eliberat din păcat. Iubiților, noi vrem să cinstim Sângele lui Isus. Sângele nu și-a pierdut niciodată eficiența de mântuire. Doar o picătură a Sângelui Său îl biruie pe Satan. Cel care este socotit neprihănit, cu Sângele în inima lui, dacă se va supune Duhului, va trăi întotdeauna eliberat din păcat.

Fiecare suflet mântuit (socotit neprihănit) este atras de Duhul spre sfințire, deși s-ar putea ca sufletul acela să nu știe acest lucru. El este conștient că înfometează mai mult după Dumnezeu, iar Duhul continuă să îi arate că există un loc mai înalt pentru el. Dacă sufletul continuă să umble în lumină, el va fi călăuzit direct la izvor din pricina păcatului și a necurăției, iar Sângele îl va curăți de tot păcatul, omul cel vechi al trupului păcatului va fi atârnat pe crucea de la Calvar și Cristos va fi întronat în inima aceluia suflet. Binecuvântat să fie Dumnezeu, când Cristos este întronat și încoronat înăuntrul inimii, atunci vechiul Ismael, fiul sclavei, care este vechiul Adam și firea, este scos afară. Sufletul este eliberat de războiul lăuntric. Sufletul nu trebuie să trăiască în aceeași casă chinuită de dușmanii lăuntrici ai îndoielii și fricii. Copilul slobod, care este Cristos, domnește.

VEDENII CEREȘTI.

Treisprezece sfinți s-au întâlnit la rugăciune într-o casă din Los Angeles și toți erau în Duhul și într-un cuget. Au îngenuncheat în rugăciune, așteptând ca Domnul să se manifeste. Puterea lui Dumnezeu a venit peste ei și fiecare a fost răpit în Duhul și au avut vedenii de la Dumnezeu. Fratele McLain spune că el a văzut un frumos porumbel alb pentru o vreme pe spatelul scaunului său. O soră a văzut un înger care a venit în mijlocul lor și care avea o harpă de aur în mână. Alții au avut aceeași vedenie a Mântuitorului. Domnul ținea o carte în mâna Lui. S-au văzut urmele cuielor și sângele curgând încet, în timp ce Domnul a scris numele lor în carte cu degetul Său cu sângele care picura din mâna Lui străpunsă. Mântuitorul ședea pe cealaltă parte a unui râu. Apele râului arătau însângerate. Un înger, cam de statura unui copil de vreo doisprezece ani, stătea în fața Mântuitorului. Se mișca prin sală și pe deasupra capetelor tuturor aflați în sală. Un frate încă nu-și primise Cincizecimea, iar o stea a fost văzută venind și luminând pe fruntea lui, în timp ce el împărtășea o mărturie. Fratele, care a fost vindecat de orbire de puterea lui Dumnezeu în urmă cu ceva vreme, a văzut un înger cu un sfeșnic de aur a cărui înălțime era de aproximativ un metru. Lăudat să fie Dumnezeu. El își împlinește Cuvântul Său în chip minunat în copiii Lui. (Fapte 2:17).

REBECA; SIMBOL AL MIRESEI LUI CRISTOS — Geneza 24.

„Este loc pentru noi în casa tatălui tău ca să rămânem peste noapte?” Aceste cuvinte au fost rostite de Eliezer, robul cel mai în vârstă al lui Avraam și administratorul casei lui, către Rebeca atunci când a întâlnit-o la fântână ca răspuns la rugăciunea lui. Eliezer (care înseamnă „Ajutorul lui Dumnezeu“) este un model al Duhului Sfânt, iar Isaac este un model al lui Cristos. După cum Eliezer căuta o mireasă pentru Isaac, fiul lui Avraam, tot astfel Duhul Sfânt caută astăzi o mireasă pentru Domnul Isus, Singurul Fiu născut din Dumnezeu.

Eliezer a fost trimis în țara lui Avraam și la rudeniile lui ca să ia o soție pentru Isaac. Tot așa Dumnezeu, Tatăl nostru, a trimis Duhul Sfânt din țara slavei jos în lumea aceasta, iar El, Duhul Adevărului, judecă lumea în privința păcatului, a neprihănirii și a judecării, fiind Cel care alege Mireasa din Trupul lui Cristos. Duhul caută printre rudeniile Lui, pe cei sfințiți, iar Isus îi botează cu Duhul Sfânt și cu foc, pregătindu-i pentru marele ospăț al nunții Mielului. Lăudat să fie Dumnezeul nostru! Eliezer a fost sub jurământ să nu aleagă mireasă dintre canaaniți, ci din rândul rudeniilor lui Avraam. Astfel că, Dumnezeu nu alege o mireasă pentru Cristos din rândul păcătoșilor, pentru că un păcătos trebuie să fie mai întâi mântuit și apoi sfințit, înainte ca acesta să poată să fie una cu Domnul Isus. Evrei 2:11 zice: „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-i este rușine să-i numească "frați." “ Astfel, Duhul Sfânt caută o mireasă din rândul fraților Lui, a celor sfințiți.

„Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.“ (Efeseni 5:25-27). Tot astfel, astăzi, Isus alege un popor sfințit, botezându-l cu Duhul Sfânt și cu foc, care să-L salute la venirea Lui. Rebeca era fecioară, modelul unui suflet sfințit. La fel, azi, Duhul Sfânt stă la ușa inimii fiecărei fecioare curate (a fiecărui suflet sfințit) adresând cuvintele: „Este loc pentru noi în casa tatălui tău?” O, iubiților, îi vedem astăzi pe mulți oameni care sunt sfințiți, dar care-L resping pe Duhul Sfânt, la fel ca și oamenii care L-au respins pe Cristos când El era aici, pe pământ. Se pare că nu este loc în inimile lor pentru botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Fie ca

Dumnezeu să-i ajute să-și deschidă ochii și să vadă că vremea venirii Lui se apropie. O, fie ca mireasa lui Cristos, aflată în așteptare, să se trezească și să-L lase pe Duhul Sfânt să intre.

Rebeca a fost un model al fecioarelor înțelepte. Când Eliezer a întâlnit-o la fântână și când i-a cerut să-l lase să bea puțină apă din vatra ei, o, cât de amabilă și pregătită a fost ea. Rebeca a răspuns zicând: „Bea, domnul meu.“ Iar ea s-a grăbit de a plecat vatra pe mână și i-a dat să bea, iar lucrul acesta l-a încântat. Duhul este o persoană. El poate să fie încântat, El poate să fie înăbușit și poate să fie insultat, așa cum aflăm că Anania l-a insultat pe Duhul Sfânt. Noi Îl mulțumim pe Duhul Sfânt când acceptăm cuvintele lui Isus. Atunci, Isus Îl trimite pe Duhul Sfânt ca să mărturisească în inimile noastre.

Când Rebeca i-a dat lui Eliezer să bea, ea a spus: „Am să scot apă și pentru cămilele tale, până vor bea și se vor sătura.“ Mireasa lui Cristos trebuie să facă totul, fără murmur. O, cât de dulce este atunci când avem Duhul puternic în inimile noastre; suntem gata pentru slujire; suntem gata să adăpăm întreaga lume cu scumpa fântână a mântuirii din inima noastră. Iubiților, când vine Duhul Sfânt, El aduce fântâna mântuirii și râuri de apă vie.

„Când s-au săturat cămilele de băut, omul a luat o verigă de aur, de greutatea unei jumătăți de siclu, și două brățări, grele de zece sicli de aur.“ Lăuat să fie Dumnezeu! Aceasta este ceea ce binecuvântatul și iubitul nostru popor sfințit primește când primește mărturia ungerii Duhului Sfânt peste inimile lor, ca și când Isus a suflat peste ucenici, înainte de Cincizecimea din odăița de sus, când El a zis: „Luați Duh Sfânt!“ Ucenicii au mărturisit în inimile lor chiar în clipa aceea „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul.“ Pentru că Isus le-a deschis Scripturile (Luca 24:32) cu acel prilej li s-a deschis și înțelegerea (Luca 24:31). „Atunci li s-au deschis ochii și l-au cunoscut.“ La fel este și cu noi, când primim sfințirea și mărturia Duhului în inimile noastre spre sfințire, Scripturile ni se deschid, le înțelegem, iar ochii noștri primesc ungera. Vedem un tablou al acestui fapt în Rebeca. Când ea l-a acceptat pe Eliezer și când l-a lăsat să bea apă din vatra ei și când i-a adăpat cămilele, el i-a dat veriga și brățările de aur. O, iubiților, fie ca și noi să-l lăsăm pe Duhul Sfânt să soarbă din vatra inimii noastre, fiindcă Domnul zice: „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.“

Când Duhul Sfânt intră, El ne deschide prețioasele Sale comori, brățări, verigi, greutatea mari de aur. O, ce mare binecuvântare este atunci când scumpul Duh intră în inimile noastre, întocmai ca Eliezer. El ne vorbește despre imensa bogăție a Tatălui nostru și a Cristosului nostru, pentru că El ne deschide ochii înțelegerii noastre și ne luminează mințile. Continua lui conversație este despre Tatăl și Isus. Eliezer este chiar modelul Duhului Sfânt care ia lucrurile care sunt ale lui Cristos și ni le arată, pentru că Eliezer i-a vorbit Rebecii despre bogăția lui Avraam și Isaac, oferindu-i bijuteriile. Iar ea le-a purtat, arătând astfel că era soția lui Isaac. Aleluia! Isus a suflat Duhul Sfânt peste ucenicii Lui și a zis: „Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține, vor fi ținute.“ Astfel, ucenicii au avut mărturia în inimile lor că ei erau candidații pentru botezul Duhului Sfânt și cu foc. Isus le-a poruncit: „să nu se depărteze de Ierusalim“ până când vor „primi o putere.“ Lăudat să fie Dumnezeul nostru!

„Este loc pentru noi în casa tatălui tău ca să rămânem peste noapte?“ Iubiților, este loc în casa inimii voastre ca binecuvântatul Duh al lui Dumnezeu să poată să vină și să rămână? Rebeca a fost o fecioară înțeleaptă. Ea l-a întâlnit pe Eliezer la fântână și a primit brățările și veriga; dar ea nu le-a primit până când nu l-a lăsat pe Eliezer să bea din vatra ei și după ce cămilele au fost adăpate. Mulți alții au fost în preajmă, fără îndoială, dar ei nu au adăpat nici una dintre cămile. O, fie ca toți care sunt mireasa în așteptare a lui Cristos să poată să fie umpluți cu râuri de apă vie ca să poată să-i adapte pe cei însetați, să adape inimile arse de sete cu râurile mântuirii.

Rebeca și-a purtat bijuteriile. Ea nu le-a pus undeva de o parte și nici în buzunar, fiindcă citim că Laban le-a văzut pe mâinile surorii lui. Când noi am primit în inimile noastre ungera care rămâne, oricine poate să o vadă întotdeauna strălucind pe fețele noastre. Lăudat să fie Dumnezeu!

Când cămilele lui Eliezer au fost hrănite și când a intrat în casă, iar când masa a fost pregătită înaintea lui, el a zis: „Nu mănânc până nu voi spune ce am de spus.“ O, iubiților, ar trebui să fim atât de zeloși în privința miresei lui Cristos, încât nimic să nu fie în stare să ne dea la o parte. Aflăm că prima prăbușire a sufletului omenesc a fost din pricina unei pofte; iar când Duhul Sfânt ne trimite în misiunea Sa, să nu fim mulțumiți până când nu am am îndeplinit-o și până la revenirea Lui din nou pe pământ.

După aceea, Eliezer a vorbit despre misiunea lui și cum Avraam l-a trimis la rudeniile sale ca să găsească o soție pentru fiul său, iar Eliezer a spus: „Acum, dacă voiți să arătați bunăvoință și credincioșie față de stăpânul meu, spuneți-mi; dacă nu, spuneți-mi iarăși, ca să mă îndrept la dreapta sau la stânga.“ Laban și Betuel, drept răspuns, au zis: „De la Domnul vine lucrul acesta.“ Și i-au dat-o pe Rebeca să fie nevasta stăpânului său. Când oamenii trăiesc sub călăuzirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, nu le trebuie mult timp ca să audă glasul lui Dumnezeu, iar ei sunt dornici să se supună. Lăudat să fie Dumnezeu! Apoi, Eliezer a mâncat și a rămas la ei în noaptea aceea, pentru că a împlinit dorința inimii stăpânului său și dorința inimii lui.

Însă, în ziua următoare, fratele și mama fetei au zis: „Fata să mai rămână câtva timp cu noi, măcar vreo zece zile: pe urmă, poate să plece.“ Dar Eliezer a răspuns: „Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în călătoria mea; lăsați-mă să plec și să mă duc la stăpânul meu.“ Este cel mai bine, atunci când auzim cuvintele lui Dumnezeu și când Duhul este peste noi, să primim acum botezul cu Duhul Sfânt, în loc să așteptăm două sau trei zile, întâlnindu-ne cu prietenii și cu diavolul, care va încerca să ne convingă să ne schimbăm părerea. Dacă Rebeca ar fi rămas, poate că prietenii ei i-ar fi vorbit să nu meargă cu Eliezer departe peste câmpii în acea țară îndepărtată la soțul ei Isaac.

Eliezer a spus: „Nu mă opriți.“ O, fie ca și noi să nu facem nimic care să împiedice intrarea în botezul cu Duhul Sfânt. Trebuie să avem grijă să vedem ca nimic să nu ne stea în cale și nimic să nu se afle între noi și această slăvită binecuvântare. După aceea, au chemat-o pe Rebeca și au întrebat-o: „Vrei să te duci cu omul acesta?“ Și ea a răspuns: „Da, vreau.“ Ca să primim botezul cu Duhul Sfânt, trebuie să lăsăm totul și să-L urmăm pe Isus tot drumul. Pentru că Domnul Isus zice: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup.“ Deci noi, care suntem mireasa lui Cristos și care ne vom lipi de Cristos, așa cum Rebeca și-a lăsat tatăl și mama, fratele și sora, călătorind pe o cămilă ca să-l întâlnească pe Isaac.

„Într-o seară, când Isaac ieșise să cugete în taină pe câmp, a ridicat ochii și s-a uitat; și iată că veneau niște cămile. Rebeca a ridicat și ea ochii, a văzut pe Isaac și s-a dat jos de pe cămilă” ca să-l întâlnească. Acum, noi trăim în seara acestor vremuri, când Duhul Sfânt ne conduce pe noi, mireasa lui Cristos, ca să-L întâlnim pe nori. – W.J.S.

Păcătosul, femeile stricate și cei care practică jocurile de noroc, primesc acest binecuvântat Duh Sfânt înaintea membrilor bisericii. Mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei dintâi.

A zecea parte din tot ceea ce avem Îi aparține Domnului, în afara dărniceii, atât cât spune Domnul. Dacă El zice jumătate, vom da o jumătate. A da lui Dumnezeu este la fel de mult o parte a închinării, precum mărturia și rugăciunea. Dacă există oameni care nu cred în practica dărniceii, aceia nu cred Scripturile. Atunci când ne consacram, noi consacram și portofelele noastre.

Pagina 3

CREDINȚA APOSTOLICĂ

REVĂRSAREA PENTICOSTALĂ.

În McKeesport, Pennsylvania.

Adresa: Brown Avenue nr. 322, McKeesport, Pennsylvania, data: 8 februarie – aici, Duhul Sfânt s-a revărsat peste mai mult de zece persoane, iar ei vorbesc în limbi și noi nu știm unde se va opri lucrarea. Există două persoane care și-au primit chemarea pentru China. Noi Îl lăudăm pe Dumnezeu pentru minunatul har și pentru minunata putere. – S.F. Black.

În Mobile, Alabama.

Adresa: Davis Avenue colț cu Strada Ann, Mobile, Alabama, data: 1 februarie – După o bătălie crâncenă în acest loc imoral, Domnul mi-a dat un cort ca răspuns la rugăciune. Noi îi dăm lui Dumnezeu toată slava pentru biruință. Cinci persoane au fost sfințite și trei au primit Cincizecimea. Un frate care a fost infirm ani la rând a fost vindecat la picior și acum poate să umble fără baston, iar noi ne așteptăm ca aici, în curând, să aibă loc o mare lucrare. – F.W. Williams.

În Spokane, Washington.

Spokane, Washington, 21 martie. Îi mulțumesc lui Dumnezeu, lucrarea Duhului Sfânt ajunge în cele mai îndepărtate locuri ale pământului. Până la treizeci de persoane și-au primit Cincizecimea chiar aici în Spokane

în ultimele zile, vorbind în limbi, scriind și laudând pe Dumnezeu în toate lucrurile. Ziarul *Lumina Apostolică* va avea o oarecare întârziere, datorată mutării mele de la biroul din Portland în lucrarea la care Dumnezeu m-a chemat în Spokane. – M.L. Ryan.

În Burgess, Carolina de Sud.

Burgess, Carolina de Sud, 16 martie. – În mijlocul nostru avem parte de o adunare minunată. Câteva suflete sunt botezate cu Duhul Sfânt. Oamenii vin cu mulțimile și marea lucrare a lui Dumnezeu se răspândește. Slavă lui Dumnezeu pentru această minunată mântuire care vine din nou pe pământ. – Mc. D. Brown.

În Santa Cruz, California.

Cincizecimea s-a revărsat în Santa Cruz. În ultimul raport de acolo, oamenii erau mântuiți, sfințiți, botezați cu Duhul Sfânt și vindecați. Mulți sunt cei care stăruie. Fratele și sora T.W. McConnell lucrează acolo și fratele Wilkinson îi ajută.

În Long Beach.

Domnul binecuvântează în Long Beach, California. În momentul de față, nu putem să vă spunem cât de mulți au primit Cincizecimea și vorbesc în limbi. Suflete înfometate stăruie. Adunările de pe stradă sunt frecventate de mulțimi de oameni. În duminica trecută, seara, mulți au trebuit să fie întorși din drum. Fratele McCauley are responsabilitatea lucrării. El zice: „Domnul a plantat în chip minunat sămânța mântuirii în Long Beach în adunările de pe stradă în fiecare duminică după-masă. O, cât îl laud pentru revărsarea Duhului Său. Un copilăș care a fost bolnav toată viața, a fost vindecat în chip minunat ca răspuns la rugăciune. Pacea să fie cu toți sfinții în Cristos Isus. Amin.” - E. McCauley, Long Beach, California.

În Des Moines.

Adresa: 1624 Oakland Avenue, Des Moines, Iowa, data: 21 februarie. – Dumnezeu lucrează aici. Șapte sau opt persoane vorbesc în limbi, iar alții sunt treziți la adevăr. Eu însumi am primit darul și vorbirea în multe limbi diferite. La fel pot să le și tălmăcesc. Povara pe care o are Duhul pare să fie orbirea oamenilor, apropiata venire a Domnului, judecățile groaznice care vor veni, pregătirea mesagerilor și a unei mirese pentru venirea Lui. Misiunea devine un centru pentru cei înfomețați și prea mică pentru a-i găzdui pe oameni. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Nu avem nici o învățătură de afară, singura învățătură este propria noastră umblare aproape cu Dumnezeu și aplecarea, aplecarea, aplecarea înaintea Lui, precum și dovada că El niciodată nu ne părăsește. Lăudat să fie Numele Lui. Al vostru în răpire – E.C. Ladd.

În San Francisco.

Adresa: Locust Avenue nr. 215, San Francisco, California, data: 3 martie. – Domnul lucrează cu multă putere în San Francisco. Multe suflete au fost convertite, sfințite, botezate cu Duhul Sfânt și cu foc, precum și vindecate de puterea lui Dumnezeu. Un predicator metodist, al cărui nume este H.O. Lanham, și care a participat la adunările noastre în urmă cu câteva zile, a primit botezul cu Duhul Sfânt în seara zilei de marți (5 martie) și a vorbit în limbi după cum i-a dat Duhul să vorbească. Un predicator baptist care căzuse în patimă a fost mântuit, sfințit, botezat cu Duhul Sfânt și a fost vindecat, iar acum el e gata să meargă să predice Evanghelia lui Cristos în curăția acesteia. Fratele Prentiss a venit la noi din Los Angeles și acum Domnul îl binecuvintează în adunări. Cu sinceritate, al vostru în Domnul. – Adolph Rosa.

În San Jose.

Adresa: Short Ridge Avenue nr. 25, San Jose, California, data: 4 martie. – Lăudat să fie Dumnezeu pentru biruință. Treisprezece persoane și-au primit Cincizecimea și dovada din Biblie de când am venit aici. Slavă lui Dumnezeu! Tot locul este în mișcare. Duminică au avut loc opt vindecări imediat după ce le-am făcut ungerea, iar respectivii au strigat laude pentru Dumnezeu. Toată ziua de duminică a fost o zi de aleluia. Lăudat să fie Dumnezeu! Aici, păcătoșii sunt sub o groaznică condamnare. Sala este ticsită, iar oamenii nu pot să intre. Așteptăm ca puterea să se reverse la Rusalii. Al vostru în Cristos, - H. McLain.

În Topeka, Kansas.

Adresa: N. Kansas Avenue, nr. 924, data: 21 februarie. – Slavă lui Isus pentru adevărata putere pentecostală care vine înapoi la poporul Său. Cu aproape trei luni în urmă, fratele și sora Batman s-au oprit aici pentru câteva zile în drumul lor spre Africa și ne-au vorbit despre minunata lucrare a lui Dumnezeu care continuă în vest, și astfel a apărut o foame reală mai mare după Dumnezeu, iar noi am început să căutăm cu sinceritate botezul cu Duhul Sfânt. În curând, după aceea, un grup de lucrători au venit din Denver și au rămas cu noi zece zile. Câțiva au primit botezul în timp ce ei au fost aici. După plecarea lor, noi am trecut prin niște încercări dure, dar

nu ne-am lăsat, iar când am avut nevoie disperată de ajutor, Dumnezeu l-a trimis pe fratele Tom Hezmalhalch cu un grup de lucrători la noi, pentru care noi Îl lăudăm din toată inima. Ei au fost alături de noi timp de patru săptămâni, iar eforturile lor au fost recunoscute și binecuvântate de Dumnezeu în așezarea temeliei lucrării aici. Un mare număr de persoane au fost mântuite, sfințite și botezate cu Duhul Sfânt. Un tânăr și-a primit chemarea pentru un ogor de lucrare din străinătate. Ne așteptăm ca lucrarea să pornească imediat.

Al vostru în Isus, C.E. Foster.

În Alvin, Carolina de Sud

Alvin, Carolina de Sud, 2 martie. – Noi am auzit în luna ianuarie de fratele G.B. Cashwell din Dunn, Carolina de Nord, că a fost în Los Angeles, că a primit Duhul Sfânt și că a vorbit în limbi. Astfel, inimile noastre au început să înfometeze din ce în ce mai mult, iar după ce ne-am rugat, eu împreună cu soția mea am hotărât să-l invităm la adunarea noastră pentecostală, care urma să înceapă în 8 februarie. El a venit și a rămas trei zile, iar în acele trei zile, au fost vreo douăzeci și trei de sfinți care au primit botezul Duhului Sfânt și toți au vorbit în alte limbi după cu le dădea Duhul să vorbească. Sunt bucuros să vă spun, iubii sfinți, că și eu sunt unul dintre acele douăzeci și trei de persoane. Imediat ce Duhul Sfânt a intrat în sufletul meu, El a vorbit cu limba mea într-o altă limbă. Îi mulțumesc lui Dumnezeu, Mângâietorul a venit în sfârșit. Slavă! Slavă! Slavă! De când am primit Duhul Sfânt, noi am ținut câteva adunări scurte, adunări în care alți câțiva au fost mântuiți, sfințiți, iar alți opt sau zece au primit botezul cu Duhul Sfânt și toți vorbesc în alte limbi. În Numele lui Isus au fost scoși draci – F.M. Britton.

În Misiunea de la intersecția străzii a opta cu Maple Avenue, Los Angeles.

Puterea pentecostală din vechime a revenit la noi în timpul celor patru zile și patru nopți de adunări de stăruință pe care le-am început în 28 decembrie și le-am continuat după Anul Nou până la ora 5:30 dimineața. Unii și-au primit Cincizecimea lor cu dovada din Biblie, unii s-au convertit, unii au fost sfințiți, unii au fost vindecați. Slavă lui Dumnezeu! Noi am trecut printr-un timp de cernere. Unii au dovedit că merită să te ții de Dumnezeu când dușmanul face tot ce poate ca să ne descurajeze. Dumnezeu nostru e un Dumnezeu al puterii. Așa că, acum putem să cântăm: „Spre cer acum eu mă silesc, Zilnic noi culmi să cuceresc!“

Mai târziu. – O biată femeie pierdută, o victimă a obiceiului de a consuma cocaină, a venit la adunări, a fost condamnată de păcatul ei, iar ca a doua lucrare distinctă a fost sfințită și s-a supus lui Dumnezeu, mărturisind pe Cristos prin botez. Acesta este un caz minunat. Așa că lucrarea continuă. O soră a primit botezul stând la locul ei pe scaun. Alții au fost mântuiți. Dumnezeu este cu noi și ne așteptăm la lucruri mai mari din partea Lui.

Păstor, W.H. Pendleton.

PUTERE PENTECOSTALĂ ÎN INDIANAPOLIS.

Strada Azusa nr. 312 , Los Angeles, California, 20 Martie.

Credința Apostolică: După o absență de peste trei luni, sunt foarte bucuros că sunt în stare să fiu încă o dată împreună cu sfinții de la Misiunea Azusa. Aceeași veche putere se manifestă și multe fețe noi din nord, din sud, din est și din vest pot să fie văzute, toți venind pentru Cincizecimea lor.

Domnul ne-a dăruit cu bunăvoință un timp al puterii pentecostale în Indianapolis, Indiana. Mulți au primit botezul cu Duhul Sfânt și vorbesc în limbi. Aceștia au venit din diferite părți din Indiana și acum merg mai departe să răspândească vestea bună. Acesta va fi un centru al puterii, fiind un nod interurban de cale ferată, întocmai ca Los Angeles.

După ce am fost scoși forțat din câteva locuri, Domnul ne-a dat o sală frumoasă cu scaune pe strada Shelby la nr. 1111 ½ (Fountain Square, adică Piața Izvor – *n. trad.*) și adunările încă mai continuă acolo. Duminica trecută autorului acestor rânduri i s-a îngăduit să fie prezent și a fost o minunată zi a puterii. Adunarea părea că avea aripi și toată sala a trebuit să fie folosită ca altar de slujire.

În ciuda mării împotriviri venită din partea membrilor bisericii și a învățătorilor sfințeniei, multe suflete scumpe se lansează în larg în oceanul dragostei lui Dumnezeu, aflând o porție de satisfacție. Foarte mulți au fost vindecați. Demoni ai reumatismului și ai tuturor felurilor de dureri și suferințe au fost siliți să fugă în Numele lui Isus.

„E plăcut să crezi în Isus,
Și să crezi al Său Cuvânt.“

Un frate care a fost necăjit de o eczemă vreme îndelungată a fost vindecat pe loc; și la câteva zile după aceea, la o examinare a pielii nu s-a mai văzut nimic decât niște pete albastre acolo unde fuseseră cojile ranelor. Soția lui de asemenea a fost vindecată.

Prezbiterul Bisericii Sion (Biserica Dowie) și soția lui au venit la adunări și amândoi au mărturisit nevoia de Isus în putere pentecostală. Ei au venit și pentru vindecare, iar scumpul Domn i-a vindecat. Soția și fiica și-au primit Cincizecimea, iar soțul stăruia.

Fratele și sora Lehman, misionari întorși din Africa, și-au aflat Cincizecimea lor și au vorbit în limbi după cum le da Duhul să vorbească. Ei au petrecut cinci ani învățând limba zulu și acum s-au bucurat să afle „calea nespus mai bună.“

Cu voia Domnului, autorul acestor rânduri va rămâne în Los Angeles până în luna mai, când va fi o tabără în Lamont, Oklahoma între 15 și 30 mai. Probabil că fratele Cashwell din Dunn, Carolina de Nord, va fi și el acolo. După această adunare, se va ridica un cort mare în Indianapolis, probabil în prima săptămână din iunie; iar întâlnirile vor continua fără un termen precis. Scumpul nostru Domn sigur vine în curând, iar noi trebuie să fim ocupați răspândind această minunată mântuire în rândul oamenilor înfometaji. – G.A. Cook.

„Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.“ Isus ne-a dat Cuvântul, iar noi, dacă trăim în Cuvânt, Cuvântul va fi în noi, Sângele Lui va curge și noi vom fi întotdeauna albiți și curați; dar în clipa în care părăsim Cuvântul devenim necurați și rătăcim pe cărări periculoase.

SUTE DE PERSOANE BOTEZATE ÎN SUD.

High Point, Carolina de Nord, 24 ianuarie.

Sfinților din Los Angeles și din toată lumea, Salutări în Numele lui Isus!

Lucrarea în Dunn, Carolina de Nord, încă mai continuă în Numele Lui. În cele trei săptămâni cât am fost acolo, aproximativ cincizeci și-au primit botezul cu Duhul Sfânt și au vorbit în limbi, ceea ce este mărturia botezului ca și în Ziua Cincizecimii; iar aproximativ cincisprezece din cei cincizeci au fost slujitori ai Evangheliei. Unii sunt din Georgia, unii sunt din Carolina de Sud, iar unii sunt din Carolina de Nord. Câțiva dintre ei sunt chemați în China să predice acest binecuvântat adevăr. Dumnezeu m-a binecuvântat în scoaterea dracilor, vindecarea bolnavilor și în deosebirea duhurilor.

Bonneau, Carolina de Sud, 11 februarie – Am ajuns aici vinerea trecută la invitația oamenilor sfințeniei din această parte, cunoscuți ca fiind sfinții sau Biserica lui Dumnezeu. Ei pretind că nu apațin nici unei organizații și celebrează sărbătoarea azimilor de trei sau patru ani și se închină în odăițe de sus.

Zilele de vineri, sâmbătă și duminică au fost trei zile puse de o parte pentru servicii de stăruință și așteptare a Cincizecimii, mâncând doar azimi și bând apă rece. Am înțeles de îndată că ei singuri s-au făcut sclavi faptului de a ține sărbătoarea și că exista pericolul sentimentului lor că Dumnezeu era oarecum obligat față de ei să le trimită botezul cu Duhul Sfânt, tocmai pentru că au ținut sărbătoarea. Însă, eu nu am întâlnit niciodată oameni mai scumpi, oameni sfințiți, în toată viața mea. M-am rugat lui Dumnezeu să le arate că nu ținerea sărbătorii a adus Duhul Sfânt. Eu nu le-am spus aceasta deloc, dar m-am unit cu ei în sărbătoare. Sâmbătă, scumpul frate Britton, conducătorul lor, a venit la mine și mi-a spus că a simțit că Domnul ar fi încântat dacă ei ar pune capăt ținerii sărbătorii. Așa că, a adus anunțul la cunoștința oamenilor.

Unii deja primiseră botezul, însă după aceea nu am mai văzut puterea lui Dumnezeu manifestată așa cum am văzut-o aici. Douăzeci și trei de persoane au primit botezul cu Duhul Sfânt și toți au vorbit în limbi.

În ziua de sâmbătă, o soră în vârstă a intrat în adunare, o soră care nu a auzit niciodată pe cineva vorbind în limbi, iar când a intrat ea în adunare nimeni nu vorbea în limbi. Sora a început să dea mâna cu sfinții și înainte ca ea să se așeze pe locul ei, puterea s-a revărsat peste ea și sora a fost botezată cu Duhul Sfânt și a început să vorbească în limbi, într-o limbă desăvârșită.

Fratele Bridgers, un evanghelist al Bisericii Episcopale Metodiste, aflat acum în Marion, Carolina de Sud, a venit la adunare și a fost botezat cu Duhul Sfânt, cu putere și pentru o vreme a vorbit în limbi într-o limbă desăvârșită. Lăudat să fie Dumnezeu pentru fratele Bridgers.

Royston, Georgia, 27 februarie. – Sute de suflete scumpe din Sud au primit botezul cu Duhul Sfânt și vorbesc în alte limbi. Așa s-au încheiat o serie de adunări din Taccoa, Georgia, în seara zilei de duminică. Dumnezeu a fost cu noi printr-o mare putere manifestată de la început la sfârșit. Eu nu am ținut o evidență a cât de multe persoane și-au primit Cincizecimea, dar cu toții au vorbit în limbi și toți cei care primesc botezul cu Duhul Sfânt vor vorbi în limbi. Nu toți au darul vorbirii în limbi așa după cum suntem învățați la 1 Corinteni 12, dar cu toții au vorbit în limbi în Ziua Cincizecimii, la casa lui Corneliu, cei peste care Pavel și-a pus mâinile în Efes și toți cei pe care eu i-am auzit și i-am văzut că primesc Duhul Sfânt au vorbit în limbi.

În fiecare zi primesc scrisori din nord, din sud, din est și din vest de la oameni care au participat la adunările mele, zicând că și-au primit Cincizecimea și că vorbesc în limbi.

Aici, oamenii au fost înșelați că primesc botezul cu Duhul Sfânt prin credință, prin reconsacrare, prin botezul focului, cu „dinamită,” cu „lădită” și toate acestea până când credința oamenilor aproape că a dispărut. Lăudat să fie Dumnezeu pentru Cincizecime. Primește experiența mântuirii așa cum se cuvine, iar după aceea primește experiența sfințirii unei inimi curate. Iar apoi, când credința ta se ancorează în făgăduința Tatălui și a Fiului și în Cuvântul lui Dumnezeu, vei avea o mare bucurie, așa cum au avut ucenicii când s-au întors în Ierusalim venind de pe Muntele Măslinilor. Atunci ai să poți să-L lauzi și să-L binecuvântezi pe Dumnezeu și Duhul Sfânt va veni, va intra și-L va lauda El însuși pe Dumnezeu într-o altă limbă, iar tu nu te vei mai îndoi niciodată, chiar dacă ar fi să te ardă pe rug sau dacă îți vor tăia capul. Duhul va mărturisi despre El însuși. Așadar, nu cumva să neglijăm făgăduința. – G.B. Cashwell, Dunn, Carolina de Nord.

DRACI SCOȘI AFARĂ.

[Următoarea relatare este a unui fost spiritualist care acum este mântuit și sfințit, relatarea aceasta fiind scrisă de fratele J.E. Sawders, din Homestead, Ohio, în *Noile Fapte*.]

Am avut parte de unele dintre cele mai minunate experiențe cu dracii, experiențe pe care le-am văzut vreodată în viața mea. O femeie, care era o spiritualistă, a ajuns să fie stăpânită de o legiune de draci, încă de la vârsta de șaisprezece ani. Diavolul o trântea la pământ unde se zbătea și curgându-i spume din gură striga de multe ori: „Eu îl urăsc pe Isus Cristos” și îl hulea pe Dumnezeu în cel mai diabolic fel posibil de imaginat. Ea se uita drept în fața celor care se rugau pentru ea, cu un râs diavolesc, provocându-L și sfidându-L pe Atotputernicul Dumnezeu zicând: „Ha! Ha! Ea este a mea, ha!, ha! Ea îmi aparține, etc.” Ei bine, noi ne-am rugat în Numele lui Isus până când ea a fost glorios eliberată și a șezut blând ca un miel la picioarele lui Isus, iar după aceea timp de câteva ceasuri ea s-a rugat Domnului și L-a laudat, până când Domnul a iertat-o, apoi i-a curățit inima, iar de atunci încolo ea stăruie după Cincizecime. Seara trecută ea s-a ridicat, a spus toată experiența ei și totul a fost pur și simplu minunat cu adevărat. Femeia este deosebit de inteligentă și acum are sentimentul că Dumnezeu o va folosi ca să se răzbune pe diavol și pe lucrarea lui diavolească din spiritualism. Localitățile acestea sunt pline de spiritualiști și fără îndoială că Dumnezeu o va folosi acum pe această femeie ca să scoată la iveală acest lucru din punct de vedere experimental.

CINCIZECIMEA ÎN STATELE CENTRALE.

Extrase din consemnările cuprinse în „Noile Fapte.”

În Canton, Ohio.

Focul se revarsă în Canton, Ohio. Cel puțin șapte persoane din locul acela și-au primit botezul la misiunea fratelui Rohrer. Cercetarea e profundă. Cele mai tari inimi ajung să fie zdrobite sub putere. Păcătoșii vin acasă la Dumnezeu.

În Pittsburg, Pennsylvania

„Am ținut servicii permanente în Misiunea Părții de Sud în fiecare seară din ultimele trei săptămâni. Rugăciunea a primit răspuns și patru persoane, dintre cei care stăruie, și-au primit Cincizecimea vorbind într-o altă limbă. Un

băiat de vreo doisprezece sau paisprezece ani vorbește distinct în limba italiană și tâlmăcește în limba engleză. Surorile vorbesc, citează texte din Scriptură și cântă în limba pe care au primit-o și tâlmăcesc. Două dintre surori au primit aceeași limbă. Când una începe să cânte un imn de laudă, cealaltă începe și ea rostind aceleași cuvinte.“

În Akron Ohio.

În ziua de 15 februarie, un slujitor metodist, dintr-o altă parte a statului, și-a primit botezul cu dovada din Biblie. Fratele și sora Welch de la Biserica de pe Strada de Sud, tocmai și-au primit Cincizecimea. Duhul i-a șoptit fratelui că Dumnezeu s-a atins de asemenea și de ochii lui, iar el a constatat că așa a fost, fiind în stare să citească fără ochelari. O doamnă i-a spus fratelui McKinney: „Aproape că m-am descurajat, stăruind de mult timp fără să fi primit.“ După încă o seară sau două, când au început adunările speciale pentru trezire spirituală în biserica de care ea aparținea, femeia a mers în față ca să ajute și să se roage cu stăruitorii pentru îndurare și curățire, când, oarecum spre surprinderea ei și a altora, botezul a venit și ea a început să vorbească în mijlocul lor într-o limbă nouă. O misionară venită din India a primit destul de recent dorința intensă din inima ei în Akron, iar Duhul a vorbit prin ea atestând botezul.

În Potterbrook, Pennsylvania.

Lăudat să fie Dumnezeu! Duhul Sfânt a venit astăzi. Un slujitor a ajuns sub putere. Dracii sunt scoși din multe persoane. Cincizecimea s-a revărsat și buzele a zece persoane au ajuns să gângăvească și apoi să vorbească în limbi. Păstorul Robbins vorbește clar într-o altă limbă, iar Duhul a și cântat prin intermediul lui. O doamnă, vorbind în limbi, a zis: „Isus vine!“ E adevărată Cincizecime. Lăudat să fie Dumnezeu!

În Homestead, Pennsylvania

„Acum noi cuprindem acest loc pentru Dumnezeu. Ieri după-masă, a fost un serviciu remarcabil. Păstorul J.T. Body a zăcut ore în șir sub putere, după aceea a început să vorbească clar și fluent într-o altă limbă. Un bărbat care l-a auzit vorbind seara trecută a spus celor prezenți că era limba ebraică. El a avut parte de o experiență minunată.

O femeie tânără, care a fost eliberată de la postul de poliție duminică dimineață, s-a dus la altarul de rugăciune și a fost convertită duminică seara, luni după-masă a fost sfințită și a mărturisit public că are o inimă curată. Iar luni seara, după ce a ajuns sub putere, a fost botezată cu Duhul Sfânt și a vorbit deslușit într-o altă limbă având cursivitate în vorbire. Doamna care a eliberat-o pe cauțiune, a venit tot atunci, a trecut prin aceeași situație și a vorbit mult în limba spaniolă, pe care eu am înțeles-o ușor. Adunarea a stat și a ascultat cu uimire, în prezența minunatelor intervenții ale Duhului Sfânt.

Un tânăr predicator al cărui nume este McNight, care ședea pe un scaun mare și care era sub putere, a scos niște cuvinte neclare, iar după care a izbucnit cursiv într-o limbă germană standard, iar eu am înțeles absolut fiecare cuvânt care a fost rostit. A fost un timp minunat pentru mine. Aveam impresia că el învățase limba în care a vorbit atât de cursiv și clar, așa că l-am întrebat dacă poate să vorbească în limba germană, iar el mi-a spus că nu. Strămoșii lui sunt fie de origine irlandeză, fie de origine scoțiană.

Adunările continuă în fiecare zi de la ora două după-masă până la unu noaptea. Seara trecută, sala măsurând 21 de metri pe 7 metri, a fost bine umplută. Noi am început cu mărturia, iar când puterea a venit peste noi, nu a fost chip nici să se predice, nici să se citească vreun verset din Scriptură. Lumea a început să vină la altar, în majoritate tineri, care au umplut altarele de rugăciune lungi de aproape cinci metri, iar apoi și toate locurile din față. Puterea a fost într-atât de irezistibilă că oamenii au căzut de pe scaunele lor până când pardoseaua a fost literalmente acoperită cu oameni culcați cu fața la pământ. Un bărbat și-a primit botezul acasă la el și vorbește într-o altă limbă. Până în prezent acesta este al optulea sau al zecelea caz, stăruitorii fiind cu zecile la fiecare serviciu.“ – J. E. Sawders.

Într-o adunare ținută recent într-un loc în care a fost prezent și un element brutal, un văcar care a declarat că va pune capăt adunării din seara aceea, și care a adus cu el pistolul cu șase gloanțe în scopul acela. Lucrătorii au lăsat chestiunea în grija lui Dumnezeu și au continuat să se țină de Dumnezeu în rugăciune. Văcarul a ieșit și cu toții au auzit zgomote ca și când se încerca baricadarea ușii. Imediat văcarul a intrat în sală, s-a așezat, și-a scos pistolul, dar imediat l-a scăpat pe pardosea. Lucrul acesta l-a repetat de trei ori. Când s-a făcut chemarea pentru altarul de rugăciune, văcarul s-a dus afară, dar unul dintre lucrători, care avea o povară pentru sufletul văcarului, l-a urmat și a îngenuncheat pe pământ, în întuneric, nu departe de văcar și s-a ținut de Dumnezeu, apoi a intrat din nou în sală și a îngenuncheat în rugăciune. Următorul lucru de care și-a amintit a fost că băiatul acela, văcarul, era la altar. Văcarul și-a aruncat pistolul unuia dintre cei care l-au însoțit. Omul se prăbușise și a strigat după îndurare, iar Dumnezeu i-a venit în ajutor și l-a mântuit. Văcarul s-a ridicat de pe genunchi și a dat

mâna aproape cu toți cei prezenți în sală. Ultimul lucru pe care l-am auzit despre văcar a fost că a mers călare aproape șapte kilometri ca să ajungă la o casă unde se ținea o adunare de rugăciune.

Pagina 4

CREDINȚA APOSTOLICĂ

STARE DE RĂZBOI

O Fiu al Domnului, Te scoală,
Și-mbracă-Te-n armură;
Că ziua-aproape c-a trecut
Și iadul se-nfioară.

Dar noaptea trece-n grabă,
Iar zorii-apar curând;
Războiul se încheie
Cristos e pe pământ.

Îmbărbătat fii, frate,
Că Domnu-i biruința;
Iadul nu poate-nvinge
Oricât și-ar da silința.

Al diavolului timp s-a scurs,
O știe foarte bine;
Și furios stârnește-acum
A iadului oștire.

Nu te uita ici-colo,
Omu-i gâlcevitor;
Doar spre Cristos privește
Să fii biruitor.

„Veți birui prin Sânge“
Al luptei strigăt este;
Nu-i timp de vorbe cu-n dușman,
Când ceru-i plin de semne.

Soarele se-nnegrește,
Și luna este-n sânge;
Ziua sentinței vine
Așa Domnul ne zice.

Iar cel cuprins de frică,
Mai bine-acas' să plece;
Că lașul nu-o să poată,
Să meargă-n foc de luptă.

Prin temniți se v-ajunge;
Satan ne va răni,
Chiar prin cei dragi ai noștri
Așa ne va lovi.

Suntem țipați din sinagogi
De mâna celor orbi;
Dar teamă nu avem defel,
Că Domnul ne-a adus la El.

Fii credincios până la moarte,
Și nu te-ngrijora acuma;
De-ți vei da viața pentru Isus
În cer tu vei purta cununa.

RĂPIRE

Al Slavei Domn sosește!
Chiar El, Isus e-aici!
Oștiri cerești de îngeri
Din ceruri vin aici.

Dar voi priviți în sus!
Răscumpărarea vine.
Căci lupta este gata,
Cu biruinți depline.

Căci din adânc de mare,
Din locuri ce-s pustii,
Din cele patru vânturi,
Sublime măreții.

Toți cei încununați apoi,
Cu laude fel de fel
Îl preamăresc pe blândul Miel,
Pe Mirele etern.

ȘI APOI ...

Un sentiment de groază vine
Din inimi omenești.
Soții ce nu-și găsesc bărbații;
Bărbați ce nu mai au soții.

Din doi ce dorm într-un culcuș
Un' e luat, altu-i lăsat;
Din doi ce macină la moară
Unu-i lăsat, altu-i luat.

Cu fețe-albite unii sunt
Privindu-se în ochi;
Femei, copii, alerg țipând
Dorind parc-a muri.

Bărbați vezi alergând din birt
Înghesuți la rugăciune,
Dar nu toți fug de la pierzare,
Unii mai zăbovesc pe cale.

Necredinciosul rău
Acum ar vrea să scape,
Și cei ce nu s-au mai rugat
Acum vin să se roage.

Dar scena vremii de sfârșit
Aici în rimă șade,
Isus își ia mireasa Lui
Iar sfinții de răpire-au parte.

Iubite suflet, ia aminte,
Și orișicine să insiste;
Cu Dumnezeu să se împace;
Ca nime-a ta cunună să nu poarte.

Fratele A. Beck

Un grup de șapte lucrători de la Misiunea Azusa, toți botezați cu Duhul Sfânt, s-au dus la Bonsoll, un loc la țară aflat la o distanță de aproximativ 160 de kilometri, pentru a duce această binecuvântată evanghelie. În prima seară s-a ținut un serviciu de rugăciune, iar în a doua seară au avut treizeci de oameni în micuța clădire a școlii. Înainte de încheierea adunării, s-au făcut chemări pentru altarul de rugăciune și a fost o grabă atât de mare spre altar, încât vreo câteva persoane au căzut peste scaune, iar o femeie mai că a doborât soba la pământ. Cu toții au fost douăzeci și șapte de persoane la altarul de rugăciune, iar douăzeci și două au fost mântuite. S-au ținut adunări și în restul săptămânii, iar frecvența a fost bună. Suflete au fost mântuite și sfințite în fiecare seară. Duminică a avut loc un botez în apă și paisprezece persoane au fost botezate în apa pârâului prin scufundare în apă. O doamnă a fost sub puterea lui Dumnezeu imediat după ce a ieșit din apă. În adunările acestea nu au fost predici. Dumnezeu Însuși a împlinit lucrarea. Toți, cu excepția unei singure persoane, erau lucrători tineri și nu au făcut altceva decât să-l lase pe Dumnezeu să-i folosească drept canale.

CINCIZECIMEA UNUI EVANGHELIST DIN CHICAGO.

943 W. North Avenue, Chicago, Illinois, 19 Martie.

Iubiți cititori ai Crediinței Apostolice:

Doresc să-mi împărtășesc mărturia pentru slava lui Dumnezeu, având nădejdea că mărturia se va dovedi a fi o binecuvântare pentru mulți care o citesc.

În urmă cu nouă ani am ajuns să fiu profund condamnat din pricina păcatului prin Biblie și prin Duhul Sfânt care se mișca peste mine, continuând așa până când, cu adevărat, m-am pocăit de păcatele mele, căutându-l sincer pe Domnul. În cele din urmă am capitulat întru totul în fața Sa, insistând după îndurarea Lui. El i-a descoperit inimii mele cum Cristos a murit pe cruce, iar glasul Lui îmi șoptea: „Cristos a murit pentru păcatele tale.” Inima mea a crezut instantaneu, pacea Lui mi-a inundat sufletul, iar bucuria mântuirii a fost splendidă pentru mine. Mai târziu am văzut și am înțeles, prin credință, adevărul sfințirii. Duhul Sfânt a mărturisit inimii mele că lucrarea a fost împlinită, iar Duhul Sfânt a lucrat în chip minunat în viața mea.

În urmă cu cinci ani am fost chemat în slujire, iar în toți acei ani Duhul a fost cu mine în chip minunat. Câteodată ajungeam să fiu biruit de puterea Sa. Mai pe scurt, eu am crezut sincer că eram botezat cu Duhul Sfânt și așa am mărturisit. Dumnezeu a făcut atât de mult pentru mine, încât mi-a fost greu să cred că era ceva și mai mult pentru mine, desigur cu excepția desfășurării evenimentelor în umblarea mea cu Dumnezeu. Și totuși, în inima mea încă mai era un dor după ceva. Eu am călătorit ca evanghelist de la un capăt al țării la altul și am predicat Evanghelia aproape în fiecare oraș mare din Statele Unite, vorbind uneori chiar și în fața a o mie de oameni, adeseori văzând între douăzeci și cinci până spre o sută de oameni venind la altarul de rugăciune la un singur serviciu. Mulți au fost mântuiți, sfințiți și mulți au fost vindecați. Și totuși, parcă toate acestea nu mă mulțumeau într-un oarecare fel și timp de un an foamea din inima mea a tot crescut. Asemenea tuturor celor din mișcarea sfințeniei pe care i-am întâlnit, am continuat să mă rog pentru dragoste, pentru putere, etc.

Într-un final, am auzit de lucrarea lui Dumnezeu din Misiunea de pe Strada Azusa din Los Angeles și le-am spus oamenilor mei: „Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu.” Mai târziu am auzit pe cineva predicând că vorbirea în limbi era dovada din Biblie că noi am primit botezul în Duhul Sfânt, dar pentru că nu am înțeles vorbirea în limbi am respins-o. Însă am văzut că cei care vorbeau în limbi aveau ceva ce eu nu aveam, iar într-un târziu am devenit unul dintre stăruitori. Domnul mi-a întipărit în minte gândul să merg la Los Angeles, să particip la adunări și să stăruiesc după botezul în Duhul Sfânt. În 8 februarie am ajuns acolo, iar duminică în 10 februarie am participat la prima mea adunare care a durat toată ziua. Primul bărbat pe care eu l-am întâlnit la intrare a fost fratele H.L. Blake din Ruthton, Minnesota, care încă mai credea că primise botezul Duhului Sfânt în sfințire și ungerile și umplerile care au urmat. Dar eu i-am spus că eram convins că ceea ce eu avusesem nu era botezul.

Primul lucru care m-a impresionat a fost dragostea și unitatea care domneau în adunare și dulceața cerească umplând chiar aerul pe care l-am respirat. Doresc să afirm, chiar aici, că am frecventat multe tabere și întruniri mari ale mișcării sfințeniei, dar nu am simțit niciodată puterea și slava pe care le-am simțit la Misiunea de pe Strada Azusa, iar când aproape douăzeci de persoane s-au unit cântând: „Corul Îngeresc,” a fost cea mai încântătoare și cea mai nepământească muzică revărsată vreodată peste urechi muritoare. Îmi părea, și încă mai îmi pare, că nu puteam să cânt în corul acela. Eu știu că venea direct din Cer. De îndată am devenit un stăruitor sincer și zi de zi m-am plecat înaintea Domnului, iar El a fost credincios față de mine. Domnul mi-a arătat cum mă vedea El pe mine. Eu nu pot să uit niciodată starea deplină de neajutorare la care El m-a redus. Domnul a îndepărtat până și duhul de rugăciune, mărturia mea a fost îndepărtată de la mine, m-am văzut, cum se spune, despărțit de Cristos, iar starea aceasta m-a făcut să fiu disperat. Nu pot să uit niciodată credințioșia sorei Good și a altora în felul în care au tratat cu mine. Imediat, după Dumnezeu, le sunt dator lor, acelor suflete

scumpe, care își dau viața pentru alții. Iar toată răsplata pe care ei o primesc, cel puțin atât cât eu pot să văd, a fost îmbrăcămintea simplă pe care ei o poartă și mâncarea pe care o mănâncă.

După ce am stat acolo, cu ceva mai mult de două săptămâni, consacându-mi întregul timp stăruinței pentru propria mea Cincizecime, într-o marți după-masă, când eram foarte mult descurajat, dintr-o dată puterea lui Dumnezeu s-a revărsat peste mine, iar eu m-am prăbușit sub acea putere. Nu am la îndemână nici o limbă ca să descriu ceea ce s-a întâmplat, dar a fost minunat. Mi se părea că trupul meu a devenit dintr-o dată plin de porii și că un curent electric a pornit prin mine din toate părțile. Timp de două ceasuri am zăcut sub enorma Lui putere, dar chiar și așa știam că încă nu eram botezat, deși mă simțeam literalmente deschis și o splendidă slavă îmi pătrunsese în suflet. Din nou, în seara zilei de joi, care a urmat, puterea Lui a venit peste mine, iar eu am fost doborât la podea vreme de două ceasuri și încă știam că nu eram botezat, cu toate că am primit o mare înălțare duhovnicească.

Însă, în seara zilei de vineri, 1 martie, puterea Lui cea mare s-a revărsat peste mine, până când am intrat într-o stare de convulsie, tremurând sub acea putere aproape trei ore. Era ciudat, era minunat și totuși era ceva slăvit. Domnul mi-a prelucrat tot trupul, câte o secțiune pe rând, la început brațele, apoi picioarele, apoi trupul, apoi capul, apoi fața, apoi bărbia și în final la ora 1 noaptea, sâmbătă, deja în data de 2 martie, după ce am fost sub putere trei ore, Domnul a isprăvit lucrarea la corzile mele vocale și a vorbit prin mine în alte limbi. M-am ridicat, fiind perfect conștient, pe dinafară și pe dinăuntru, că am fost pe deplin botezat în Duhul Sfânt și conștient că diavolul nu poate să mă ispitească niciodată să mă îndoiesc de botez. Prima dată eu am fost conștient că o Persoană Vie pătrunsese în mine și că îmi controla întreaga ființă fizică, în sens literal, într-atât încât Persoana putea, oricând dorea, să dețină controlul corzilor mele vocale și să vorbească în orice limbă ar fi dorit prin mine. După aceea, peste mine și în mine a fost o astfel de putere cum nu mai avusesem niciodată înainte. Iar la urmă, dar nu în ultimul rând, am simțit că am o dragoste și o dulceață profundă în sufletul meu la care nici măcar nu am visat înainte, apoi o liniște sfântă mă cuprinsese, împreună cu o bucurie și o pace sfântă, care sunt profunde și dulci dincolo de orice altceva ce experimentasem înainte, chiar mai profunde decât în viața sfințită. O, și ce biruință îmi dă Domnul în tot timpul.

Au trecut aproape trei săptămâni. Toate aceste lucruri mă însoțesc și devin din ce în ce mai profunde tot timpul. Sufletul mi se topește, din nou și din nou, iar de multe ori am sentimentul ca și când ar fi, iar eu cred că este, un dinam de putere în mine. Nu e nimic egoist în privința aceasta, dar e ceva fără fund, real, literal, binecuvântat și măreț. O, dacă toată lumea ar căuta și ar afla acest minunat dar al lui Dumnezeu! Este ceva care vorbește de la sine. Nu a trebuit și nici nu trebuie să le mărturisesc eu sfinților pe care îi întâlnesc, pentru că, atunci când ei mă aud vorbind în limbi și lăudându-L pe Domnul, ei exclamă: „Fratele Durham și-a primit Cincizecimea.“ Slavă lui Dumnezeu!

După ce am primit botezul, am rămas câteva zile în casa fratelui și sorei Osterberg, față de care sunt profund îndatorat pentru marea lor bunătate față de mine, apoi am plecat spre Colorado Springs în 6 martie. Duminică în 10 martie, am predicat de trei ori în Sala G.A.R. (Grand Army of the Republic sau Marea Armată a Republicii) a unei clădiri plină până la refuz, iar puterea lui Dumnezeu a fost peste oameni. Vreo cincizeci au venit la altarul de rugăciune, iar alți câțiva au izbutit până la capăt și au vorbit în limbi. De asemenea, am petrecut două nopți în Denver, predicând unor mari audiențe, cu altare de rugăciune pline, iar un anumit număr de persoane a răzbit până la capăt, vorbind în limbi. De acolo, am ajuns apoi la Des Moines, Iowa, unde am predicat de două ori în Misiunea doamnei Judge Ladd, o misiune aglomerată, unde altarele de rugăciune au fost atât de pline, încât nu am putut să ajung la toți stăruitorii, ca să mă ocup de ei.

Sâmbătă, 16 martie, am ajuns acasă, aflând că Domnul s-a îngrijit bine de scumpa mea soție și de copilaș în timpul absenței mele, iar duminică, 17 martie, am avut cea mai mare participare din istoria misiunii când din nou altarul de rugăciune a fost atât de aglomerat, încât a fost greu să te ocupi de oameni. Și așa lucrarea continuă, Duhul Sfânt se revărsa precum ploaia oriunde predic Cuvântul Lui și se pare că nu există nici un efort din partea mea. Am să-mi închei mărturia spunându-le tuturor celor care o citesc: „Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, nu e nici o îndoială în privința aceasta.“ Și i-aș sfătui pe toți prietenii mei să stăruie după Duhul Sfânt până când vor avea dovada prin vorbirea în limbi, pentru că vorbirea în limbi însoțește botezul întotdeauna. Eu nu cunosc nici o excepție.

Și acum doar un cuvânt în privința fratelui Seymour, care e conducătorul mișcării, el aflându-se sub autoritatea lui Dumnezeu: Este cel mai blând om pe care eu l-am întâlnit vreodată. Fratele Seymour umblă și vorbește cu Dumnezeu. Puterea fratelui stă în slăbiciunea lui. El pare să mențină o neajutorată dependență de Dumnezeu și e lipsit de viclenie și sincer, ca un copilaș, dar în același timp e atât de plin de Dumnezeu, că pur și simplu simți dragostea și puterea de fiecare dată când ajungi în preajma lui.

W.H. Durham.

DESCOPERIND MĂRGĂRITARUL DE MARE PREȚ.

Binecuvântarea penticostală este cu adevărat un mărgăritar de mare preț și merită toată căutarea pe care am întreprins-o ca să-l obțin. Mai mult de trei săptămâni am tot cerut și de mai mult de cincizeci de ori m-am ridicat de la altarul rugăciunii, fără a fi fost îmbrăcată cu putere. În timpul celor trei săptămâni pe care le-am petrecut în Oakland, am mers la altarul de rugăciune la fiecare chemare. După întoarcerea acasă, am continuat să mă rog și să cer.

Când am auzit că vin lucrători în Woodland, am fost deosebit de nerăbdătoare să merg pe genunchi. Scumpul Domn a deschis calea, așa că am petrecut o duminică împreună cu ei, din nou ca stăruitor. Dar nu, nu încă. Am venit acasă, foarte fericită, pentru că am căpătat siguranță deplină că am fost sfințită, absolut eliberată de păcat. Slavă Numelui Său!

Apoi, sora mea s-a dus în Woodland, primindu-și Cincizecimea în a doua seară în care a participat la adunare. Cât de fericite am fost să auzim acest fapt. Eu cred că Domnul a condus acest lucru ca să ia ultima scânteie de gelozie din mine, pentru că, într-adevăr, m-am bucurat împreună cu sora mea. Imediat ce ea a ajuns acasă, am pus roțile în mișcare spre Woodland, iar Domnul mi-a dat una dintre cele mai splendide umpleri în a doua seară.

Scumpul Domn a trebuit să topească multă zgură, înainte ca să devin un element curat, gata pentru slujire. Mai bine de o oră și jumătate am zăcut sub puterea lui Dumnezeu pe podeaua misiunii. Acolo, binecuvântatul Isus a îndepărtat toată mândria și teama de oameni. Pur și simplu eu m-am supus poruncilor Duhului Sfânt. Slavă lui Dumnezeu. Nu mai eram eu, era doar El. Părea că puterea s-a concentrat în mâinile mele, iar eu i-am promis lui Dumnezeu că am să mă supun Lui în viitor și că am să-mi pun mâinile peste bolnavi, oricând, dar oricând El mă va trimite.

Apoi, după ce am făgăduit că voi merge cu El, au venit limbile. Se spune că am vorbit patru limbi. O, dragostea, bucuria și pacea care mi-au inundat ființa în timp ce mă ridicam de pe podea. Eram cu adevărat o făptură nouă. Lăudat să fie El!

În noaptea aceea, tocmai înainte de a merge să mă culc, Domnul mi-a dat o vedenie. Era despre Noul Ierusalim coborându-se din Cer, curcubeul înconjură tronul, doar o parte a ceea ce era descris în Apocalipsa. O, cât de frumos; și ce înseamnă pentru mine, nu am să uit niciodată. Binecuvântatul Domn mă umple atât de repede cât pot eu să îndur, ca să nu ajung să mă umflu de mândrie.

Duminica trecută mi s-a dat dovada că am darul vorbirii în limbi. Am vorbit în câteva limbi, iar de atunci limbile sunt prezente, clocotind ca un izvor de apă vie. Oricând pot să vorbesc, adeseori continui să vorbesc în timp ce sunt la muncă. O, cât de mult îl laud pe Domnul pentru acest dar. Acum aștept darul tălmăcirii. Duhul Sfânt mi-a dat și putere să scriu în cinci limbi străine, dintre care una este limba japoneză. Eu mă odihnesc în mâinile Lui precum lutul Olarului, gata să fie modelat pentru cea mai nobilă slujire a Lui.

Maggie Geddis, Brooks, California.

S-ar putea să trimiți o mie de oameni, care să zăgăzuiască fluviul Amazon, aceasta fiind ca și cum ai încerca să oprești această Evanghelie. A încerca să oprești marea putere a lui Dumnezeu este doar nebunie.

ACEASTA ESTE PUTEREA DUHULUI SFÂNT.

Domnul mi-a dat o strălucită convertire când aveam cincisprezece ani. Curând după aceea, El mi-a dat Duhul Sfânt care m-a sfințit, iar eu credeam că era botezul cu Duhul Sfânt. Tatăl meu fiind un preot de rang înalt s-a opus nou-găsirii mele bucurii, iar tânăra și fragila mea viață a găsit adăpost în casa doamnei Baxter. Ea a ajuns o adevărată mamă pentru mine. Cu îndurare, Dumnezeu m-a călăuzit în continuare și a făcut ca viața mea să fie roditoare în câștigarea multor suflete pentru Cristos. Mai târziu, m-am căsătorit cu James Hebden, care este un antreprenor de succes și un eficient lucrător de misiune. În urmă cu mai bine de doi ani, noi am venit în Canada. Niște procese de investigații aveau să ne aștepte, dar Dumnezeu s-a dovedit a fi îndeajuns pentru noi. La începutul verii anului 1906, am început să simțim o lipsă de putere, mai ales în vindecarea bolnavilor. L-am căutat pe Domnul ca să ne dea putere. Într-o zi, întorcându-mă acasă bolnavă în trup, l-am rugat pe soțul meu să se roage pentru mine. El a refuzat, zicând: „Nu are nici un rost din moment ce tu alergi atât de mult.” (Eram foarte ocupată mergând în vizite pentru Dumnezeu.) Duhul mi-a zis: „Aceasta este o chemare la rugăciune.” De atunci înainte m-am dedicat eu însumi rugăciunii sincere, mai ales pentru „putere de sus.”

Tocmai ce am închiriaserăm recent această clădire pentru lucrarea Domnului. Eu am trudit din greu, frecând scările cu peria, etc., după care mă retrăgeam ostenită în jurul orei 11 noaptea. Era sâmbătă seara. Abia mă întinsesem când Duhul Sfânt m-a îndemnat să mă ridic și să mă rog. Eu m-am supus. Curând, puterea lui Dumnezeu a venit peste mine. Domnul a zis: „Limbi?” Eu am răspuns: „Nu, Doamne. Nu limbi.” Apoi a fost o pauză, iar Domnul a zis: „Limbi?” Atunci eu am răspuns: „Orice, Doamne. Limbi sau orice.” Într-o clipă, Duhul lui Dumnezeu mi-a prins mâinile, mi le-a strâns, mi le-a scuturat și mi le-a apăsat adânc pe obraji, apoi mi le-a așezat pe umerii mei. Aici puterea înălțându-se a continuat până după miezul nopții. În ziua următoare puterea a venit peste mine de acolo de unde m-a lăsat noaptea și mi-a agitat mâinile făcându-le să lovească fiecare parte a trupului meu până jos la picioare. După-masă, am participat la adunarea de la parter (noi locuim la etajul al doilea), unde am stat liniștită lângă orgă, cu intenția de a nu spune nimic despre experiența mea. Cu toate acestea, nu am stat prea mult timp, până când Duhul a venit peste mine și m-a mișcat, încât am exclamat cu glas tare: „Aceasta e puterea Duhului Sfânt. Aceasta este Ziua Cincizecimii!” Oamenii au fost profund mișcați și înduioșați până la lacrimi.

În aceeași seară de sabat, în timp ce eram întinsă pe canapea, fără să fi avut intenția de a participa la adunare, Duhul Sfânt mi-a șoptit: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți.” Simțind că trebuie să particip la serviciu, m-am dus și m-am așezat pe locul din primul rând în fața vorbitorului. Abia apucasem să mă așez pe scaun când cel care conducea serviciul a citit Scriptura Scriptura pe care tocmai am citat-o. Imediat Duhul Sfânt a venit peste mine și a strigat prin mine cu putere supraomenească aceeași Scriptură de două sau trei ori. Unii care m-au auzit au spus că nu era deloc vocea mea, se pare că Dumnezeu a preluat conducerea serviciului în propriile Sale mâini, iar puterea Lui s-a revărsat peste toți cei prezenți.

În ziua de luni, pe când eram singură, am început să cânt. Și am zis: „Doamne, aceasta este în limbi?” Și dintr-o dată, Domnul a vorbit prin mine într-o limbă necunoscută.

Seara, din nou, am refuzat să particip la lectura Bibliei. Dar, dintr-o dată, Duhul Sfânt părea că mă ridică și mă duce jos la serviciul divin. Sfinții tocmai se ridicau de pe genunchi de la rugăciune când am intrat și când Duhul a vorbit cu putere de trei ori prin mine, atât într-o altă limbă, cât și în limba engleză: „Aceasta este puterea Duhului Sfânt. Aceasta este Ziua Cincizecimii.” Dintr-o dată am dispărut la fel cum am și apărut, lăsându-i pe oameni copleșiți de puterea lui Dumnezeu.

Într-adevăr este botezul adevărat cu Duhul Sfânt și cu foc, așa cum a prevestit Ioan Botezătorul. A vorbi în limbi este o bucurie de negrăit și aduce cu sine o solemnitate profundă și o condamnare a oamenilor. Cam pe la mijlocul acestei luni (februarie 1907), Dumnezeu mi-a dat o măsură mai mare de putere, iar acum am „darul vorbirii în limbi.” Pot să vorbesc și să predic după cum doresc în trei limbi cu mare cursivitate oricât de mult timp. Constat că la început am avut limbile ca semn, acum le am ca pe unul dintre daruri. De asemenea, Dumnezeu dă talmăcirea după cum El voiește. O, cât de umili trebuie să rămânem înaintea Domnului, pentru ca El să poate să manifeste puterea Lui cea mare.

Aproape de mijlocul lunii decembrie soțul meu și-a primit și el Cincizecimea, iar Dumnezeu lucrează cu putere în mijlocul nostru.

Iubite cititor, lasă-l pe Dumnezeu să lucreze în felul Său. Ce mult înseamnă aceasta! Bindecuvântat să fie Isus!

A voastră în scumpul Său Nume.

Doamna James Hebden, Queen East nr. 651, Toronto, Canada.

Fratele Pavel zice: „Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși.” Eu vă spun că mai degrabă aș vorbi în limbi când vreau să vorbesc pentru propria mea zidire. Mai degrabă aș înceta să folosesc propria mea limbă și aș vorbi în alte limbi după cum dă Duhul vorbirea. Este putere, slavă și binecuvântare a lui Dumnezeu, care se pogoară din Cer și care întrece orice fel de înțelegere. Nu e de mirare că toți cei din biserica din Corint au vrut să vorbească în limbi, zidindu-se pe ei înșiși. Pavel le-a scris, zicându-le cum să întrebuițeze acele daruri scumpe. Atunci am fost cu toții dornici să vorbim deodată în limbi, când am primit darul pentru prima dată. Pavel zice: „De aceea, cine vorbește în altă limbă să se roage să aibă și darul s-o talmăcească.” Astfel, mulți s-au rugat și au primit talmăcirea.

În Ziua Cincizecimii, oamenii prezenți în odăiță au fost scufundați în Duhul Sfânt. Duhul „a umplut toată casa unde ședeau ei.” Este un lucru să fii umplut ca un pahar cu apă și este un cu totul alt lucru să fii scufundat ca și atunci când afunzi paharul în apa unei fântâni, dincolo de privirile altora.

CREDINȚA APOSTOLICĂ

RAPORT DIN OHIO ȘI PENNSYLVANIA.

Alliance, Ohio, 22 ianuarie.

Războiul continuă și diavolul sigur răcnește, dar, o, cât de dulce mă păzește Isus în mijlocul tuturor luptelor. Noi suntem în drum spre Pittsburgh, Pennsylvania. Unii dintre lucrătorii din Akron deja au plecat și au parte de mari biruințe unde s-au dus în Homestead, Pennsylvania, o suburbie a orașului sau nu departe de acolo. Noi am fost invitați de multe Alianțe Misionare Creștine și Misiuni.

În Akron, Ohio, adunările continuă atât ziua, cât și noaptea, încă din data de 5 decembrie. Oamenii vin de peste tot din Indiana, Michigan, Pennsylvania și din alte locuri.

Păstorul Lupton care este responsabil al lucrării de aici este un slujitor al prietenilor, un om deosebit de sfânt și devotat lui Dumnezeu. El are o școală de pregătire a misionarilor sau o clădire construită în scopul trimerii de lucrători la seceriș, lucrători apostolici pe deplin înzestrați. Școala continuă de trei ani, iar el predă învățatură mai multă decât a experimentat cu adevărat. Auzind de lucrarea din Akron, fratele, împreună cu opt sau zece studenți, a venit, a acceptat învățătura, a rămas nouă zile, primindu-și Cincizecimea. Fratele vorbește în cinci limbi diferite. Opt dintre studenți și alte câteva persoane au primit de asemenea botezul cu Duhul Sfânt.

Fratele Lupton face o propunere să folosim clădirea de aici drept sediu pentru Statele Centrale. Eu simt că este dela Dumnezeu și că este un lucru bun, precum este lucrarea din Akron așa este și lucrarea de aici. Se poate călători cu tramvaiul dintr-un loc într-altul. După cum cred eu, clădirea are paisprezece încăperi. În camera de la etaj, care este mobilată a fi sală de clasă, mulți și-au primit Cincizecimea. Ziarul din Akron: „Minuni Penticostale“ este consolidat cu ziarul fratelui Lupton: „Noile Fapte.“ Clădirea de aici e la o distanță de cinci kilometri în afara orașului Alliance, locul ales de Dumnezeu unde oamenii pot să vină din Cleveland, Akron și Canton.

Tot acolo se află și un teren larg, corturi și tot ceea ce trebuie a fi aruncat în marea bătălie pentru Dumnezeu. Mulți luptă până la epuizare, dar Dumnezeu ridică lucrători scumpi care să ducă lucrarea. Un tânăr student a izbutit să ajungă până la capăt seara trecută reparând cazanul de la subsol și încărcându-l cu cărbuni. Eu l-am întâlnit în sală, iar el mi-a spus cum a primit Duhul Sfânt acolo în pivniță. Noi am avut parte de un timp deosebit laudându-L pe Dumnezeu.

Cleveland, Ohio, 1 martie. – Avem parte de o mare biruință. Suntem aici de mai bine de o săptămână. Focul se revarsă. Mulți merg până la capăt. Nouă persoane au primit Cincizecimea în săptămâna aceasta. Eu am venit doar pentru o zi, dar Dumnezeu mă sprijină.

Ivey Campbell,
Adresa: 251 College Street nr. 251, E. Liverpool, Ohio.

ÎN DRUM SPRE AFRICA.

Aproape de Las Palmas, Africa, 4 ianuarie.

Inimile noastre se bucură în dimineața aceasta de omniprezentul Dumnezeu. Noi îi mulțumim Lui ca niciodată înainte. Prezența Lui plină de iubire este cu noi. Dumnezeu a pregătit calea înaintea noastră. Noi îl vedem pe El la dreapta și la stânga noastră. Când eram în Statele Unite, ni se părea că nu am putea să lăsăm sufletele înfometate. Acestea păreau că strigă după Pâinea Vieții. În Anglia descoperim același lucru. Noi nu putem să facem altceva decât să atingem pe ici, pe colo, dar oriunde ne-am dus am găsit suflete în așteptare. După cum au spus câteva suflete scumpe din Biserica Anglicană: „Noi am predicat și am învățat atât de mult, dar sufletele noastre duc dorul de a trece dincolo de hotar în libertate și în dragoste desăvârșită.“ Unul dintre slujitorii lor a zis: „Cu toții suntem prea formali, avem nevoie de puterea Duhului Sfânt.“

Ieri, când am vorbit cu un frate, inima mea a tresărit. El a spus că trezirea spirituală din Țara Galilor s-a atenuat. Bisericile au auzit muzica, au simțit puterea, s-au dus la cei pierduți, încercând să altoiască totul la mărturisirea

Ior de credință și la formalism, pierzându-și astfel puterea. Ceea ce mă face să mă gândesc la o întâmplare pe care scumpul nostru episcop Taylor obișnuia să ne-o spună cu privire la o doamnă în vârstă care a vrut să-și învețe vrăbiuța să cânte ca și canarul ei. Astfel, femeia a închis cele două păsări în aceeași colivie, iar în câteva zile canarul și-a pierdut tot cântatul, tot ceea ce mai putea să facă era doar să ciripească precum vrabia. Se poate că așa este și cu trezirea spirituală din Țara Galilor, așadar, scumpii din Strada Azusa să ia seama, să rămână sub protecția Sângelui, să rămână în Scriptură și să-l lase pe Dumnezeu dragostei să-l zdrobească pe Satan sub picioarele voastre. Lăudat să fie Numele Lui! Noi suntem mai mult decât biruitori prin Cel care ne-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru noi.

Bunătatea lui Dumnezeu se manifestă în multe feluri față de noi în timp ce această mare navă își brăzdează calea prin ocean. Domnul ne-a dăruit un mic colțișor în partea extremă din față a navei pe puntea superioară, unde câțiva dintre noi ne adunăm pentru studiul Cuvântului și rugăciune. Colțul acesta este un loc minunat. În îndurarea lui Dumnezeu este o bunătate asemenea largului mării. După rugăciunea din dimineața aceasta, în timp ce stăteam în capătul navei privind către răsărit, apus, nord și sud, uitându-mă la această apă liniștită, fără nici o agitație, care să-i tulbure afundul plin de pace, mi se părea ca și cum aș fi stat în mijlocul unui cerc imens, apa fiind cât puteai să cuprinzi cu ochiul în orice direcție, și totuși, Dumnezeu ține valurile în căușul palmei Lui, iar acest mare Dumnezeu este dragoste, pentru că, până toți perii capului nostru sunt numărați și nici o vrabie nu cade pe pământ fără știrea Lui, iar El ne cunoaște pe toți după nume.

Noi credem că venirea noastră în Africa va fi o binecuvântare pentru alții.

Vă iubim pe toți și vă pomenim mult în rugăciunile noastre. Vă cerem tuturor să vă rugați pentru noi ca să putem să fim credincioși și smeriți până la moarte. Ne așteptăm să vă vedem pe mulți dintre voi de la Misiunea Azusa în câmpul nostru de lucru. Dumnezeu păcii să vă păzească pe toți până la venirea Lui.

Samuel J. Mead, Lincoln Station, Caconda, Benguella, Africa.

SLAVĂ!

Ce e slava? Zi-mi acum,
Unde-i pot găsi strigarea?
Ce pot face, spune-mi cum?
Să-nțeleg ce este slava?

În mijlocul slavei lumești,
Mai este o slavă curată,
Nu-i fast, putere sau vorbă,
Ci Isus în inima-mi pură.

El este Slava din sufletul meu,
El e Lumina cărărilor mele,
El este Viața și întregul perfect,
E Slava de-acum și-a zilelor mele.

Tu nu ai nevoie de o altă slavă,
Decât de El, că noapte El nu-i;
Îngerii-L laudă și tot ei Îl cântă,
Nu-i altă slavă așa ca a Lui!

Da, Isus aici îmi e Slava;
În mine, 'mprejur și peste tot,
În cer, pe pământ, El este aproape;
Da, El e poemul pe care îl cânt.

Iubiților, în care Domnul trăiește,
Voi să fiți siguri că El are drept
În gând, în vorbă și-n faptele voastre,
În tot ce roștiți și-n al vostru piept.

Să nu crezi cumva că Slava-i a noastră,
Atunci când căi egoiste urmăm,

Că Slava cerească e numai în El,
Iar tot ce avem doar Lui datorăm.

Prin strălucire tu poți să vezi stele,
Căldură, lumină și soare la fel;
Chiar dacă toate pe cer sunt departe,
Splendorile lor pe pământ doar alerg.

Iubirea-L arată pe-al nost' Dumnezeu
Unindu-i frumos pe toți sfinții,
Așa-i cunoscută ea, prin Cristos.
Așa e iubirea-n orice credincios.

Cuvântul e viață și-L avem în minte
Iar El declară aici cum suntem;
A slăvilor Slavă acum ea ne spune
Că doar în Cristos uniți noi suntem.

T. Hezmalhalch,
2341 Fletcher Avenue, Indianapolis, Indiana

TRANSFORMAȚI DE DUHUL SFÂNT.

Editorii primesc Cincizecimea, care transformă un ziar și schimbă o întreagă mișcare.

Situația publicației „Cărbunii Aprinși“ e complet schimbată. Dumnezeu, fără nici o greșeală, le-a descoperit celor care fac parte din personalul editorial caracterul nescriptural al opiniilor susținute de aceștia până atunci, iar ca urmare s-a produs o întreagă renunțare în același fel.

Vorbirea în limbi, ca dovadă a Cincizecimii, a avut parte de o puternică opoziție și a fost respinsă. Ziarul nu s-a opus atât de mult vorbirii în limbi, dar a face distincție între vorbirea în limbi și darul vorbirii în limbi părea a fi o diferențiere nescripturală pentru a susține o afirmație fanatică. Dar când s-a înțeles distincția, și că vorbirea în limbi dovedea Cincizecimea în fiecare caz, oriunde aceasta era consemnată în Biblie, cu toții am acceptat acel punct de vedere și într-o clipă am ajuns toți la același numitor cu bucurie. Doi dintre cei care lucrează cu vigoare acum la scrierea acestor rânduri au primit botezul, iar alții stăruie cu sinceritate, trăgându-se nădejdea că și ei își vor primi Cincizecimea înainte ca aceste rânduri să ajungă în fața ochilor cititorilor.

De acum înainte ziarul va fi fără rezerve consacrat adevărului că Cincizecimea e dovedită prin vorbirea în limbi, că o va apăra întotdeauna împotriva tuturor oponenților și că nu va publica nimic contrar acesteia.

Toate articolele, contribuțiile și mărturiile aflate în armonie cu acest punct de vedere vor fi publicate, iar toate cele care sunt contrare acestui punct de vedere vor fi respinse. Ziarul va fi un organ pentecostal de presă, și va fi locul de respirație pentru toți cei care au botezul Duhului Sfânt în realitatea pentecostală.

Toate mărturiile acelor persoane care încă nu au dovada vorbirii în alte limbi, dar care stăruie după vorbirea în limbi, vor fi publicate, iar toți cei care deja au botezul Duhului Sfânt pot să aibă liberul drept, din când în când, în coloanele acestui ziar.

Numele ziarului va fi schimbat în armonie cu schimbarea poziției lui și se va numi „Evanghelia Apostolică.“

Ziarul va fi ținut în afara tuturor reclamelor de până acum. Noi ne propunem să tipărim un ziar curat sau nu mai tipărim nimic.

Dorința noastră este ca toți cei care au Cincizecimea să se roage, pentru ca ziarul acesta să poată să fie un organ pentecostal de presă și să întreprindă tot ceea ce ei pot să-l facă să fie așa ceva.

Evanghelia Apostolică, Royston, Georgia.

CINCIZECIME ÎN NORD.

Ultima consemnare din Portland, Oregon, a fost că optzeci de persoane au primit Cincizecimea și au vorbit în limbi. Mulți păcătoși au fost mântuiți acolo. Mulți tineri au fost mântuiți, dar și vârstnici au fost mântuiți. Un bărbat în vârstă de șaptezeci de ani, un bețiv, a venit la adunare. El a spus că în seara aceea i s-a părut că un cearșaf a fost coborât în fața lui, plin cu trandafiri frumoși, iar o voce i-a spus: „Du-te înapoi la misiunea aceea și poți să ai și tu unul dintre acei trandafiri.“ Omul s-a dus înapoi, a fost mântuit, sfințit și botezat cu Duhul Sfânt.

În fiecare seară au fost între șaptezeci și cinci până la o sută cincizeci de persoane la altarul de rugăciune, iar după chemarea la altarul de rugăciune, audiența a fost liberă. Reporterii au vrut să rămână, dar bineînțeles că nu au putut. Așa că l-au luat pe un tânăr pe care l-au pus să meargă la altarul de rugăciune, simulând că este unul dintre stăruitori, iar astfel să audă întâmplările de la el. Tânărul a venit și a îngenunchat, având o sticlă de băutură în buzunarul său, dar rezultatul a fost că tânărul a fost mântuit și nu i-a mai căutat pe reporteri. Tânărul îl nedreptățise pe un om cu douăzeci de dolari. El s-a dus în stradă, l-a găsit pe omul acela și l-a adus înăuntru în misiune. Omul a fost atât de interesat că nu a vrut să meargă acasă. Respectivul și ai lui au mărturisit că erau creștini, dar au constatat că nu aveau nimic. L-au căutat pe Domnul, iar toată familia și-a primit Cincizecimea.

Sora Florence Crawford este acasă venind din Portland în Los Angeles pentru o vreme, călătorind prin Oakland și Santa Rosa. Ea a plecat din nou în nord în 19 martie. Despre lucrarea din Portland, sora a spus: „Nu aș putea să descriu lucrarea din Portland. Mulțimile au fost îndepărtate și ușile au fost încuiate când sala era ticsită. Se cădea pe podea cu țipete sub puterea predicării. Dumnezeu și-a onorat Cuvântul cu semne și minuni. Au fost aduși mulți bolnavi și demonizați de aproape și de departe, iar Dumnezeu i-a vindecat.“

„La încheierea ultimului serviciu am fost acolo, după ce Domnul a transmis un mesaj minunat prin fratele Ryan, stăruitorii au căzut ca morți, păcătoșii au fost mântuiți, credincioșii au fost sfințiți și botezați. O, cum a vindecat Dumnezeu bolnavii!“

„În Santa Rosa, la prima adunare, duminică, puterea s-a revărsat înainte ca adunarea să fi ajuns la jumătate. Două persoane au primit Cincizecimea la încheierea adunării, alte două au fost sfințite și alte două persoane păcătoase au fost mântuite. Acolo, cinci au primit Cincizecimea. Aproape toți membrii Bisericii Baptiste s-au dus pe genunchi. Unii au constatat că nu fuseseră niciodată convertiți și că a trebuit să o ia de la început, să fie mântuiți și sfințiți. Unii dintre ei au primit botezul cu Duhul Sfânt.“

Florence Crawford
Adresa de acasă: 149 E. Avenue 53, Los Angeles, California.

MĂRTURIA UNUI PREDICATOR DIN MINNESOTA.

Los Angeles, California, 5 martie 1907.

"Voi sunteți martorii Mei - zice Domnul", (Isaia 43:10-12)

Pe când aveam douzeci și unu de ani am fost profund convins de păcatele mele și am căutat să găsesc iertarea de la Dumnezeu, prin Mântuitorul Isus Cristos, crezând într-adevăr că scumpul Lui Sânge a fost pus pe sufletul meu, pentru spălarea și îndepărtarea păcatelor mele. Dar, la fel ca mulți alții, aveam să pierd și eu în curând din vedere dovada vie a primirii mele de către Dumnezeu, însă nu am căzut de tot și nici nu m-am întors înapoi în păcat, pentru că îi iubeam pe cei care erau ai lui Dumnezeu și îmi plăcea să frecventez adunările unde, uneori, Domnul avea să mă binecuvânteze. Dar în anul 1881, la o adunare de rugăciune, Domnul m-a eliberat în mod clar, m-a ancorat în relația de mântuire, stare în care am continuat aproape un an, când Domnul cu slavă mi-a sfințit sufletul.

De atunci am avut parte de multe ungeri ale Duhului și asemenea altor oameni ai mișcării sfințeniei am crezut și eu că aveam botezul cu Duhul Sfânt. Astfel, când am venit în Misiunea de pe Strada Azusa, eram sigur cu privire la trei lucruri, și-anume: **1.** Că eu deja primisem botezul cu Duhul Sfânt; **2.** Că puteam să îi încadrez pe acești oameni corect din punct de vedere scriptural în privința vederilor susținute de ei referitoare la vorbirea în limbi, ca fiind dovada scripturală a primirii Duhului Sfânt; **3.** Am crezut că Dumnezeu îmi va da și mie darul deosebirii duhurilor, ca să știu dacă lucrarea aceasta era de la Dumnezeu.

Duminică, 10 februarie, am avut privilegiul de a șede în mijlocul adunării Misiunii de pe Strada Azusa, lângă pupitrul predicatorului. În timp ce adunarea era în desfășurare, ajunsese convins că Dumnezeu era prezent acolo printr-o mare putere, că aceasta e într-adevăr lucrarea Duhului Sfânt, și că acest popor avea o experiență

În viața creștină, experiență la care eu nu am ajuns. Dar ceea ce m-a convins nu a fost atât de mult vorbirea în limbi, cât ungera cerească odihnindu-se peste mulți, în timp ce își împărtășeau mărturiile, timp în care Duhul Sfânt cânta prin intermediul lor pentru zidirea altora, iar eu aș fi dorit să mărturisesc, înainte ca adunarea să se încheie, că înfometam după Dumnezeu. Domnul m-a lăsat să văd clar că El avea ceva mai mult pentru mine și că dorea ca eu să mai zăbovesc până când aveam să fiu îmbrăcat cu putere de sus.

Am început să îngenunchez înaintea Domnului, foamea creștea din zi în zi și s-a intensificat într-atât, încât am strigat din adâncul sufletului meu în limbajul Scripturii: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!” După aproximativ două săptămâni, stăruind sincer la altarul de rugăciune și rugându-mă tainic, prin alte mijloace, după cum mă călăuzea Duhul Sfânt, în 25 februarie, Domnul m-a botezat cu Duhul Sfânt și cu foc și a vorbit prin intermediul meu într-o altă limbă, după cum îmi dădea Duhul să vorbesc (dovada din Biblie a botezului Duhului Sfânt) Fapte 2:4; Marcu 16:17; Fapte 10:45,46; 19:6.

S-ar putea ca unii să întrebe: „Și ce ai mai mult decât ai avut înainte de a-ți fi primit Cincizecimea?” Am mult mai multă libertate și ungeră divină peste mine când am de-a face cu suflete, iar în viața mea a pătruns o revărsare a dragostei și bucuriei împreună cu o profundă pace statornică în adâncurile sufletului meu, ceva care este inexprimabil și indescriptibil. A lui Dumnezeu Tatăl, a Fiului și a Duhului Sfânt să fie toată lauda și slava în veci.

H.L. Blake, Ruthton, Minnesota.

Tăcere sfântă nu înseamnă să îți închizi gura și să nu-L lauzi pe Dumnezeu. Tăcere sfântă înseamnă că Duhul liniștește toată firea. Domnul e în templul Lui cel sfânt și face ca întreaga fire să fie tăcută înaintea Lui. Această liniște va lăsa Duhul să vorbească în laude, în strigăte și cântări. În Cer este o tăcere sfântă, când lauda este ca un glas de „ape multe” și „tunete puternice.” (Apocalipsa 19:6). Noi dorim această tăcere sfântă tot timpul, așa că vom fi obișnuiți cu Cerul înainte să ajungem acolo.

Atunci când suntem sfințiți, Duhul Sfânt mărturisește că Isus Cristos este încoronat și întronat în lăuntru nostru. Duhul Sfânt aduce roada Duhului în noi; dar când suntem botezați cu Duhul Sfânt, atunci El vine cu daruri.

CONDUCĂTORUL ȘCOLII BIBLICE A SFINȚENIEI PRIMEȘTE CINCIZECIMEA.

**Fratele Levi R. Lupton, care are o Școală Biblică în Alliance, Ohio,
își mărturisește experiența Cincizecimii.**

Sabatul din data de 30 noiembrie a fost ziua pe care am tot căutat-o. Timp de nouă zile și un anumit număr de nopți ardeam de nerăbdare și eram un neobosit stăruitor, stăruind pentru Cincizecimea mea personală, iar fiecare zi de așteptare mai adăuga foamei și îmi întărea convingerea că eram pe calea dreaptă și că Dumnezeu a fost pe deplin mulțumit de cursul de acțiune pe care l-am urmat. Totuși, am trecut prin unele dintre cele mai negre conflicte pe care le-am experimentat vreodată cu diavolul. Era ca la răstignire, când Fiul lui Dumnezeu a strigat cu toată puterea Ființei Lui: „Eloi, Eloi, lama sabactani?” Iubitul meu cititor, când vei înțelege despre ce vorbesc eu, vei avea lumină asupra unor lucruri, lumină pe care nu ai avut-o niciodată înainte, dar vei ajunge să ai și ceea ce, până atunci, nu ai avut niciodată.

Serviciul din dimineața aceea a început la ora zece, fiind prezenți vreo treizeci până la patruzeci de oameni. În curând ne-am plecat la rugăciune. Eu, încă o dată, i-am spus cu multă sinceritate lui Dumnezeu despre foamea sufletului meu și cum doream să fiu umplut cu Duhul Sfânt și, binecuvântat să fie Cerul în veci, de data aceasta urechea Lui a auzit, iar eu aveam să mă aflu pe podea sub îndurata Lui putere, unde am zăcut nouă ceasuri. În clipa aceasta sunt deosebit de conștient cum cuvintele sunt neputincioase în încercarea de a descrie ceea ce a avut loc. De fapt, nu m-am așteptat niciodată să fiu în stare să vorbesc mult despre ceea ce Dumnezeu a făcut pentru mine cu ocazia aceea. Rugăciunea mea din aceea dimineață a fost una de consacrare a trupului meu cum nu am înțeles niciodată mai înainte. Da, trupul meu. Mi-au luat trupul mădular cu mădular spunându-i lui Dumnezeu ce anume doream ca El să dețină, și să folosească, precum niciodată înainte. Domnul a luat fiecare cuvânt al meu și cu adevărat m-a apucat. Atunci am devenit pe deplin neajutorat și nu știu din ce motiv trupul meu a devenit rece, iar eu nu am fost în stare să mă mișc, până într-atât, încât nu mai puteam nici măcar să clipecesc din ochi.

Cu toate acestea, am fost perfect conștient și liniștit în sufletul și în mintea mea. După vreo trei ceasuri, puterea lui Dumnezeu a părăsit trupul meu, cu excepția umerilor și brațelor, care au rămas înțepenite tot timpul cât am zăcut pe podea. După ce au trecut alte patru ceasuri, am început să vorbesc în alte limbi. Scumpul Domn a luat fălcile și corzile mele vocale și le-a mișcat în felul Lui specific, așa după cum au mărturisit mulți dintre cei care se aflau lângă mine. Între timp am fost făcut să înțeleg, întrucât nu cunoscusem niciodată aceasta în trecut, ce însemna să fii lut în mâinile Olarului, dar și ceea ce alții nu pot niciodată să știe ca experiență, până când nu se supun în mod absolut lui Dumnezeu pentru același scop.

Eu am un motiv bine întemeiat să cred că Domnul m-a apucat și a vorbit prin intermediul meu într-un anumit număr de limbi diferite. Eu am dat un anumit număr de mesaje oamenilor într-un fel personal și mi s-a permis să tălmăcesc multe lucruri pe care le-am vorbit. La vremea aceasta aș vrea să fie bine înțeles faptul că nu umblam după darul vorbirii în limbi, ci după darul Duhului Sfânt. Eu însumi eram gata să primesc oricare dintre darurile făgăduite (1 Corinteni 12:7-11) pe care El le-a socotit potrivite să mi le dea. Și Domnului i-a făcut plăcere să îmi dea darul vorbirii în limbi. Cu respect spun că, de atunci, pot să vorbesc când vreau în limbi, și totuși consider că vorbirea în limbi este o încredințare sfântă.

Mai mult, doresc să declar că, în timpul în care eram sub puterea lui Dumnezeu, eu am mai avut parte și de alte descoperiri remarcabile, dar pe care nu am libertatea să le relatez acum.

LUCRAREA SPOREȘTE.

Lucrarea sporește în putere, în ciuda eforturilor criticilor autoimpuși și antagoniști. Autorul acestor rânduri nu are nici o îndoială că fratele Seymour are multă putere cu Dumnezeu, și mai multă putere de la Dumnezeu, decât toții criticii lui din oraș și din afara orașului. Tăria lui constă în slăbiciunea de care este conștient și de smerenia fratelui înaintea lui Dumnezeu; și atâta timp cât el își menține această atitudine, puterea voii lui Dumnezeu, fără îndoială, va continua să curgă prin el.

Pur și simplu ne cutremurăm pentru unii dintre prietenii noștri care pretind că Dumnezeu le-ar fi descoperit că „toată această lucrare este de la diavolul.”

Din punct de vedere dogmatic, noi nu putem să afirmăm că aceste persoane nu au primit vreo descoperire; dar suntem pe deplin siguri că o astfel de descoperire nu a fost de la Dumnezeu. Atotputernicul nu dăruiește cu o mână ceea ce tot El zidește cu cealaltă mână. Satan nu este angajat în lucrarea de salvare; nici nu îi îndrumă pe cei care-l urmează să preamărească sângele lui Cristos, nici nu umple oamenii cu dorință și dragoste pentru mântuirea sufletelor. Noi nu l-am știut niciodată pe Cristos proslăvit mai mult decât în Misiunea Azusa. A atribui lui Satan lucrarea aceasta, este la fel de mult ca și când s-ar atribui toată lucrarea lui Cristos, împlinită în puterea Duhului Sfânt, lui Baal-Zebub. Noi ne cutremurăm pentru cei care au luat o astfel de decizie pripită. Fie ca Dumnezeu în marea Lui îndurare să îi ajute să-și schimbe o astfel de decizie și să ajungă la starea de unde El poate să le dea echivalentul a ceea ce El le dă multora în Misiunea de pe Strada Azusa.

A.S. Worrell din „Mărturia Evangheliei.”

Sângele lui Cristos biruie toate forțele iadului. După ce primim puterea Duhului Sfânt în sufletele noastre, avem nevoie de Sângele Lui la fel de mult, pentru că Sângele Lui aduce viață și dulceață. Atâta timp cât noi trăim sub Sângele Lui, vom avea viață și vom fi păziți, iar însăși dulceața Cerului va fi stropită peste noi, însă în momentul în care nu mai suntem sub Sângele Lui, vom deveni o cu totul altă persoană. Poți să spui clar când oamenii trăiesc sub Sângele Lui. Atunci este dulceață, liniște, bucurie, fericire, odihnă și toată roada Duhului Sfânt, dar ia lasă de o parte Sângele Lui și atunci, cu siguranță, vei vedea cum lucrările firii se vor manifesta de la sine.

CREDINȚA APOSTOLICĂ

MĂRTURII ALE VINDECĂRII.

„Deschizând și citind scrisoarea dumneavoastră, un val de slavă mi-a inundat sufletul. Așezându-mi batista pe frunte, am primit o mărturie atât de clară că lucrarea s-a împlinit, iar soțul meu a primit mărturia. O, cum Îl laud pe Dumnezeu pentru Marele Medic care poate să vindece toate bolile.“

Viney McNall, Mount Repose, Ohio.

„Am primit batista cu bine, iar Dumnezeu a trimis două valuri distincte de putere peste noi. Doamna și-a revenit pentru o vreme, fiind ajutată prin punerea bastei. Toată slava să fie a lui Dumnezeu care împlinște lucrarea. Ea nu ia nici un medicament, ci este vindecată prin credință. Aleluia!“

S.A., Morrisburg, Ontario.

O femeie din Santa Cruz umbla pe stradă cu niște pachete de medicamente în mâinile ei, medicamente pe care tocmai le cumpărase de la farmacie, când tocmai trecea pe lângă adunarea de la Credința Apostolică și ceva îi spunea: „Intră în această micuță misiune și vei fi vindecată.“ Se rugau pentru bolnavi. Această soră fusese grav afectată de reumatism, însă a fost instantaneu vindecată. Ea a fost sfințită și acum stăruie după botez.

„Iubiților în Cristos: - Vă scriu ca să vă spun că Dumnezeu m-a vindecat, înainte ca batista să ajungă înapoi la mine. O, lăudat să fie Numele Lui scump.“

Doamna A.L. Werhan, Cutia poștală 175, Lamont, Oklahoma.

O soră din Minneapolis urma să meargă la spital pentru o operație care ar fi costat șizeci de dolari. Dar ea zice că Domnul i-a vorbit, zicându-i că, dacă ea va trimite suma aceea Misiunii Azusa, El o va vindeca. Sora așa a făcut, rugându-se și ca banii să fie folosiți pentru a trimite acolo un lucrător botezat cu Duhul Sfânt, iar Domnul a vindecat-o. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru Marele Medic. Și de atunci ea ne scrie: „Domnul m-a botezat cu Duhul Sfânt și cu vorbire în alte limbi. L-am văzut pe Dumnezeu având o coroană pe frunte și limbi de foc frânte revărsându-se peste mine, iar eu am ajuns sub puterea lui Dumnezeu.“

Doamna Ferman, Cedar Avenue nr. 320, South Minneapolis, Minnesota.

„Ne bucurăm de clara demonstrație a puterii Dumnezeului nostru. Astăzi se împlinesc exact două săptămâni de când am fost chemați să ne rugăm pentru o doamnă de aici, care fusese bolnavă cu nervii și fără de scăpare în ultimele două luni. Ea urma să fie dusă la azilul din Stockton luni, 11 februarie, dar s-au înălțat rugăciuni, s-au pus mâinile peste ea și binecuvântatul nostru Dumnezeu a vindecat-o. Când autoritățile au venit cu medicii ca să o ducă, duhul de nebulie a ieșit din ea. Femeia a ajuns în deplina capacitate normală a minții. Lăudat să fie Dumnezeu! Lucrarea a fost împlinită înainte ca noi să terminăm rugăciunea. Astăzi ea mi-a zis că primul lucru pe care l-a aflat, pe când era bolnavă, a fost că eu și soția mea ne-am rugat pentru ea. „O, – a spus ea – ce povară mi s-a luat de pe inimă. Parcă era ceva care zdrobea viața scoțând-o din mine, dar rugăciunile voastre au ridicat povara, care a dispărut și care nu s-a mai întors niciodată. O, în veci să fie lăudat Dumnezeu.““

William Davis, Sacramento, California.

„Vreau să știți cu toții cum m-a vindecat Domnul de o boală incurabilă, pe care o aveam de opt ani, și cum m-a făcut desăvârșit sănătos. Slavă lui Dumnezeu! El mi-a dat și darul deosebirii duhurilor, până când am putut să văd demonii epileptici, care m-au chinat mult timp. Domnul a trimis-o pe sora Kennison din Redlands să se roage pentru mine. Ea a venit și am postit și ne-am rugat timp de aproape patru zile. Am dus o luptă aprigă cu diavolul, dar îi mulțumesc lui Dumnezeu că, în final am obținut o glorioasă biruință. Domnul mi-a vindecat și ochii, după ce patru ani am purtat ochelari și am constatat că nu mai îmi foloseau. Lăudat să fie Domnul! Eu mă rugasem multă vreme și înainte, dar neputința revenea de fiecare dată. Eu nu am crezut în această experiență penticostală, ba încă am și luptat împotriva ei, dar imediat ce am căutat-o și am găsit-o, iar frații și surorile s-au rugat împreună cu mine și am fost vindecată. Acum, eu doar stau în așteptarea Domnului și mă aștept ca El să mă conducă. Pe continent sau pe mare, nu are importanță unde. Acolo unde e Isus, cerul este acolo.“

Margaret Gill, Strada W. Walnut nr. 822, Santa Ana, California.

VINDECAREA.

Isus vindecă și azi. În Iacov 5:13 citim care este datoria fiecărui copil bolnav al lui Dumnezeu în cadrul trupului lui Cristos. Să citim Cuvântul Lui: „Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.“ Lăudat să fie Dumnezeu! „Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.“ Dar azi, mulți copii scumpi ai lui Dumnezeu în loc să se roage, ei încep să se plângă. Dar Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Să se roage!“ Iar noi dacă ne supunem Cuvântului Său, El ne va vindeca. Apoi, în Psalmul 107:20, citim: „A trimis Cuvântul Său și i-a tămăduit și i-a scăpat de groapă.“ Din nou, în Proverbe 4:20, citim: „Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele!“ Isus vorbește prin puterea Duhului Sfânt, prin fratele Solomon, fiecărui credincios să păstreze scumpul Lui Cuvânt. „Să nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale! Căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate (sau leac) pentru tot trupul lor.“

În Exodul 15:26 citim: „Eu sunt Domnul care te vindecă.“ În Ioan 3:14, Domnul Isus a zis: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.“

Lubiților, noi vedem că primirea cuvintelor lui Isus aduce nu doar viață sufletelor și duhurilor noastre dar aduce viață și acestor trupuri de carne. Cuvintele Sale sunt ca un leac pentru trupurile noastre prin credință. „Lăudat să fie Dumnezeu!“ Noi aflăm din Cuvânt că toți apostolii au crezut în vindecarea trupului și au practicat-o, fiindcă aceasta a fost o parte a misiunii încredințate lor: „Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.“ În Matei 10:1 citim: „Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință“ – în Numele lui Isus din Nazaret, aceste lucruri trebuie să fie înfăptuite. În versetul șapte și respectiv opt, al aceluiași capitol, citim: „Și pe drum, propovăduiți și ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape!“ Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.“

Lubiților, trebuie să ne supunem lui Dumnezeu. Aflăm din Cuvânt că apostolii au predat învățături și au predicat toată învățătura Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos. În Fapte 9:33-35 citim: „Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat. „Enea“, i-a zis Petru, „Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul.“ Și Enea s-a sculat îndată. Toți locuitorii din Lida și din Saronia l-au văzut și s-au întors la Domnul.“ Lăudat să fie Dumnezeul nostru.

Lubiților, Isus este Același ieri și azi și în veci. În data de 18 a acestei luni o femeie a fost vindecată în odăița de sus a Misiunii Azusa. Femeia era paralizată pe toată partea ei dreaptă. Ea nu putea să-și miște nici mâna nici piciorul. Dar la cinci sau zece minute, după ce s-au înălțat rugăciuni pentru ea, noi i-am cerut să se ridice și să umble, puterea lui Dumnezeu a trecut prin ea, iar femeia s-a ridicat și a umblat. Acum ea poate să umble la fel de bine și să-și folosească mâna ca întotdeauna. Lăudat să fie Dumnezeu! Aleluia!

„În lope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus. Fiindcă Lida este aproape de lope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: „Nu pregeta să vii până la noi.“ Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.“

Priviți acest grup de sfinți stând în jurul trupului neînsuflețit, plângând pentru că cea care le era dragă a plecat. Totuși, o, priviți la credința lor atât de desăvârșită încât au crezut că Petru avea darul credinței chiar a înfăptui aceeași lucrare pe care Domnul lui a făcut-o la mormântul lui Lazăr. O, iubiți sfinți, avem atât de mult în această scumpă Evanghelie – și nu doar că are putere de a mântui din păcat, de a vindeca trupurile și de a ne boteza cu Duhul Sfânt, dar are putere de a ne ridica dintre cei morți. Slavă lui Dumnezeu! Când Marta l-a întâlnit pe Isus, ea i-a spus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!“ (Ioan 11:21) – și totuși ea și-a exprimat credința prin cuvintele: „Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.“ Când Isus i-a văzut credința, după ce ea a rostit aceste cuvinte, Domnul i-a zis: „Fratele tău va învia!“ Astfel, aceste scumpe văduve, care au stat lângă trupul neînsuflețit al Dorcăi, au avut aceeași credință desăvârșită. Și întrucât Petru a fost cu Domnul Isus în marile adunări de vindecări și chiar în casele în care Domnul Isus i-a înviat pe cei morți, văduvele au avut credința că Dorca va fi și ea înviată din morți. Lăudat să fie Dumnezeul nostru! Ele au crezut în împlinirea pe care Domnul Isus a dat-o, și-anume: „Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.“ (Matei 10:8). Astfel s-a propovăduit și astfel s-a practicat totul, după cum este scris.

Lubiților, noi trebuie să ne aliniem la standard. Să nu ne oprim, ci să continuăm spre desăvârșire, până când atingem standardul credinței care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru fiecare care crede. Lăudăm pe Dumnezeul nostru! Aleluia!

Nu e nimic mai dulce, mai înălțător sau mai sfânt în lumea aceasta decât sfințirea. Botezul cu Duhul Sfânt este darul de putere peste sufletul sfințit, înzestrarea cu puterea de a propovădui Evanghelia lui Cristos și puterea de a merge pe rug. Puterea aceasta te pecetluiește pentru ziua răscumpărării, ca să poți să fii gata să-L întâlnești pe Domnul Isus la miezul nopții sau în orice vreme, întrucât ai undelemn în vasul candeliei tale. Tu ești părtaș al Duhului Sfânt în botezul penticostal, după cum ești părtaș al Domnului Isus Cristos în sfințire. Și astfel, tu devii părtaș al Duhului Celui Veșnic al lui Dumnezeu în botezul cu Duhul Sfânt. Isus era Dumnezeu, înainte ca El să fi primit botezul, sfințirea și să fi fost trimis în lume, și totuși, El nu a putut să meargă în marea Lui misiune, să lupte împotriva forțelor reunite ale iadului, până când nu a primit botezul cu Duhul Sfânt. Și dacă Isus a avut nevoie de botezul Duhului Sfânt, cu cât mai mult noi, ca slujitori ai Lui, ar trebui să obținem același lucru.

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Cristos.” Duhul s-a rugat și se roagă pentru noi să avem trupuri sfințite, astfel că ne așteptăm să avem trupuri curate până la venirea lui Isus, pentru ca sfințenia lui Dumnezeu să poată să se reverse din noi mult mai desăvârșit decât se va fi revărsat vreodată înainte. Dacă mireasa lui Cristos, trupul Lui, ar fi o mulțime formată din boli, ar fi arătat ca și când Domnul ar fi dat faliment, noi va fi trebuit să mergem la medici ca să-L ajute. Dar noi nu avem nevoie de un medic să-L ajute pe Cristos să-Și vindece trupul. Și noi avem dreptul la fel de mult de a onora rănilor lui Isus, cum avem dreptul de a-i onora Sângele de pe cruce. „Și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” Aceasta este o minunată mântuire care ne dă un trup curățit de boli, ca să putem să fim o desăvârșită piatră de aducere-aminte, un monument, al adevărului Său și martori ai vindecării și sfințirii trupului, sufletului și duhului nostru. Oh, această binecuvântată ispășire aduce atât de multe lucruri odată cu ea.

SEMNELE VENIRII LUI.

Se pune următoarea întrebare: Cum știm noi despre venirea în curând a Domnului, și care sunt semnele venirii Lui?

În Matei 24 noi citim că ucenicii L-au întrebat pe Isus: „Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” Iar Isus a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: „Eu sunt Cristosul!” Și vor înșela pe mulți. Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă înspăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.” Lucrurile acestea trebuie să vină mai întâi peste toate popoarele. Acestea, într-adevăr, sunt adevăratele semne ale venirii Domnului nostru Isus. Lăudat să fie Numele Lui Sfânt!

„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți. Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.” Cât de adevărate sunt toate acestea. Constatăm că, din pricina fărădelegii, bărbații și femeile își vor pierde treptat prima lor dragoste; apoi vor cădea de la credință; în al treilea rând îl vor răstigni pe Cristos, iar în al patrulea rând, îl vor batjocori pe Isus în mod deschis. Dumnezeu să ne ajute să vedem că noi trăim împlinirea semnelor vremurilor. Însă cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

Isus a continuat zicând: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” Totodată, El a mai spus: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.” (Luca 21:28). Astfel, când vedem că se întâmplă aceste lucruri: războaie și vești de războaie, că un neam se ridică împotriva altui neam, foamete, ciumă și cutremure de pământ, știm că sunt semne ale venirii Lui.

Referitor la zilele din urmă, în Daniel 12:4 de asemenea citim: „Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.” Acum noi vedem că un duh de neliniște este în rândul popoarelor și printre oamenii de pretutindeni. Alergatul de ici-colo cu trenuri pe calea ferată și cu vapoare, mutarea dintr-un loc într-altul. De asemenea, vedem minunatele invenții și descoperiri, tramvaiile electrice acționate cu electricitate și circulând cu viteză mare, telegrafurile, telefonul și telegrafia fără fir prin care mesajele circulă cu viteza luminii peste tot în lume.

În Naum 2:3-4 citim despre ziua venirii Lui: „Scuturile vitejilor săi sunt roșii, războinicii sunt îmbrăcați cu purpură; fulgeră carele de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă, și sulitele se învârtesc. Duruiesc carele pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe; parcă sunt niște făclii la vedere și aleargă ca fulgerele.” În aceste zile, există trenuri care aleargă cu viteze cuprinse între 100 și 145 de kilometri pe oră, iar atunci când trenurile

trec pământul se cutremură și copacii, într-adevăr, se apleacă. De asemenea, vedem profeția lui Naum împlinită în automobile care sunt văzute în toate orașele noastre. Acestea sunt carele care duduie pe ulițe, năpustindu-se unele peste altele pe șoselele largi. Mașinile aleargă cu lumini strălucitoare precum „niște făclii” în noapte, și cu puterea electricității care este ca „fulgerele.” Prin urmare, noi vedem cum profeția scrisă cu mii de ani înainte de acest profet se împlinește acum, ceea ce ne spune clar că aceasta este ziua venirii Lui. Dumnezeu să ne ajute să vedem că venirea Domnului este aproape.

La fel, Isus ne-a mai dat un semn al venirii Sale în pilda smochinului din Luca 21:29-32 „Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape. Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri.” Isus când vorbește despre smochin, care înfrunzește, vorbește cu privire la evrei, fiindcă ei sunt smochinul pe care Dumnezeu l-a sădit în via Lui. Apoi, în Marcu 11, citim: „A zărit de departe un smochin care avea frunze și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin, dar n-a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor. Atunci a luat cuvântul și a zis smochinului: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!”” Acest blestem al smochinului a fost un mod de a-i respinge pe iudei, pentru că ei l-au respins pe Cristos. Prin urmare, ei nu mai aveau să aducă rod până când vremea neamurilor avea să fie împlinită. Noi trăim acum la încheierea vremii neamurilor. Evreii vor aduce rod din nou ca popor al lui Dumnezeu, smochinul Lui. Acum, noi putem să vedem semnele înmuguririi smochinului. În Matei 24, Isus a zis: „De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.” – adică, venirea Lui este aproape. Aflăm că evreii, despre care El vorbea, aveau să nu mai aducă rod, dar când aveau să înmugurească, acesta avea să fie un semn al venirii Sale.

În Luca 21:32, Domnul Isus zice: „Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri.” Care neam? Evreii. Noi constatăm că evreii nu au dispărut. Cel puțin ei sunt răspândiți pe fața pământului. Ei nu au încetat să existe ca popor distinct și nu vor trece până când se vor împlini toate aceste lucruri. Făgăduințele Lui sunt adevărate și sigure. Aleluia! Vedem semnele unei vieți noi în ei, în revenirea lor în Palestina, unde acum se duc cu miile, iar în curând vor deveni din nou o națiune. Ei au mijloacele de a dobândi Palestina și fac toate pregătirile ca să rezidească Templul în Ierusalim. Totodată, Dumnezeu face ca țara lor, care a fost blestemată, să înflorească precumtrandafirul și să aducă rod din belșug. Ploaia cade din nou în țara aceasta și ea a devenit foarte roditoare. Așa că noi trăim în zilele când smochinul dă mlădițe, iar Isus ne-a spus că ar trebui să știm că prin aceasta Împărăția lui Dumnezeu este aproape. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

O altă dovadă o găsim în vremurile de înviore de care avem parte acum în prezența Domnului. „Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Cristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.” (Fapte 3:19-21). Noi îi mulțumim lui Dumnezeu pentru vremurile de înviore, pentru vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor, când Dumnezeu își reinstaurează biserica în lumină, putere și slavă, devenind o lumină care va arde și care va străluci în lumea aceasta din nou.

Fratele Iacob spune: „Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.” (Iacov 5:7). Ploaia timpurie pe care Dumnezeu a trimis-o a fost în Ziua Cincizecimii, în zorii dimineții epocii apostolice, care este revărsarea Duhului. Dar în aceste zile din urmă, El trimite vremuri de înviore, ploaia târzie, o altă Cincizecime. Binecuvântat să fie Numele Lui Sfânt!

În Palestina, pentru a avea recolte, era nevoie de două ploi. Când pământul era arat și însămânțat, Dumnezeu trimitea ploaia timpurie pentru ca recolta să poată să crească. El mai trimitea și ploaia târzie ca să aducă recolta la desăvârșire și astfel să fie gata pentru seceriș. Acum, Dumnezeu revarsă ploaia târzie peste biserică, botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Noi primim Cincizecimea, vorbirea în limbi, după cum dă Duhul să vorbim, iar minunile și semnele o urmează. Lăudat să fie Dumnezeu nostru! „Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.”

EXISTĂ CEVA ÎN ACEASTA PENTRU ISUS.

Ca predicator al sfințeniei am crezut, după cum eu însumi am interpretat Scripturile, și-anume că eram botezat cu Duhul Sfânt. Dar am aflat, auzind Cuvântul lui Dumnezeu și cercetând Scripturile, că luasem în considerare sfințirea și ungerea Duhului drept botezul cu Duhul Sfânt. Și fiind adus în Los Angeles, California, de o tainică providență prin mâna Domnului, am ajuns în mijlocul poporului lui Dumnezeu la Misiunea de pe Strada Azusa. Am văzut realitatea și am văzut falsul, grăul și neghina. Am zis Domnului, nu văd nici o slavă în acestea pentru

Tine. Și un glas mi s-a adresat zicând: „Atâta timp cât tu vei continua să vezi ce le lipsesc altora, Eu nu am să pot să îți arăt ce îți lipsește ție.“ Atunci, mi-am luat Biblia și am venit singur înaintea Domnului, fiindcă eram bolnav de mine însumi și nu doream să aud vocea altcuiva, numai glasul lui Isus. Și după ce am stat cu El toată noaptea, am venit la întruniri în ziua următoare și am ascultat mărturiile potrivit Scripturilor pe care le citisem și pe cei care vorbeau în limbi. Glasul Domnului mi-a zis: „Există ceva în aceasta pentru Isus.“ Eu am răspuns: „Ei bine, Doamne, dacă este ceva în aceasta pentru Isus, atunci eu doresc tot ceea ce cuprinde, pentru că eu nu găsesc plăcere în viața mea în afară de slava Lui.“ După ce am răspuns așa, m-am ridicat și m-am dus la altar, unde m-am smerit la picioarele celor de care Domnul părea a se fi ocupat în chip miraculos.

Când am renunțat la gândirea mea și la tot ceea ce credeam că știam despre sfințire și botezul cu Duhul Sfânt, atunci, Duhul Sfânt mi l-a făcut cunoscut pe Cristos cum nu L-am experimentat niciodată înainte. În această manifestare specifică m-am pomenit cântând singur în limbi „Mângâietorul a sosit.“ Atunci Cristos mi s-a făcut cunoscut pe cruce; după care El m-a dus din nou la Scripturi ca să confirme în mine mărturia Duhului Sfânt (Marcu 16:17). Duhul mi-a arătat că Biblia este mintea lui Dumnezeu. El și-a scris gândurile Sale și le-a păstrat, iar noi nu ar trebui să gândim contrar gândurilor Sale. Eu le-am acceptat și am știut că limba în care am vorbit a fost dovada botezului cu Duhul Sfânt (Fapte 2:4;10:46; 1 Corinteni 12:10).

J. Jeter, adresa de acasă: Strada Wolf nr. 3101, Little Rock, Arkansas.

Adevărata Cincizecime, care fusese ascunsă în toate aceste veacuri, Domnul o dă înapoi pe pământ prin niște oameni simpli care nu au un cuget mai bun decât să creadă în Dumnezeu. Dar mulți sunt ca Nicodim spunând: „Cum se poate aceasta?“ Dar nu poți să discuți despre aceasta, trebuie să-l crezi pe Dumnezeu. Omul se naște cu spatele la Dumnezeu, iar singura lui modalitate de a ajunge bine este de a fi născut din Duhul prin Sângele de la Calvar. Apoi, după ce suntem sfințiți și curățiți, Tatăl nu are pentru noi doar roada Duhului, ci și niște daruri scumpe să ne dea. Mulți nu știu că Tatăl are daruri pentru cei ce sunt ai Lui. Acești neștiutori își vând dreptul de întâi-născuți. Acum, când Domnul vine și ne sfințește, El suflă în noi o suflare a credinței care îl învinge pe diavol. „Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruie lumea; și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră.“ Dacă ai această credință, poți să pretinzi orice făgăduință a lui Dumnezeu, fiecare palmă de pământ în Cristos Isus. Dumnezeu să ne ajute să fim mulțumiți cu fiecare palmă de pământ, cu fiecare deal și cu fiecare vale în dragostea Lui.

Pagina 7

CREDINȚA APOSTOLICĂ

BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT.

Scumpul meu în Cristos, tu care stăruie după botezul cu Duhul Sfânt, nu căuta alte limbi, ci făgăduința Tatălui și roagă-te pentru botezul Duhului Sfânt, iar Dumnezeu va împărți limbile potrivit cu Fapte 2:4.

În Fapte 1:4,5 citim următoarele: „Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care“, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.““

Această făgăduință a Tatălui a fost predicată ucenicilor de către Ioan Botezătorul. Isus le-a reamintit ucenicilor despre acest botez pe care Ioan îl propovăduise pe când era în viață. În Matei 3:11, Ioan, după ce i-a atenționat pe evrei și pe farisei cu privire la păcat și la ipocrie, a predicat învățătura botezului cu Duhul Sfânt. Mai întâi el a zis: „Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră.“ Iată că Dumnezeu își trimite scumpii Lui slujitori ca să propovăduiască oamenilor pocăința și să se întoarcă de la păcatele lor, să restituie, după posibilitățile lor, ceea ce au luat pe nedrept, să aibă credință în Domnul Isus Cristos și să fie mântuiți. Slavă lui Dumnezeu!

Apoi, cei care s-au întors de la păcatele lor trebuie să fie sfințiți prin Sângele scump al lui Isus Cristos, pentru că Însuși Domnul spune în Ioan 17:15-19, următoarele: „Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.“ Dumnezeu vrea ca poporul Lui să fie sfințit, fiindcă Isus zice în Evrei 13:12, așa:

„De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă. Să ieșim, dar, afară din tabără la El și să suferim ocară Lui.“

Apoi, Isus i-a instruit pe ucenici să nu se depărteze de Ierusalim. Ei L-au ascultat și au așteptat acolo făgăduința Tatălui. „În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședea ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.“ (Fapte 2:1-4).

Vântul e întotdeauna o caracteristică tipică Duhului sau vieții. „Și a umplut toată casa unde ședea ei.“ Râurile mântuirii se revărsaseră și umpluseră întregul loc, iar toți au fost scufundați sau botezați în Duhul Sfânt. Lăudat să fie Dumnezeu!

„Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei.“ Lubiților, când primim botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, cu siguranță vom vorbi în limbi, după cum ne dă Duhul să vorbim. Noi nu umblăm după limbi, ci umblăm după botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Când primim botezul, vom fi astfel umpluți cu Duhul Sfânt, încât El însuși va vorbi în puterea Duhului.

„Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.“ Lubiților, să nu fiți prea mult preocupați cu privire la vorbirea voastră în limbi, ci lăsați ca Duhul Sfânt să vă dea vorbirea, care va veni la fel de ușor ca și aerul pe care îl respirăm. Nu e nimic forțat, ci totul vine din inimă. „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire.“ (Romani 10:10). Astfel, atunci când viața Duhului Sfânt vine, gura se deschide, prin puterea Duhului din inimă. Slavă lui Dumnezeu!

„Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: "Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum, dar, îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut?"“ (Fapte 2:5-8).

Lubiților, dacă nu cunoașteți limba pe care o vorbiți, să nu vă neliniștiți în privința aceasta, întrucât Domnul nu ne-a făgăduit că ne va spune în ce limbă vom vorbi, ci ne-a făgăduit tălmăcirea a ceea ce vorbim.

În stăruința după botez, în primul rând trebuie să deții o mărturie clară și distinctă în sufletul tău, și-anume că Cristos locuiește în lăuntru tău. Atunci nu va fi nici o piedică să primești botezul pentecostal, prin credință în Domnul și Mântuitorul nostru, Isus Cristos, pentru că este darul fără nici o plată care se primește fără pocăință. Binecuvântat să fie Numele Lui Sfânt!

W.J.S.

UN EVANGHELIST DIN TENNESSEE MĂRTURISEȘTE.

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.“ (Marcu 16:17,18).

Eu dețineam o falsă interpretare în inima mea privind vorbirea în limbi. Nu am luat-o literalmente în considerare, așa cum aveam să o iau după aceea: „Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.“ De-a lungul anilor Dumnezeu mi-a dat cunoștința vindecării, iar El a lucrat în chip miraculos cu mine și multe cazuri de boală au fost vindecate. Am considerat vorbirea în limbi ca pe ceva prea inferior, încât am întrerupt-o ca fiind blasfemie, etc. Dar când am ajuns în locul unde erau cei flămânzi și însetați după Dumnezeu, am consimțit Cuvântului Său, am văzut că nu aveam nevoie de tălmăcire și că singurul motiv pentru care noi nu ne bucuram de vorbirea în limbi era din cauză că noi nu am acceptat-o. După aceea am simțit că am ajuns la capătul ființei mele. Aveam grija unui păstor peste multe turme, de aproape și de departe, și totuși eram atât de înfometat și de însetat. Domnul mi-a arătat umilința lui Isus. Cum a venit El să fie botezat împreună cu ceilalți. Am văzut că nu trebuia să fiu deasupra Stăpânului meu. Dacă El a avut nevoie de Duhul Sfânt, eu aveam nevoie să fac voia lui Dumnezeu, iar Isus avea să dea o consolare și mai bună propriei mele inimi.

Pentru ca să-mi elibereze mâinile de orice lucru, Domnul mi-a arătat cum Moise era preocupat de oile lui letro în pustiu. El a văzut rugul aprins. Dumnezeu i-a atras atenția și l-a adus la locul unde Moise putea să vorbească cu Dumnezeu. El mi-a arătat că ucenicii și-au lăsat năvoadele, și chiar când au fost trimiși, El i-a oprit ca să nu se depărteze de Ierusalim pentru ca să poată să primească făgăduința.

Am avut o mare dorință în inima mea să vin în Los Angeles. Am predicat Cincizecimea poporului meu și ei erau înfometați după Cincizecime. Când am venit, pentru mine nu a fost ciudat pentru că Domnul mi-a arătat-o într-o vedenie. M-am dus la altarul de rugăciune și Domnul a pus înaintea mea o pildă. Atunci când te-ai căsătorit, ai fost trist? Eu am spus că nu. Când m-am căsătorit am fost bucuros. Atunci, El mi-a arătat că aceasta a fost o căsătorie cu Cristos. Dacă mai exista ceva imperfect despre mine, El avea să îndrepte acel ceva și oricum avea să se căsătorească cu mine. După aceea, credința mea s-a statornicit și m-am ținut cu tărie de făgăduință.

Ridicându-mă de la altarul de rugăciune și ducându-mă la locul meu, mi-am ațintit ochii asupra lui Isus, și Duhul Sfânt s-a îngrijit de mine. M-am predat întru totul Lui și am fost de acord cu El. Apoi, eu am început să cânt o cântare în alte limbi și a fost cel mai dulce lucru ca El să cânte cântarea prin mine. Domnul s-a îngrijit desăvârșit de mine. L-am lăsat să aibă gura mea și orice mădular al meu. După aceea, parcă stăteam la cruce și L-am auzit cum oftează, gemetele de moarte ale lui Isus și am gemut și eu. Ceea ce am auzit în mine nu era glasul meu, ci glasul lubitului meu. Când a încetat cu gemetele acelea, El a început să cânte din nou în alte limbi. Când s-a terminat cântatul, am simțit cea moarte finală, viața ieșea din mine, dar pentru mine era o moarte finală. Când Domnul a terminat aceasta, L-am lăsat să-mi țină mâinile ridicate, iar mâinile se odihneau la fel de ușor sus ca și jos. Apoi, El a dat drumul bucuriei. A început să mă înalțe. Eram resemnat în mâinile Sale, nu trebuia să fac nimic. Puteam să-i aud pe oameni, dar nimic nu mă deranja. A venit la mine: „Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului: nu stârniți, nu treziți dragostea până nu vine ea.” (Cântarea cântărilor 8:4). El m-a ridicat pe picioarele mele și atunci lumina cerului a căzut peste mine și a izbucnit în mine, umplându-mă. După aceea, Dumnezeu s-a îngrijit de limba mea și eu am predicat în limbi. Eu nu puteam să-mi schimb limba. Slava lui Dumnezeu a umplut templul. Gesturile mâinilor mele și mișcările trupului meu erau ale Lui. O, a fost minunat și îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat Cincizecimea în felul Lui. O astfel de pace și o liniște, care nu pot să fie descrise, mi-au străbătut toată ființa și mintea și ele au rămas în mintea mea de atunci încolo.

C.H. Mason, Stephens Avenue, Memphis, Tennessee

MESAJE ÎN LIMBI, TĂLMĂCITE.

„Duhul vine cu putere peste poporul Său. Priviți acum la Isus și primiți de la El. O, Isus este Regele meu Cel Atotputernic. Priviți la fața lui Isus și vedeți-l pe acest mare Mântuitor. El este mai mult decât toată lumea pentru mine. Isus este cu desăvârșire minunat. Slava și cinstea Îl încoronează. Adorați-l pe acest minunat Mântuitor.”

„Cei care zăceau în întuneric au văzut o mare lumină, iar pentru cei care stăteau în valea umbrei morții, o lumină a răsărit. Isus este Același azi, care a fost în vremurile de demult. El va vindeca trupul, va curăți de orice păcat și va da botezul cu Duhul Sfânt. El călăuzește către o viață de lumină. Există libertate pentru cei care vor scăpa de sub puterea vrăjmașului. Căutați-l acum pe Isus. O, vino. Dumnezeu a venit în lume ca să caute și ca să mântuiască ceea ce era pierdut. El ne-a răscumpărat prin scumpul Lui Sânge.”

PĂSTRAT ȘI SIGILAT.

Sângele lui Isus Cristos îndulcește orice persoană. Noi nu putem să avem multă încredere într-o religie care nu păstrează o persoană dulce. Dacă există gelozie sau oricare alte lucrări ale firii, atunci trebuie că diavolul se va fi strecurat și el acolo. Această mântuire te îndulcește, te condimentează și te păstrează. Voi știți că a conserva un lucru înseamnă a-l păstra. Pentru a conserva laptele, trebuie să speli vasul și uneori să-l expui la soare. Apoi este potrivit să fie umplut cu lapte dulce, iar când vrei să bei te duci în cămară, torni lapte și o, cât de bun este!

Astfel, Domnul curăță vasele și le face dulci și curate. După aceea, El le umple cu dragostea Lui sfântă care le mântuiește și le sfințește. El nu ar putea să umple un vas murdar. Domnul a curățit vasele, iar sufletul tău este vasul. El curățește de orice nelegiuire și după aceea toarnă untdelemn înăuntru. Și după ce El te umple cu ulei, te trimite să proclami scumpul Său Cuvânt. Untdelemnul ne păstrează curați, dulci și nealterați. De asemenea, El te pecetluiește cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu pentru Ziua Răscumpărării (Efeseni 4:30). El te pecetluiește pentru a nu lăsa să intre nimic care ar acri sau ar amări. Când ne supunem Cuvântului lui Dumnezeu, atunci nici un păcat nu poate să intre, pentru că Sângele ne conservă, iar Cristos este întronat în lăuntru nostru. Diavolul este afară. Cristos își mișcă sceptorul neprihănirii și adevăratei sfințenii, păstrând locul curat.

Domnul revarsă Duhul Sfânt peste sufletele noastre ca să ne dea putere să-L preamărim pe Mântuitorul înviat.

CE A FĂCUT CINCIZECIMEA PENTRU O FAMILIE.

În urmă cu opt ani mi s-a arătat că exista ceva mai mult decât neprihănirea și sfințirea pentru noi. Era o putere pe care ucenicii o aveau și pe care trebuia neapărat să o am și eu. Fiind plasat în poziția în care mă aflam, ca supraveghetor al misiunilor din țară și străinătate în Winnipeg, Canada, un oraș de vreo sută de mii de locuitori, am simțit cu siguranță lipsa mea de putere. Am fost chemat de Dumnezeu să renunț la afacerea mea, care îmi aducea cel puțin un câștig de cinci sau șase mii pe an. Domnul a avut ceva pentru mine, mai mult decât aveam eu atunci. Am ajuns la punctul în care trebuia să am tot ceea ce Dumnezeu avea pentru mine.

Imediat ce m-am hotărât să îmi asum responsabilitatea unei biserici și a unui district care mi s-a oferit, Domnul mi-a vorbit și a spus: „Trebuie să mergi în Los Angeles și să-ți duci toată familia.“ După aceea, Domnul i-a vorbit scumpei mele soții și a zis: „Fii gata și du-te cu soțul tău.“ Tocmai înainte de a pleca spre Los Angeles cu trenul, un prieten mi-a înmănat un exemplar al ziarului Credința Apostolică. Am fost mult interesat și am fost hotărât să văd eu însumi, dar cu gândul că această vorbire în limbi era de la diavolul și că urma să fac tot ce-mi stătea în putere să o calc în picioare. După o călătorie de peste 5.600 de kilometri, am sosit în Los Angeles duminică dimineață, în 29 noiembrie. Mi-am lăsat familia la un hotel și am continuat să caut, împreună cu fiul meu, Misiunea de pe Strada Azusa. La scurt timp, după ce deja mă aflam acolo, o doamnă s-a ridicat și a mărturisit, iar puterea lui Dumnezeu s-a revărsat peste ea și a început să tremure. Eu văzusem suficient din lucrarea lui Dumnezeu de-a lungul experienței mele ca să știu când El era la lucru. Mi-am părăsit repede locul, am trecut în partea cealaltă și am rămas în picioare lângă ea. Desigur că arătam ca un spion, dar aceasta nu m-a deranjat, fiindcă promisesem unora dintre oamenii lui Dumnezeu, înainte de a pleca din Manitoba, că am să le prezint un raport al acestei lucrări și prin care să le fac cunoscut dacă lucrarea era de la Dumnezeu sau de la diavolul. Ei bine, slavă lui Dumnezeu, după aceasta sora a tremurat câteva minute, apoi a început să vorbească într-o altă limbă adresându-se direct mie, iar spre surprinderea mea, după ce a rostit câteva propoziții, a vorbit în limba engleză, dând tălmăcirea la ceea ce spusese mai înainte. Și dintr-o dată, Duhul i-a schimbat din nou vorbirea în aceeași altă limbă. Astfel, ea a vorbit și a tălmăcit o vreme. Slavă lui Dumnezeu pentru puterea de convingere.

Apoi, eu și fiul meu am plecat din sală, iar în timp ce ieșeam el mi-a zis: „Ei bine, tati, ce crezi despre aceasta?“ Eu am spus: „Nu știu, dar iată ce știu, că puterea este în locul acesta și că Duhul lui Dumnezeu a fost peste acea femeie.“

Eu și soția mea am luat parte la adunări și nu a durat mult până când am simțit o foame adevărată după darul slăvit pe care Dumnezeu îl are pentru noi, poporul Său. Acum, pentru că o fărâmă din mine e scoțiană, vă spun că eu trebuie să fiu pe deplin convins înainte ca să mă dau bătut. Cunoscând în parte diferite limbi indiene și dialecte comerciale folosite în Canada, am zis: „Acum, Doamne, dacă vrei să mă convingi că lucrarea este de la Tine, îngăduie ca unii dintre creștini să vorbească într-o limbă pe care eu o înțeleg.“ Slăvit să fie Numele Lui! Eu am crezut că Domnul va folosi pe cineva pe care nu-l cunosc și apoi aveam să aflui dacă va fi fost vreodată acolo. În schimb, Domnul a folosit o domnișoară din partea locului de unde eram eu și a așezat-o sub putere, i-a dat darul pentecostal și a făcut-o să cânte un cântec indian pe care eu îl știam de când eram copil. Așa, am știut că ea nu fusese niciodată mai aproape de 2.000 de kilometri de indieni și că nu a fost niciodată învățată de altcineva. Apoi, domnișoara a schimbat vorbirea în altă limbă, care, după aceea, s-a dovedit a fi limba armeană. După ce a vorbit câteva momente în acea limbă, ea mi-a atras atenția prin semne, pentru că vorbirea ei în limba engleză dispăruse, spre un bărbat armean aflat în apropiere și care era mult interesat de ceea ce ea spunea. Am mers la el și l-am întrebat dacă a înțeles ceea ce domnișoara a zis. El a răspuns: „Eu nu vorbesc limba ta, dar acea domnișoară a vorbit în limba mea și mi-a spus despre Isus.“ Sudorile l-au năpădit pe om cu broboane, iar el a început să tremure. Și acesta a fost felul prin care el a fost convertit. Slavă lui Dumnezeu, aceasta este lucrarea pe care o fac limbile.

După aceea, eu l-am rugat pe Domnul să o convingă pe soția mea și să-i dăruiască și ei, dacă darul era pentru mine. Nu a durat mult timp până când ea a privit cu seriozitate lucrarea, iar Dumnezeu a apucat-o pe când era epuizată și a deschis Cerul, lăsând darul făgăduit să se reverse, iar ea a început să vorbească în alte limbi. Eu m-am gândit că nu o văzusem niciodată atât de fericită și slavă lui Dumnezeu, ea încă este fericită!

Faptul acesta m-a făcut să fiu extrem de înfometat și am fost hotărât să am și eu acest dar, așa că am intrat cu toată puterea mea. Dar, spre surprinderea mea am constatat că nu eram tocmai așa de sus pe munte cum am crezut. Am aflat că nu aveam experiența sfințirii și eram departe de trăirea vieții sfințite în ochii lui Dumnezeu. În timp ce eu priveam la viețile altora, care mărturiseau sfințenia, am căutat să mă autodezvinovățesc asimilând experiența celorlalți, dar nu aceasta era ceea ce dorea Dumnezeu. Eu trebuia să fiu nepătat și curat în ochii Lui. Cu ajutorul unor prieteni plini de amabilitate, a dragostei lui Dumnezeu și a unui scump sfânt, care a mijlocit pentru mine, prosternându-se pe podea treisprezece ore, am fost adus la cunoștința faptului că familia mea era între mine și Dumnezeu și că eu mă gândeam mai mult la ei decât la Dumnezeu, având și multe alte lucruri, în sensul în care orice altă persoană sfințită s-ar putea să nu le acorde multă importanță. Acum, pentru că am scos tot eul meu și tot restul guoaielor din inima mea, Dumnezeu mi-a dat mărturia spre marea și întreaga mea satisfacție. Știam că aveam o inimă curată. Slavă lui Dumnezeu! Aleluia Numelui Său! Tu ești cumva în starea

aceasta, cititorule? Dacă nu, sapă adânc până când natura veche a lui Adam și rădăcinile de amărăciune sunt îndepărtate din cale. După aceea, El va sufla peste tine, iar tu vei primi Duhul Sfânt.

Am stăruit și m-am rugat, iar după vreo nouă zile El m-a botezat cu Duhul Sfânt și mi-a dat dovada din Biblie a vorbirii și cântatului în limbi. Mai mult de un ceas și jumătate limba mi-a fost acaparată și Dumnezeu m-a folosit cum a crezut El de cuviință. Mai mult decât atât, de când am venit aici, Domnul mi-a luat micuța mea fetiță, care are doar unsprezece ani, și pe care a mântuit-o, a sfințit-o și a botezat-o cu Duhul Sfânt, iar acum ea vorbește în șase limbi diferite, dintre care două limbi au fost tălmăcite, și-anume limba spaniolă și limba latină. În ziua următoare, în timp ce fetița mea își împărtășea mărturia în Misiunea de pe Strada Azusa, Duhul a vorbit prin ea într-o limbă latină clară și distinctă. În același timp, ea și-a ridicat mâna indicând cu degetul direct spre un străin, pe care l-a chemat pe nume, zicându-i acestuia să coboare treptele în adunarea mare, să-și spună experiența și să meargă afară să predice Evanghelia lui Cristos. Acum trebuie să vă spun că persoana respectivă era un om educat, care propovăduia necredința de nouăsprezece ani și care vorbise chiar și la șapte mii de oameni într-o singură întâlnire, oamenii plătindu-i câte cincizeci de cenți fiecare, doar ca să-l asculte. Omul a fost pur și simplu șocat întru totul și a coborât, ducând fetița cu el. Omul și-a spus povestea, zicând: „Copilul acesta mi-a predicat, iar dintre toate predicile pe care le-am auzit vreodată, această predică a fost cea mai puternică.“ Apoi, el a declarat că este gata să meargă și să-L predice pe Isus, s-a aplecat pe genunchi și a început să-L caute pe Dumnezeu.

Și totuși oamenii vor spune: „Și care este folosul vorbirii în limbi?“ Acesta este doar un exemplu. Am participat la acele adunări timp de aproape trei luni și în timpul acela cu greu a fost o zi în care să nu se fi întâmplat ceva prin tălmăcirea limbilor sau prin cineva care era de față, care a înțeles ce se vorbea, ceea ce a adus convingere persoanelor care au început să-L caute pe Dumnezeu.

Și încă mai mult, Domnul l-a apucat și pe băiatul meu cel mai mare, în vârstă de șaisprezece ani, care era un băiat cu toane și care s-a luptat mult împotriva dovezii limbilor. Dumnezeu l-a mântuit, l-a sfințit și l-a botezat cu Duhul Sfânt și a vorbit prin intermediul lui în alte limbi, chemându-l să predice Evanghelia. Slavă lui Dumnezeu! Mulțumiri să fie aduse Numelui Său Sfânt pentru ceea ce a înfăptuit pentru mine și pentru familia mea de când am venit aici. Eu nu știu cum să-L laud îndeajuns.

R.J. Scott, Supraveghetor al misiunilor din țară și străinătate, Winnipeg, Canada.

UN PREDICATOR AL SFINȚENIEI CARE A PRIMIT CINCIZECIMEA.

Clădirea Băncii Naționale a Cetățenilor nr. 422, Los Angeles, California.

Eu știu cu adevărat când m-am pocăit de păcatele mele, îndepărtându-mă de ele, dar mai știu și că Dumnezeu, de dragul lui Cristos, m-a iertat. El mi-a dat binecuvântata dovadă cum că lucrarea a fost înfăptuită. „Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați.“ și respectiv „Căci, dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.“ Omul cel nou are implantată în inimă o viață nouă. Dumnezeu ne dă toate dovezile de care avem nevoie în toate lucrările pe care le face pentru noi.

După ce am fost cu adevărat convertit la Dumnezeu și binecuvântat într-un chip minunat de Domnul, am auzit învățăturile oamenilor mișcării Sfințenia că Domnul va sfinți sufletele noastre, dar nu înțelegeam cum de s-a întâmplat că Domnul nu ne-a sfințit când am fost convertiți. Astfel, am studiat Cuvântul lui Dumnezeu, iar în curând aveam să află că nu am fost sfințit când am fost convertit. Nu doar prin citirea Cuvântului, dar și prin mărturiile altora care aveau experiența aceasta. Dar, așa cum știți, Satan era și el pe aproape ca să-mi spună că aș putea să ajung la sfințenie, așa că am încercat să ajung la experiența aceasta, dar am eșuat complet. Însă, atunci când am adus o jertfă deplină lui Dumnezeu – toată la altarul de rugăciune – binecuvântat să fie Dumnezeu, El într-adevăr a sfințit sufletul meu și mi-a dat adevărata dovadă; mărturia Duhului Sfânt că lucrarea a fost înfăptuită și că mintea carnală a fost distrusă. O, ce pace dulce a inundat sufletul meu. Am fost uns de multe ori pentru lucrarea Domnului, iar când am auzit de botezul cu Duhul Sfânt, pe care alții au pretins că l-au primit de când au fost sfințiți, eu am spus că ei nu au fost niciodată sfințiți sau că, atunci, ei știau mai bine.

Dar eu m-am aplecat să cercetez chestiunea. Și când am mers pentru prima dată la Misiunea Azusa, l-am auzit pe fratele Seymour predicând Cuvântul. El a spus că ucenicii au fost sfințiți înainte de Ziua Cincizecimii și că, desigur, eu nu am putut să accept aceasta, fiindcă nu era în armonie cu regulile și învățăturile bisericii sfințeniei al cărei membru eram. Fratele Seymour ne-a spus să cercetăm Cuvântul lui Dumnezeu și așa am început să fac acest lucru, iar Cuvântul i-a arătat clar minții mele că această afirmație este adevărată, iar eu am înfometat mai mult după Dumnezeu. Însă problema cu limba a fost una grea pentru mine. Am luat capitolul al doilea din Fapte și am încercat să armonizez experiența sfințirii mele cu experiența avută de cei din Ziua Cincizecimii, însă nu am putut să le armonizez și astfel am ajuns la concluzia că ei, atunci, au primit ceva ce eu încă nu am primit.

După aceea, am început să stăruiesc în rugăciune zi și noapte și nu m-am oprit până când nu am fost botezat în chip minunat cu Duhul Sfânt, iar El mi-a dat binecuvântata dovadă care însoțește întotdeauna botezul și care este vorbirea în limbi.

De când mi-am primit Cincizecimea, Duhul Sfânt a vorbit în cinci limbi diferite prin intermediul meu, dintre care unele au fost tălmăcite. Eu sunt bucuros că Domnul cunoaște toate limbile popoarelor.

W.A. Love.

Domnul ne-a dat în Ziua Cincizecimii (Fapte 2:4) o experiență adevărată a unei Cincizecimi personale, iar acest standard trebuie să fie păstrat până la venirea Lui.

O dovadă a venirii Domnului este aceea că El aduce toate națiunile împreună, iar națiunile sunt umplute cu puterea și slava lui Dumnezeu. El botează printr-un singur Duh într-un singur Trup, constituind un popor care va fi gata să-L întâlnească la venirea Lui.

Pagina 8

CREDINȚA APOSTOLICĂ

MĂRTURII PENTICOSTALE.

„Sunt așa de fericit că am primit Cincizecimea, că vorbesc și cânt în limbi, după cum îmi dă Duhul să vorbesc.“

Fratele C.G. Carr, Dunn, Carolina de Nord.

„M-am dus la Misiunea Azusa ca să fac haz, dar o fetiță de vreo nouă ani s-a ridicat în picioare și a mărturisit puterea de mântuire a lui Isus, iar în timp ce ea vorbea, Duhul Sfânt m-a convins de păcatele mele. M-am dus la altarul de rugăciune și am strigat către Domnul să mă mântuiască din păcat. Acum pot să mărturisesc puterea Lui de mântuire și puterea Lui de curățire și puterea Lui de a purta de grijă. O, cât Îl laud pentru că m-a mântuit, că m-a curățit și că m-a botezat cu Duhul Sfânt. Domnul mi-a dat șase limbi. Iar acum, Dumnezeu m-a chemat în lucrarea Lui și, o, cât mă bucur în slujirea Lui.“

Mack E. Jonas, Long Beach, California.

„De douăzeci și șase de ani încerc să trăiesc ca bun creștin într-o viață neprihănită, dar în inima mea nu am fost niciodată mulțumită. Sufletul meu striga după ceva. Am auzit despre o adunare în cort, unde se predica ciudat, Credința Apostolică. Am fost condusă la acea adunare de o putere nevăzută. Mi-am citit Biblia și am aflat că aceasta este învățătura adevărată a Bibliei. Apoi, am mers și eu în față ca să-l caut pe Domnul din toată inima mea, ca să fiu sfințită. După ce am stăruit șapte zile, Dumnezeu, de dragul Domnului Isus, m-a sfințit. Am mai stăruit încă șase zile pentru Cincizecimea mea. Lăudat să fie Dumnezeu! Acum vorbesc în limbi. Orașul Mobile este agitat. Noi dăm slavă lui Dumnezeu pentru această minunată mântuire.“

Julia Jenkins, Strada Hercules nr. 2, Mobile, Alabama.

„Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru eliberarea mea din toate păcatele, eliberare făcută prin Sângele scump. Am fost sfințită și unsă cu Duhul Sfânt cu ani în urmă. Sunt zece ani de când sunt în lucrarea Lui. Când am venit la Misiunea Azusa, eu am venit imediat pentru botezul cu Duhul Sfânt. Am avut ceva de lucrat pentru aceasta, dar Domnul mi-a venit în întâmpinare. Am fost umplută de multe ori cu Duhul Sfânt și am fost scuturată de multe ori de puterea lui Dumnezeu. Dar când am devenit copilaș, lut în mâinile Sale, El m-a botezat cu Duhul Sfânt. La început Duhul Sfânt a vorbit câteva cuvinte prin mine. Însă, recent, El a vorbit limbi diferite și a cântat cântări în alte limbi. Până nu demult, Domnul m-a vindecat de o boală destul de severă. El mi-a dat o sănătate mai bună ca niciodată și pentru care eu Îi mulțumesc Domnului. O, a fost atât de dulce să-L aud vorbind și cântând prin intermediul meu în serile în care eram bolnavă. Uneori am cântat ceasuri întregi cu voce nouă și nu am obosit. El a dat și tălmăcirea și a zis: „Vine Isus!“ Lucrul acesta m-a făcut să mă bucur așa de mult, iar după aceea El a

cântat o cântare venită direct din Cer despre venirea Sa. O, lăudat să fie Dumnezeu pentru privilegiul pe care-l am de a fi în lucrarea Lui de aici.“

Clara E. Lum, Biroul Credința Apostolică, Strada Azusa nr. 312 , Los Angeles.

„Am intrat într-o experiență mai profundă. Am primit vorbirea, cântatul și recitarea de poezii într-un număr de limbi, cu puterea de a folosi una sau două dintre acestea după propria mea voință în serviciile publice sau în compania unor persoane private, când Domnul mă călăuzește. Pe calea aceasta, a binecuvântării, eu am pășit pentru prima dată în 21 ianuarie la Homestead, Pennsylvania. De multe ori s-a întâmplat că acolo și în alte părți am exersat aceste lucruri sub puterea lui Dumnezeu, de fiecare dată primind ceva nou cu dragoste și așa toată roada Duhului a crescut, iar adorarea lui Isus s-a întrepătruns cu această exersare. Fiica mea, de asemenea, a primit și ea Cincizecimea ei în biserica noastră, cântând și vorbind într-o limbă. De când am primit experiența, am fost mereu plecat, predicând și participând la niște adunări aproape în fiecare seară, până când era foarte târziu, un lucru imposibil pentru mine din punct de vedere fizic înainte. O mare lucrare continuă în toată această secțiune. Cu multă recunoștință în inimă, eu îl laud pe Dumnezeu pentru bunătatea Lui față de mine și față de alții din biserica mea. Nu am avut parte de nici o opoziție, în mod expres, care să fi venit din partea celor din biserica mea, lucru pentru care îi sunt foarte recunoscător Domnului.“

J.T. Boddy, (păstor al bisericii pentecostale), Cambridge, Ohio.

(Fratele care scrie cele de mai sus publică un ziar intitulat „Evanghelia Deplină“ în Cambridge, Ohio. Este un ziar pentecostal gratuit. Noi tocmai l-am primit în timp ce ziarul nostru mergea la tipărit.)

„Iubiților, eu am fost mântuit, în urmă cu aproape șaptesprezece luni, dintr-o viață păcătoasă. Când l-am chemat pe Dumnezeu, El mi-a auzit rugăciunea și m-a mântuit într-o clipă. Ce m-a convins de realitatea mântuirii, a fost pacea care a venit în inima mea. Dorința pentru narcotice a dispărut imediat și am fost vindecat de obiceiul drogurilor. Domnul i-a vindecat de asemenea pe mulți alții de obiceiul drogurilor. Și Domnul mi-a vindecat trupul, după ce am fost rănit mai mult de șase ani și jumătate. Când toți medicii nu au reușit, Omul Isus Cristos m-a vindecat. Diavolul m-a ținut legat de mâini și de picioare ani în șir. Crezându-mă eu însumi deștept, am devenit neînțelept. Dar, iubiților, Dumnezeu a trimis puterea Sa transformatoare prin Sângele lui Isus care a rupt toate legăturile și a scuturat toate cătușele iadului, iar astăzi eu sunt un om liber în Cristos Isus. După aceea, El m-a sfințit pe deplin dându-mi o inimă curată. Apoi, El m-a botezat cu Duhul Sfânt în ziua de 22 ianuarie la Misiunea Azusa. Scumpilor, tot ceea ce eu trăiesc este Cristos. Eu mi-am vândut trupul, sufletul și duhul lui Isus. Dorința mea este să îndrept suflete spre Mielul jungheat de la Calvar, Miel care ridică păcatul lumii. Duhul Sfânt, a treia Persoană a Sfintei Treimi, vorbește prin mine în limbile popoarelor ori de câte ori El alege. Și acum El e ocupat să tragă de frânghia care face să sune clopotele bucuriei Cerului în inima mea. În sufletul meu are loc o trezire spirituală continuă și corul cântă și-l laudă pe Dumnezeu în alte limbi. Duhul Sfânt este conducătorul și este bine calificat. El a venit din școala Cerului. Iubiților, nu mai sunt eu, ci Cristos. A Lui să fie toată slava.“

Tom Anderson, Strada Azusa nr. 312, Los Angeles.

„Când am auzit de mișcarea Duhului Sfânt, nu m-am gândit că era pentru mine. Și eu încă aveam așa o foame după mai mult din Dumnezeu. Într-o seară, la adunarea de rugăciune a misiunii noastre, am ajuns frântă și am căzut pe genunchi, l-am chemat pe Dumnezeu, am primit o ungere, iar după aceea am avut parte de o atingere a puterii, aproape în fiecare adunare, până la vremea în care am fost pe deplin botezată cu Duhul Sfânt. O, lăudat să fie Numele Lui Cel Sfânt! Tocmai am început să trăiesc. Nu vom putea să ajungem desăvârșiți în ochii lumii niciodată, dar putem să ajungem desăvârșiți în ochii lui Dumnezeu. Lăudat să fie El! Cerul să știe că este sub Mântuitorul meu. Cerul trebuie să ajungă în Cer.“

Nellie Burnwell, Benton Harbor, Michigan.

„Iubiți sfinți, cât de mult îl laud pe Domnul pentru felul în care El a mântuit și a sfințit sufletul meu și m-a botezat cu Duhul Sfânt. Și tot El mi-a vindecat trupul în chip minunat. Când a început mișcarea aceasta, nu am putut să înțeleg că e de la Dumnezeu, dar acum îl laud pe El pentru că m-a condus și m-a scos în binecuvântata lumină a Soarelui Neprihănit. Eu am botezul cu Duhul Sfânt și vorbesc în limbi.“

Phoebe Conaway, Long Beach, California.

„Iubiți frați: Cel de-al doilea pachet al vostru de la Credința Apostolică a ajuns cu bine în mâinile mele. Eu le-am trimis din Virginia în Florida și dincolo de Atlantic. Unul l-am trimis păstorului S.T. Lee în Key West, Florida. El și-a primit Cincizecimea și acolo se înfăptuiește o lucrare nobilă în rândul oamenilor sfințeniei. Ei vorbesc, cântă și se roagă într-o altă limbă. Una dintre cele mai frumoase cântări, pe care eu le-am auzit vreodată, a fost una cântată de o soră în limba spaniolă. Am auzit și doi băieți cântând aceeași cântare în limba spaniolă. Eu îl laud pe Domnul pentru lucrarea care continuă. Creștinii strigă de bucurie, diavolii urlă și ipocriții mârâie, prin urmare,

să vină ziarele. Eu încă nu mi-am primit Cincizecimea, doar soția mea, fiica mea și ginerele meu. Eu încă mai stăruiesc în rugăciune pentru ea.“

W.A. Heath, Wallace, Carolina de Nord.

„Eu am primit Duhul Sfânt în San Jose, în noiembrie, și am venit în Kelseyville în decembrie. Și când am primit ziarul din ianuarie, citind ce făcea Domnul în alte locuri, puterea lui Dumnezeu a venit peste mine cu tărie. Eram singură și am fost ridicată în picioare, pe vârful degetelor cu ambele brațe desfăcute deasupra capului, și am început să vorbesc în limbi și să talmăcesc, ceea ce eu nu mai făcusem înainte, doar cu mici excepții. De când am venit aici, o doamnă a primit Duhul Sfânt într-o altă limbă, darul de a scrie în altă limbă și darul limbajului surdo-muților. O altă doamnă a venit din Healdsburg și a primit de asemenea botezul și odată cu acesta și limba chineză. Apoi, o altă doamnă care a primit Duhul Sfânt în Oakland și darul vorbirii tot în limba chineză, încă este aici. Ea se așteaptă să meargă în China imediat ce Domnul îi va deschide calea. Alte două persoane încă mai stăruie, iar noi ținem câteva adunări în una dintre biserici. Domnul își binecuvântează lucrarea.“

Frances R. Townsend, Kelseyville, California.

„Domnul face lucruri minunate aici în Chicago. Chiar și copiii primesc botezul cu Duhul Sfânt și vorbesc în limbi. În 21 decembrie, într-o mică misiune de pe Strada Halsted, Domnul m-a botezat cu Duhul Sfânt la ora unu noaptea. Am început să vorbesc în limbi. Erau mulți prezenți atunci, iar eu am mers de jur-împrejur cu mâinile tremurând și vorbind în limbi. O, atunci pacea profundă mi s-a așezat în suflet. Totuși, se părea că Domnul avea mai mult pentru mine. La 31 ianuarie, în timp ce participam la o mică adunare de rugăciune într-o casă, focul a căzut peste mine și timp de aproape două ore și jumătate a fost rugăciune și cântat în limbi. Domnul mi-a arătat o vedenie a Cerului. Clădirile arătau ca și când ar fi fost încrustate cu diamante. Eu am văzut oamenii venind în fața Unuia care avea autoritate, care ședea și care avea o carte mare. El întorcea paginile și îi trecea pe oameni pe o cale foarte îngustă. Stând cu fața spre râul cel mare, am văzut mulți oameni care nu erau îmbrăcați și care care nu aveau nici neprihănirea. Domnul mi-a arătat că noi, în calitate de creștini, trebuie să le predicăm acestor oameni.“

Doamna E.W. Sterling, Prairie Avenue nr. 6132, Chicago.

„Pentru prima dată eu am auzit de această minunată lucrare prin intermediul publicației Calea Credinței. După aceea, fratele Cashwell s-a dus la voi și a primit Cincizecimea. El locuiește doar la unsprezece kilometri distanță de noi. Eu nu am văzut niciodată o astfel de schimbare în el și o astfel de putere în adunări și m-am dus să primesc Duhul Sfânt. Eram sfințit de zece ani și predicam sfințenia aproape în tot acest timp, crezând că aveam botezul Duhului Sfânt, dar Dumnezeu mi-a arătat că mă oprisem la marea bucurie și la mărturia Duhului Sfânt. Am lăsat de o parte teoria mea și m-am dus pentru Cincizecime și am primit-o. Slavă lui Dumnezeu! Am tresărit de s-a cutremurat toată casa, iar limba mea sincer parcă zbura, rostind ceva ce eu nu știam. Soția mea, soacra mea și o altă soră au primit Cincizecimea și vorbesc în limbi în acest ținut. Noi toți am primit Cincizecimea în localitatea Dunn împreună cu alte câteva zeci de persoane. Sâmbătă, sora Stewart a cântat nouă cântări într-o altă limbă la mine acasă. Noi am știut trei dintre acele melodii. Restul melodiilor toate erau noi. Soția mea a vorbit și a talmăcit tot sâmbătă, dar la biserică, o parte din Psalmul 103, restul fiind un îndemn pentru păcătoși. Alții continuă să stăruie.“ – Al vostru frate pe Calea către Slavă,

H.H. Goff, Benson, Carolina de Nord.

„O, îi mulțumesc lui Dumnezeu, scumpului meu Părinte Ceresc, pentru că mi-a îngăduit să trăiesc în ziua și în vremea aceasta. Aleluia! Niciodată eu nu mi-am dat seama atât de mult în viața mea de prezența iubitului meu Mântuitor. El este în templul Său cel Sfânt și îmi zice: „Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu.“ Aseară, când a fost un serviciu, în timpul în care o soră de culoare cânta o scurtă cântare, în momentul în care s-a menționat crucea de la Calvar, Duhul Sfânt a început să vorbească printr-o altă soră, care stătea lângă mine, într-o limbă din India. Eu am înțeles-o și am început să scriu talmăcirea, după cum urmează: „Iată Mielul, Mielul sângerând. O, sângele îi curge din coastă.“ În clipa aceea eu am devenit inconștient și se făcea că Duhul mă duce undeva departe la scena derulată pe Calvar, cu aproape două mii de ani în urmă. O, dar limba omenească nu poate să exprime ceea ce eu am văzut. O, slava și frumusețea acelei scene pusă înaintea ochilor mei spirituali. Aleluia! Mi s-a îngăduit să privesc în inima binecuvântatului meu Domn în timp ce El atârna pe cruce. O, compătimirea divină și dragostea afectuoasă pentru fiecare suflet omenesc. Doamne, ajută-i pe toți copiii Tăi scumpi să vadă adevărata valoare a unui suflet pierdut, așa cum Tu o vezi.“

George E. Berg, Hermon, California.

„Eu îl laud pe Dumnezeu pentru o mântuire deplină și fără plată. Eu sunt mântuită, sfințită și botezată cu Duhul Sfânt. Înainte, când am fost convertită, aveam cincisprezece ani. Toate prietenele mele mergeau la biserică și eu, de asemenea, am vrut să merg la biserică. Dar, lăudat să fie Dumnezeu că nu m-am dus până după ce tatăl meu a luat legătura cu Biserica lui Dumnezeu și a venit după noi să mergem la biserică. Ne-am dus să o auzim

pe sora Farrow cum predică și să o auzim vorbind în limbi. Apoi, am continuat să mergem la adunare în fiecare seară. Mama și-a luxat glezna, dar lăudat să fie Numele lui Dumnezeu, că, și așa, tot ne-am dus. Mama și tata s-au dus la altarul de rugăciune. Sora Farrow a pus mâinile peste mama, și mama a fost răscumpărată, sfințită și botezată cu Duhul Sfânt, vorbind în limbi și fiind vindecată pe loc. De asemenea, sora mea a primit Duhul Sfânt în seara aceea, iar eu am fost convertită. În seara care a urmat am mers din nou la altarul de rugăciune și am fost sfințită. Tot în seara aceea am fost botezată și cu Duhul Sfânt. Slavă Numelui Său Sfânt! Cât de mult îl iubesc pe Domnul. Dragostea mea pentru El nu poate să fie exprimată prin cuvinte. Vă rog să vă rugați pentru mine ca Domnul să mă folosească oriunde pentru slava Lui!”

Julia H. Robinson (în vârstă de șaisprezece ani)
Dallas Avenue, nr. 3104, Houston, Texas

Eu trudes în lucrarea de misiune de nouă ani pe la răspântii de drumuri, propovăduind Evanghelia în viața mea sfințită. Acum am primit plinătatea Cincizecimii. În timp ce cu toții eram plecați pe genunchi în adunarea sfinților, Duhul Sfânt m-a învățat să cânt cântarea: „O poruncă am de împlinit.” Când am ajuns la versetul: „Cu tot elanul meu, eu voia Lui o fac!” Duhul Sfânt mi-a umplut inima cu bucurie și am început să cânt în limbi. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru minunata Lui binecuvântare. Apoi am cântat în limbi și am tălmăcit. Și primele cuvinte au fost:

Laudați pe Domnul – izvor de binecuvântare,
Să laude pe Domnul făpturile de jos,
Să laude pe Domnul tărâmul cel celest
Toți lăudați pe Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt ceresc.

„De atunci, eu vorbesc în alte limbi, rugându-mă și cântând la răspântiile drumurilor. Și din nou spun: Lăudat să fie Dumnezeu care este izvorul tuturor binecuvântărilor.”

Laura A. Sims,
Davis Avenue colț cu Strada Ann, Mobile, Alabama.

„Domnul mă binecuvântează în chip minunat. El m-a folosit pentru a ține o adunare timp de patru săptămâni lângă Archibald, Ohio. Patru suflute au fost mântuite, vreo douăzeci și cinci sau treizeci de creștini scumpi sunt fericiți în dragostea lui Dumnezeu, iar acum noi stăruim pentru botezul cu Duhul Sfânt.”

Gideon Zigler, Swanton, Ohio.

„În urmă cu mai bine de trei săptămâni, fratele Turney, care a fost botezat cu Duhul Sfânt, a venit la San Jose din Los Angeles. El a venit la Misiunea Florence unde mergeam și eu. În a treia seară am mers la altarul de rugăciune și am fost mântuită. (Eu eram convertită de când aveam doisprezece ani, dar între timp am căzut din nou în patimi.) În seara următoare am fost sfințită. Și în cea de-a treia seară, de când m-am tot dus la altarul de rugăciune, am zăcut sub puterea lui Dumnezeu aproape trei ore. Eram beată de vinul Împărăției Lui. Aleluia! O parte din timp am fost inconștientă. După aceea, am început să cânt unele cântări cu adevărat vechi. O parte a cuvintelor le știam și o altă parte nu le-am știut, dar Domnul avea să-mi pună cuvintele în gură, însă eu nu am știut aceasta. Slavă lui Isus! Apoi, am văzut o lumină strălucitoare în jurul meu, care a strălucit multă vreme. În seara care a urmat mi-am primit Cincizecimea. Eu nu știu în câte limbi am vorbit, însă Domnul știe. El mi-a dat multe daruri scumpe. Cu siguranță că Domnul mi-a dat acea sfântă îndrăzneală, pentru că eram foarte timidă. dar acum – Aleluia! – sunt îndrăzneată pentru Isus. Domnul, de asemenea, mi-a dat darul cântărilor cerești. Duminică seara Duhul Sfânt a cântat prin intermediul meu și mi-a dat și tălmăcirea. Tălmăcirea a fost aceasta: „Este o vreme care va veni, păcătoșule, când îți vei întâlni pieirea. Fugi de mânia care vine! Fugi de mânia care vine!” Domnul este Cel care mă vindecă. Eu căutam vindecare, însă înainte ca sfinții să-și pună mâinile peste mine, am fost vindecată. Mama mea și-a primit Cincizecimea, iar fratele meu mai mic stăruie după ea.”

Alberta Hall, Strada a patra – Nord, nr. 218, San Jose, California.

„Aleluia Dumnezeului nostru! Lăudat să-i fie Numele scump! Focul s-a revărsat peste localitatea Benton Harbor și aproape că s-a revărsat și peste mine prin sora Robinson care a venit în urmă cu câteva săptămâni aducând vești îmbucurătoare de mare bucurie. O, cât de mult se bucură inimile noastre de focul care a fost aprins și care se răspândește cu repeziciune. Când eram copilă citeam des cartea Faptelor, comparând oamenii din acele vremuri cu creștinii din jurul meu și mă miram de ce ne lipsea tocmai acea putere. Oamenii Evangheliei depline din acest loc au ținut adunări de mai bine de trei ani la casa fratelui și sorei York și se roagă pentru plinătatea lui Dumnezeu. Ei bine, aleluia! El ne-a venit în întâmpinare, după cum El întotdeauna le face celor care-L caută din toată inima. La început am simțit că binecuvântarea nu era pentru una atât de nevrednică așa cum eram eu, dar m-am dus din nou la adunare după două săptămâni, iar focul a început să se reverse peste trupul meu. În dimineața duminicii următoare, la adunarea de la ora șase, zăceam sub puterea lui Dumnezeu. Scumpul Duh Sfânt a intrat în templul Său cu mult cutremur al trupului, însă, o, pacea, bucuria și slava care m-au umplut de când Isus a venit să locuiască. Începând din 24 noiembrie, Duhul Sfânt a vorbit prin intermediul meu în cinci

limbi diferite, dintre care una era ruso-germană. Duhul Sfânt mi-a îngăduit să cânt pentru slava lui Dumnezeu în limbi și să tălmăcesc. Locul acesta este mișcat cu putere.“

Nellie Gilbert, Benton Harbor, Michigan.

„Am fost mântuită cu aproape treizeci și cinci de ani în urmă și am trăit mântuirea, dar când am auzit de sfințire și de vindecare divină, m-am luptat împotriva lor. În cele din urmă m-am îmbolnăvit de reumatism și am crezut că aveam să mor. Apoi, soțul meu și-a pus mâinile peste mine și s-a rugat pentru mine, iar scumpul nostru Domn m-a vindecat în chip minunat. După aceea am căutat sfințirea și la 1 martie, 1906, Domnul m-a sfințit în același chip minunat. În luna august a anului trecut soțul meu a mers în sud propovăduind sfințenia. Când s-a întors, el a auzit despre adunările din Los Angeles unde oamenii aveau botezul Duhului Sfânt și vorbirea în limbi. Soțul meu a spus că dacă botezul era de la Dumnezeu, atunci el l-ar fi dorit, iar dacă nu era de la Dumnezeu, atunci ar fi dorit să nu aibă nimic de-a face cu acesta. Soțul meu s-a dus în Los Angeles și când s-a întors mi-a zis: „Draga mea, lucrarea aceasta este de la Dumnezeu, iar eu am să merg înapoi în Los Angeles și am să rămân în Misiunea Azusa până când am să primesc botezul cu Duhul Sfânt.“ Eu i-am spus: „Când erai în Oklahoma erai creștin, ai venit în California și ai primit sfințirea, acum ești gata să primești altceva. Câte religii vrei?“ El nu m-a băgat în seamă și a plecat la Misiune, după care a venit cu botezul Duhului Sfânt și vorbind în alte limbi. Eu nu m-am luptat, dar am căutat din toată inima mea botezul și în 30 noiembrie Dumnezeu m-a botezat cu Duhul Sfânt, care a vorbit prin intermediul meu într-o altă limbă, dându-mi și tălmăcirea. O, slavă lui Dumnezeu pentru această minunată mântuire.“

Mollie McCauley, Long Beach, California.

„În luna decembrie a anului trecut, eu și sora mea, care ne primiserăm Cincizecimea, ne-am dus în Arizona în interes de serviciu și să vizităm rudeniile. În timp ce ne aflam acolo, patru persoane au fost botezate cu Duhul Sfânt. Toată slavă să fie a lui Dumnezeu! În timp ce eram la sora mea, un vechi prieten ne-a chemat, cineva care a fost un mare păcătos. Eu i-am vorbit despre sufletul lui, iar Duhul Sfânt a început să vorbească în limbi atât prin intermediul meu, cât și prin intermediul sorei mele. Am văzut că el pricepea și l-am întrebat dacă a înțeles ce vorbește sora mea. El a răspuns că a înțeles. Vorbirea a fost următoarea: „Masa e pregătită cu lucruri bune, dacă vei veni ai să mănânci.“ – și era în limba spaniolă. Era o limbă desăvârșită a spus el. În Arizona am avut parte de un timp glorios. Am văzut-o pe scumpa noastră soră botezată cu Duhul Sfânt, la fel pe o scumpă nepoată de-a noastră și pe un cumnat, J.R. Hopkins. Una dintre surori a primit darul de a scrie, precum și darul tălmăcirii limbilor vorbite de ea. Ea a vorbit și a tălmăcit despre apropiata venire a lui Isus.“

Elizabeth M. May, Whittier, California.

„Căutând de mulți ani să ajung la ceea ce are Dumnezeu mai bun, dar fără să ajung vreodată la o poziție de continuă satisfacție, eu vreau să scriu acum despre experiența mea legată de primirea botezului cu Duhul Sfânt. În jurul datei de întâi octombrie m-am întors în Los Angeles venind din Colorado. Am avut adevărata ungere a sufletului meu și nu am putut să cred că nu aveam botezul. Fiecare relatare a botezului în Noul Testament conține afirmația pozitivă că toți au vorbit în limbi noi (cu excepția relatării din Samaria, unde s-a arătat faptul că botezul era ceva așa de minunat, încât un vrăjitor a oferit bani ca să cumpere puterea aceea Fapte 8:18,19). Totuși, eu am insistat că limbile nu aveau nici o semnificație în plus pentru botez, comparativ cu oricare dintre darurile consemnate la 1 Corinteni 12. Însă, Dumnezeu avea să nu mă lase să-mi găsesc odihna în această atitudine a mea, și ca urmare a îndepărtat ungerea. Acesta fapt m-a determinat să cercetez și mai profund adevărul. Apoi, Dumnezeu mi-a arătat că aparenta restricție a limbilor din 1 Corinteni capitolul 12 și capitolul 14 a fost o reglementare a manifestării limbilor pentru legea dragostei. Atunci am început să caut botezul adevărat cu Duhul Sfânt ca în Ziua Cincizecimii. Aparent, Satan își epuiza resursele opunându-mi-se, iar săptămânile de așteptare erau extrem de obositoare. Dar harul lui Dumnezeu a fost îndeajuns și în final am ajuns la starea în care Dumnezeu a putut să mă întâmpine. În ziua de 3 martie, în odăița de sus, seara, în jurul orei șase, eu am căzut sub marea putere. Duhul a lucrat în trupul meu cu mari tremurături un oarecare timp. Într-un sfârșit am avut senzația că aș fi murit și chiar mi s-a spus că arătam ca un om mort. Încet, dar sigur, părea că viața mi se scurgea, până când, la final, s-a instalat inconștiența. Cât timp am zăcut, nu știu. Însă primul lucru de care am fost conștient a fost că o viață nouă curgea prin mine. În curând, fălcile mele și limba mea au început să lucreze independent de voința mea și cuvintele au apărut într-o limbă clară. Toată slava să fie a lui Dumnezeu! Acum eu simt o putere pentru mărturie, putere pe care nu am avut-o niciodată înainte, dar simt și o siguranță a puterii în slujire, siguranță care va crește atâta timp cât rămân credincios. Fie ca toți cei care citesc această mărturie să ajungă la tot ceea ce Dumnezeu are pentru ei.“

Arthur B. Shepherd.

Noi nu am văzut o mântuire care să fi adus o astfel de pace și bucurie în casele și familiile noastre și care să fi înfăptuit atât de mult pentru săraca omenire aflată în suferință. Există multe case fericite unde întreaga familie,

tata, mama și copiii au venit și cu toții au fost botezați cu Duhul Sfânt. Toate acestea sunt case de rugăciune, de laudă, de bucurie, case care vor răspândi vestea bucuriei.

Noi îl predicăm pe Cristos, nașterea Lui, moartea Lui, învierea Lui și venirea Lui – și nu doar venirea Lui, însă domnia Lui în Împărăția de o mie de ani. De asemenea, predicăm judecata pe care o va conduce de la marele Său tron alb, iar apoi cerurile noi, pământul nou și Noul Ierusalim coborându-se din Cer de la Dumnezeu, când Dumnezeu îi va fi pus pe toți dușmanii lui Cristos sub picioarele lui Cristos. Atunci, Cristos va domni veșnic, iar noi vom locui cu El în veci de veci.
